

Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin
"Tecrite karşı direniş 5. yılında!
***Hücreleri yıkalım"* çağrısına kulak verelim**

Takip edilmesi
gereken yol
onların
yoludur

**Direnişin yolunu takip eden bir halk,
Direnişin derslerini kavrayan bir sol,
DÜNDEN DAHA GÜÇLÜ OLACAKTIR**

Ekmek ve
Adalet

www.ekmekveadalet.com info@ekmekveadalet.com

Ekmek ve
Adalet

Haftalık Dergi / Sayı: 131 / Tarih: 7 Kasım 2004 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000

www.ekmekveadalet.net Mail:info@ekmekveadalet.net

Kondularımızda
5. Yılındaki
direnişin ruhu ve
kararlılığıyla
direnelim!

Halkı aç ve
çıplak bırakanlar,
evlerini de yıkıyor...

**Gece kondular
Bizimdir!**

YIKTIRMAYACAĞIZ!

SUSURLUK DEVLETTİR SAHTE BELGELERLE TUTUKLANANLAR TECRİTİN ALDIĞI 117 CAN SUSURLUK DEVLETİ'NİN RESMİDİR

Susurluk'un yıldönümünde Halkın Hukuk Bürosu, İKM, Grup Yorum, Özgürlük Türküsü, Tavr, Fosem, Temel Haklar ve TAYAD'lı Aileler yaptıkları açıklamalarla Susurluk'un devlet olduğu gerçeğinin bugün çok daha net olduğunu belirttiler. TAYAD'lı Aileler tarafından yapılan açıklama şöyle:

3 Kasım 1996 günü Balıkesir'in Susurluk İlçesi'nde bir kamyonla bir Mercedes çarpıştı. Bu kaza Türkiye gerçeğinin gün yüzüne çıkmasına; daha doğrusu buzdağının su üstünde kalan kısmının görülmesine yol açtı.

Bu kazayla yıllardır söylediğimiz 'Kontrgerilla Devleti' gerçeği açığa çıktı. Çünkü, kamyonun çaptığı Mercedes'te devlet vardı. Mercedes'in içindekiler; eli kanlı bir faşist olan ve hukuken aranır haldeyken yıllardır devletin en yetkili mercilerince kontra faaliyetlerde kullanılan Abdullah Çatlı, İktidardaki DYP'nin milletvekili olan Sedat Edip Bucak ve Emniyet Müdürü Hüseyin Kocadağ'dı. Mesele yalnızca aranan bir faşist katille, bir emniyet müdürü ve bir milletvekilinin bir arada oluşu değildi. Devletin yıllardır inkar ettiği kontracı yüzünün teşhir olmasıydı asıl önemli olan.

Bir de halkın buna tepkisi' milyonlarca insan aylarca sokaklara, alanlara çıkıp, 'Susurlukçular Yargılsın', 'Susurluk Devlettir' diyerek adalet istedi.

Fakat devletin gayri meşru, illegal işleri herkese kanıksatılmaya çalışıldı. Susurlukçular 'aklandı'. Sorun birkaç kişideymiş gibi gösterilip 'Devlet için kurşun sıkkan şerefliidir' diyen Çiller gibi isimler öne çıkarılarak Susurluk bunlarla sınırlı tutulmaya çalışıldı. Bunlar hakkında açılan soruşturmalar dahi hasır altı edildi.

Aradan geçen sekiz yıla rağmen halkın adalet talebi yerine getirilmedi. Çünkü Susurluk daha ilk gün dediğimiz gibi devletin kendisiydi.

Susurlukçuları aklamak için halkın 'Bir Dakikalık kararlık Eylemi'ni 'Mumun Altından DHKP-C Çıktı' diye lanse ederek, en demokratik haklarını savunan milyonları bir anda 'illegal örgüt üyesi' ilan edenler, bugün 1 Nisan Komplosuyla yine aynı şeyi yapıyorlar.

O gün 'Bin Operasyon yaptık. Konuşursam Türkiye

Sarsılır' diyenler bu gün 19-22 Aralık Katliamı'yla, tecritin aldığı 117 canla bu cinayetlere devam ediyor.

Bu gün ayyuka çıkan Yargı-MİT-Polis işbirliği devlet mekanizmasının nasıl işlediğinin göstergesidir. Susurluk Devlettir gerçeği artık milyonların bilincinde yer etmiştir. Bunun içindir ki baskılar, katliamlar, hukuksuzluklar dizginsizce sürdürülerek halk susturulmaya, en basit muhalif hareketler dahi kanla boğulmaya çalışılmaktadır. Tecrit işkencesi bunun için ısrarla uygulanmakta, 'işkenceye sıfır tolerans' diyen AKP hükümeti bunun için işkencecilerin hamiliğini yapmaktadır.

Susurluk tüm hukuksuzluğu, katliamcılığı ve baskılarıyla sürüyor. Halkın adalet talebi de... Değil sekiz, bin seksen yıl geçse de Susurluk gerçeğini unutturmamaya, Susurluk Devletinin yargılanması için 'Adalet İstiyoruz' talebimizi haykırmaya devam edeceğiz.

ADALET İSTİYORUZ!..

TAYAD'LI AİLELER

İstanbul Temel Haklar, 3 Kasım günü Taksim Gezi Parkı'nda yaptığı basın açıklamasıyla Susurluk devletini teşhir etti.

Açıklamada, Susurluk'un bitmediği, devletin içersinde mafya ilişkileri, hırsızlıklar, rüşvet olaylarının halen devam ettiği belirtildi. Son olarak "Tokat'ta yaşanan çatışmada, kopartılan el ve ayak parmakları, cinsel organa sıkılan kurşunlar, Susurluğun devam ettiğinin kanıtıdır" dedi. Eylem, "Susurluk Sürüyor Hesap Soralım" sloganlarıyla sona erdi.

Marksizm-Leninizmin Işığında Yeni Ekimler Yaratacağız!

Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği (SSCB) adını alan bu yeni devlet, sadece Rusya ve sömürgelerinde değil, tüm dünyada büyük değişikliklere yolaçtı.

Emekçi halklar, kendi iktidarlarını kurabileceklerini görek daha büyük bir güç ve güvenle sınıflar mücadelesini geliştirdiler. Emperyalizm önce Rusya'daki karşı-devrimciler aracılığıyla yoketmeye çalıştı dünyanın ilk sosyalist ülkesini. Bunda başarılı olamayınca Hitler faşizmi aracılığıyla denedi bunu. Sosyalistlerin önderliğindeki Sovyet halkları hepsini altetti.

Avrupa, emekçilerin sosyalizme kayışını önlemek için eskiden olduğundan daha fazla ekonomik, demokratik haklar tanımak zorunda kaldı. Emperyalizm, artık eskisi kadar saldırgan olamayacaktı; attığı her adımda karşısındaki dev sosyalist gücü hesaba katacaktı.

Sovyet halklarına ve dünya halklarına büyük kazanımlar sağlayan SSCB, kendi iç yetersizlikleri, hataları sonucunda, emperyalizmin 1980-90'lı yıllardaki saldırıları ve komploları karşısında dağıldı.

Sosyalizm öldü, sınıflar mücadelesi bitti diye bayram yaptı emperyalistler. Fakat en başta vurguladığımız gibi, Marks ve Engels açıkça ortaya koymuşlardı ki, sosyalizm sadece bir tercih değil, tarihsel bir zorunluluktur. Sosyalizmi zorunlu kılan tüm tarihsel, toplumsal koşullar geçerliliğini sürdürdüğü için emperyalizmin "sosyalizm öldü, sınıflar mücadelesi bitti" çılgınlıkları tarihin derinliklerinde kaybolmuştur. Tüm dünyayı saran açlık ve yoksulluk ve zorbalık, kapitalizmin halklara bunlardan başka bir şey veremeyeceğini herkese yeniden gösteriyor.

Dünyanın her köşesinde, devrim ve sosyalizm için mücadeleler değişik boyutlarda sürüyor. Rusya'da önce irili ufaklı devrimci gruplar birleşmiş, ardından işçilerin ve köylülerin ve ardından farklı ulusların birliği sağlanmış, halklar Marksizmin ışığında, Lenin'in önderliğinde devrime yürümüşlerdi. Bu yolu izleyen halklar er ya da geç, yeni Ekimler yaratacaklar.

Yukarıdaki fotoğraf, Ekim devrimi sonrasında yapılan bir töreni gösteriyor. Ekim devriminin önderi Lenin, hemen arkasındaki Marks ve Engels'in büstleri önünde konuşuyor. Bu resim, Ekim devriminin hangi yoldan gerçekleştiğini ve dünyanın başka köşelerinde başka ülkelerin devrimlerinin hangi yoldan gerçekleşebileceğini de özetliyor.

Marks ve Engels'in kapitalizme ilişkin çözümlemeleri, tarihsel olarak sosyalizmin zorunluluğunu ortaya koyan teorileri, Rus devrimcilerine yol gösterdi. Lenin bu yolda devrimin teorisini ve pratiğini geliştirdi.

Bizim bugün **Marksizm-Leninizm** diye adlandırdığımız bu teorik, pratik bütünlük, dünya halklarına ilk sosyalist devrimi armağan etti.

İşçiler ve köylüler Bolşevik Parti'nin önderliğinde 1917 Şubat'ında önce Çarlığı, 1917'nin 7 Kasım'ında da (o zamanki takvimle 17 Ekim) burjuva iktidarı alaşağı ederek işçilerin ve köylülerin devrimci iktidarını kurdular.

Emek ve
Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

ÇAĞIRI
DUYURU

HALKIN SESİ
Radio Televizyon

<http://www.halkinsesi-tv.com/>
E-mail: info@halkinsesi-tv.com
Tel: 0032 2 734 45 20

ACİL MÜDAHALE HATTI

Nerede, nasıl olursa olsun, bir hak gaspıyla karşılaştığınızda bu numaraları arayın!

Tel: 0 212 244 57 47
Cep: 0 536 319 82 22

Ekmeke ve Adalet Dergisi
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Pembe Özlem OLGUN
Genel Yayın Yönetmeni: Gülizar Kesici
Adresi: İnebey Mahallesi Küçük Langa Caddesi No:29 C-26
Akşahin Pasajı Aksaray-Fatih-İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayıncılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama
ISSN: 1304 687X

Fiyatı: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro
Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro
İngiltere: £ 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yayınevi Venloerstr. 507-A Tel: 0049 221 280 87 74 Faks: 0049 221 280 90 84 E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de	50825 Köln 0049 221 280 87 75	Hopa : Hopa İş Merkezi Zemin Kat No: 1 HOPA Tel-Faks: 0 466 351 42 08 İzmir : Milli-H Kütüphane Cad. No: 17/104 Tepeköylü İş Merkezi Konak/İzmir Tel-Faks: 0 232 482 29 54 Kocaeli : Hürriyet Caddesi Gakkı Kervan Saray İşhanı Kat:7 No:79 Tel-Faks: 0 262 331 66 51 Malatya : Dabakhane Mah. Bakırcılar Çarşısı Sanbeyoğlu İşhanı Kat:1 No:43 Tel: 0422 323 24 77 Mersin : Bahçe Mah. 4604 Sk. Tütüncü Apt. Kat: 1/6 Samsun : 19 Mayıs Mah. Talimhane Cad. Albayrak İşhanı NO:24 Kat:2 Daire:9 Tel-faks: 0 362 435 25 80 Trabzon : Kemerkaya Mah. Kunduracılar cad. Dedeoğlu sokak Pustular İşhanı Zemin Kat No:4 Tel-faks: 0462 321 14 80
---	----------------------------------	--

Yıkımlara Karşı Örgütlenelim!

- 3... *Yıkımlara Karşı
Örgütlenelim!*
- 5... *1 Nisan Komplosu Çöktü;
"Adalet İstiyoruz"*
- 7... *Bu yıkım, bu saldırı
tekeller için!*
- 9... *Aydos direnişi...*
- 14... *Emperyalizm ve
Oligarşinin Tecrit
Hücrelerini Yıkacağız*
- 16... *"Bu Kurulu Lağvedelim!"*
- 17... *Bir işkence davasında
daha beraat*
- 18... *Üretmek Direnmektir!*
- 19... *"Şerefsiz bir hayat
sürmekteyse, şerefli bir
ölümü..."*
- 20... *AKP İktidarı ve
Cemil Çiçek Yolsuzluklara
Karşı Çıkamaz*
- 21... *AKP iktidarı Susurluk
'Sırları'nı Sahiplendi*
- 22... *Polis Yeni Komplolar
Peşinde*
- 26... *Ülkemizi Avrupa'ya
Satanlar*
- 29... *A.BD Demokrasibilik
Oyunu Halka İşgali
Onaylattı!*
- 30... *Akan Kanımızdan...
Amerika Sorumludur*
- 32... *Tayyip'in Tehditten Başka
Çözümü Yok*
- 34... *Öcalan Neyi Savunuyor?*
- 35... *Kürt Milliyetçi Önderliğin
İdeolojik Savruluşu*
- 38... *Kim ne dedi?
Aydınlar-Sanatçılar*
- 42... *Gençlik 6 Kasım'a
hazırlanıyor*
- 44... *İHD Türkiye'ye nasıl
bakıyor?*
- 46... *Uruguay'da Halk Kazandı*
- 48... *2 Bin Köylü AKP'yi
Protesto Etti*
- 49... *Bu Sorumsuzluğa Artık
Dur Denilmelidir!*
- 50... *Kahramanlar Ölmez*

Halkımızın en yoksul ve en büyük yoksunluklar içinde yaşayan kesimi, emperyalist tekellerin ve işbirlikçilerinin AKP aracılığıyla yürürlüğe koyduğu yeni bir saldırıyla karşı karşıyadır. Çeşitli gecekondu semtlerinde parça parça başlayan saldırı, Yerel Yönetim Yasası'nın yürürlüğe girmesiyle birlikte daha da yoğunlaşacaktır. Bir yandan panzerler, dozerler, gaz bombaları eşliğindeki saldırılarla, bir yandan gecekondu yapımına getirilen ağır hapis cezalarıyla, bir yandan da gecekondu semtlerine hizmet vermeyerek yoksul halk sindirilmek isteniyor.

"Gecekondu sorunu", iktidar ve burjuva medya tarafından sanki sadece bir **"şehir planlaması"** sorunuymuş gibi tartışılıyor; bu, sorunun çok tali bir yönüdür. Yıkım saldırılarının, yeni rant alanları açmaktan, devrimci bir geleneği olan semtleri dağıtmaya, halkın öfkesinin yatağı olan bu yerleşim birimlerini denetim altına almaya kadar uzanan çok yönlü amaçları vardır. Gecekondu yıkımında amaç **"halkı ezmek"** tir; "devletin gücü ve otoritesini" eze eze kabul ettirmek, onları hiçbir biçimde düzen dışına çıkamayacak, egemenlere karşı koyamayacak hale getirmektedir.

Yıkım saldırılarına böyle bakıldığında, bu saldırının amaçta da, biçimde de mesela bir 19 Aralık hapishaneler saldırısından çok farklı olmadığı görülür. "Gecekondu sorunu", aynı o günlerdeki "hapishane sorunu" gibi çarpıtma içinde gündeme getirilmektedir. Amaç, nasıl ki 19 Aralık'ta sadece tutsakları bir hapishaneden alıp başka bir hapishaneye koymakla sınırlı değil idiyse, yıkımlarda da, oradaki konduluları oradan alıp başka bir yere yerleştirmekle sınırlı değildir.

Önümüzdeki dönemde yaygınlaşacağı belli olan bu saldırı karşısında, gecekondu halkını direnişe hazırlamalıyız. Hem maddi anlamda **halkın sokağa atılmasını** ve hem de politik açıdan **halkın sindirilmesini** önlemek için bu direnişi örgütlemek, bugün devrimciler için öncelikli bir sorumluluktur. Yıkımlara karşı direnişte halkın öncüsü olmalıyız. Böyle bir durumda hiçbir devrimci, hiçbir gerekçeyle direnişin dışında, uzağında kalamaz.

Yıkım saldırıları karşısında gecekondu yoksullarının en büyük dezavantajı örgütsüzlükleridir. Bugünden yıkıma karşı halk örgütlülüklerini yaratmalıyız. Yıkım tehlikesi olan her yerde halkın en geniş örgütlenmelerini oluşturmamız. Sağcı, solcu, şu veya bu düzen partisinden olmasına bakmadan halkı birleştirebilmeliyiz. Aydos direnişindeki şu sahne son derece öğreticidir: "Öyle ki mahalledeki tinerici çocuklar bile polisle çatışıyor, çarşafı, sakallısı, saçcısı, herkes ellerinde taşlar ve sopalarla panzerlerin üstüne yürüyordu." Yine Aydos'tan bir sahne: "Türbanlı bayanlar, yüzlerinde fularla barikata taş taşıyorlardı..." Başlarındaki türban, gericiliğin, AKP gibi düzen partilerinin bugünkü yaygın etkisinin sonucudur, yüzlerindeki fular ise **sınıfsal gerçekleridir**. Yoksul halkın bugün şu veya bu düzen partisinden etkisi altında olması, geçicidir; bu etki sınıfsal çıkarlar dayattığında, çabucak dağılır. Bu anlamda yıkımlara karşı halkı örgütlemeyi hedeflerken, çeşitli kesimlerin düzen partilerinin etkisi altında olmaları bizim ufukumuzu, hedefimizi daraltmamalıdır. Bugün bir çok gecekondu semtinde özellikle tarikatların, AKP'nin bir etkisi olduğu söylenebilir; ama yıkımlara karşı direnişi ör-

gütlemeyi daha önemli ve zorunlu hale getiren bir nokta da budur. Çünkü yıkım politikasının uygulayıcısı da AKP'dir.

Bu sıralar neredeyse hemen hergün televizyon ekranlarında yurdun dört bir yanından yıkım görüntüleri var. Bu görüntüler, halkın eğitimi için bir araçtır. Orada herkes ağlayıp sızlamanın, bireysel direnişlerin, AKP'ye oy vermiş olmanın yıkımları engelleyemediğini görüyor. Bunu bilince çevirmeliyiz. Halk toplantılarında, ev, işyeri, kahvehane konuşmalarımızda, gençlikle buluşulan yerlerde, bildirilerimizde bu görüntülerin anlamını kavratmalıyız; İki tablo; işte direnilmeyen yerlerdeki sonuç, işte örgütlü olarak direnilen yerler...

AKP, şu veya bu biçimde etkisinin olduğu yerlerde, gerektiğinde belediyeleri, muhtarları, gerektiğinde tarikatları kullanarak yıkımları direnişsiz gerçekleştirmeye çalışacaktır. Halkı yönlendirebilecek kişileri çeşitli biçimlerde satın almaya çalışacaktır. Vaatlerle halkın yıkıma karşı hazırlanmasını, örgütlenmesini engellemeye çalışacaktır. AKP'li bezirganların "biz hallederiz!" şarlatanlıklarına kanılmamasını sağlamalıyız. Yıkacak olan onlardır.

Bütün halkı birleştirelim. AKP'nin polisin bir taktiği olarak yıkımlar semtlerde genel saldırılar biçiminde değil, 10, 20, 30 evle sınırlı biçimde gündeme getiriliyor. Şimdilik bana dokunmuyor denildiğinde yıkımlar sürer. Ama Aydos'ta olduğu gibi, saldırılan 14 ev olsa da, binlerce Aydoslu yıkımın karşısında direniyorsa, sonuç farklı olur. Örgütlenmenin, yoksulların dayanışmasının gereği, somut, çıplak, basit örnekler üzerinden anlatılmalıdır. Tek bir gecekondu semtindeki yıkıma karşı, onlarca, yüzlerce gecekondu semtinde protestolar örgütlenmelidir. Örgütlülük ve dayanışma büyüdükçe, yoksulların kendine güveni de büyüyecektir.

Halkı örgütlerken, yıkımlara karşı direnirken, 5. yılına giren direnişin ruhu ve kararlılığıyla hareket etmeliyiz. Yoksullara bu ruhu ve kararlı-

lığı taşımamız. Saldıracaklar, direneceğiz, yıkacaklar, yeniden yapacağız, yeniden saldıracaklar; bu kararlılığa ve sabra sahip olmalıyız. Kararlılık ve sabır sözkonusu olduğunda ise, önümüzde hem halkın, hem devrimcilerin örnek alacağı eşsiz bir örnek duruyor. Dayanışma, kendini birbirini için feda etme

sözkonusu olduğunda, yine önümüzde mükemmel bir örnek var; BÜYÜK DİRENİŞ! Gecekondu yoksullarına yönelik saldırının amaç ve biçimindeki benzerliğe karşı, yoksulların direnişiyle tutsakların direnişinin benzerliğini sağlayalım. Direnenler, hiçbir zaman, hiç bir koşul altında çaresiz değildir. Tutsaklar bize bunu öğrettiler.

Gecekondulardan söz açılınca düzen savunucularının ağzından çıkan sözler "terör yuvaları", "arazi hırsızları", "baldırı çıplaklar"dır. Yoksul halka düşmanlığın daha açık ifadesi olur mu? Yoksulluk en derinleşmiş haliyle, çelişkiler en keskinleşmiş haliyle oradadır. Düzen partilerine ne kadar oy çıkmış olursa olsun, düzene karşı memnuniyetsizliğin en büyük olduğu yerler de oradadır. Gecekondular, düzene karşı içten içe kaynar, en sakın görüldüğü zamanlarda bile, deyim yerindeyse öfkeyle homurdanır. Burjuvazi boşuna "gecekondulardan gelip girtlağımızı kesecekler" kabusları görmüyor.

Gecekondu yıkımları, başta belirttiğimiz gibi, rant sağlama gibi amaçlar yanında, işte bu kabus-tan kurtulma saldırıdır. Yoksulları ezerek, evlerini başlarına yıkarak başka hiçbir şeye direnemez hale getirmek istiyorlar. İşte buna izin vermemeliyiz. Tam tersine, saldırıyı tersine çevirmeliyiz. Gecekondu yoksullarını sindirmeye çalışanlar, karşısında örgütlenmiş kitleleri bulmalılar. Ezmeyi amaçlayanlar, büyüyen bir öfkeyle, büyüyen bir isyanla karşılaşmalılar. Bu ise ancak, yıkımlara karşı halkın örgütleyicisi ve öncüsü olabilen devrimciler tarafından sağlanabilir.

Gecekondu yoksullarının önemli bir bölümü, direnmeyi bilir, devrimcileri tanır. Gecekondulardaki direniş geleneğimiz ve tarihimiz güçlüdür. Oligarşinin kesintisiz baskısı ve terörüne rağmen, gecekondu semtlerindeki devrimci örgütlenme ve mücadele yokedilememiştir. Bu oligarşinin başarısızlığı veya bizim başarımız değildir; bu, gecekonduların sınıfsal gerçeğinin kaçınılmaz sonucudur. Sorun çok açıktır: İşbirlikçi AKP yıkıyor, biz bulunduğumuz her semtte direniyoruz. Halkın direnişini örgütleyiyoruz. İktidar, yine "terör örgütü, teröristler" demagojisine başvuracak ama Aydos'ta olduğu gibi bunlar etkisiz kalacaktır. Çünkü yıkım ve yıkanların kimler olduğu gerçeği, bu demagojilerden daha güçlüdür. Tüm meşruluğumuzla halkı yıkıma karşı örgütlemeye ve yıkım kapıya dayandığında en güçlü direnişi gerçekleştirmeye hazırlanmalıyız.

Yıkım tehlikesi olan her yerde halkın en geniş örgütlenmelerini oluşturmamız. Sağcı, solcu, şu veya bu düzen partisinden olmasına bakmadan halkı birleştirebilmeliyiz. Yıkımlara karşı direnişte halkın öncüsü olmalıyız.

Duruşmalar Sürüyor...

1 Nisan Komplosu Çöktü; “Adalet İstiyoruz”

1 Nisan hukuksuzluk operasyonunda düzenlenen sahte belgeler ve yapılan komplolar sonucu tutuklananların duruşmaları devam ediyor. 25 Ekim günü başlayan duruşmalara 1 ve 3 Kasım günlerinde devam edildi. İlk karar 5 Kasım'da açıklanacak.

1 Kasım günü Beşiktaş 12. Ağır Ceza Mahkemesi'nde (DGM) yapılan 3. duruşmaya 12 tutsak getirildi. Mahkeme önünde HÖC'lüler ve çeşitli kurumlardan destek verenlerle, uluslararası heyetlerin tutsakları alkışlarla karşıladığı duruşmada, sahte belgeler teşhir edildi.

Sahte belgelerin delil olamayacağı mahkeme kararıyla da resmileşti

Duruşma öncesi bir açıklama yapan İstanbul Temel Haklar, son olarak Erzurum DGM tarafından verilen kararı örnek göstererek, sahte belgelerin delil olamayacağını mahkeme ve savcılık kararıyla da resmileştirdiğini vurguladı. İstanbul Temel Haklar adına açıklamayı yapan Ruhan Mavruk, "Diskette adın geçiyor" gerekçesiyle Av. Zeki Rüzgar hakkında açılan davada, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın takipsizlik kararı verdiğini, Av. Selçuk Kozgâçlı hakkında "diskette adın geçiyor" diye dava açılması sonucu Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nce "beraat" kararı verdiğini, Bursa Cumhuriyet Başsavcısı'nın "bu tür belgeler delil niteliği taşımaz" diyerek "diskette adı geçiyor" diye karşısına çıkarılanları tutuklamayı reddettiğini, Nurhan Yılmaz ve Sadık Eroğlu'nun "diskette adın geçiyor" gerekçesiyle gözaltına alınıp tutuklandıktan sonra İzmir ACM tarafından sahte belgeleri yeterli delil olarak görülmemesi nedeniyle ikinci duruşmada tahliye kararı verdiğini, yine 1 Nisan hukuksuzluğu kapsamında Ünye'de tutuklanan devrimciler hakkında açılan davada, Erzurum 2. ACM'nin "sahte belgelerin delil olamayacağı" kararını verdiğini açıkladı.

Mavruk tüm bu gelişmelerle 1 Nisan komplosunun şimdiden çöktüğünü belirtti. Açıklama sırasında "Adalet İstiyoruz / HÖC" pankartı açıldı. Devrimci Demokrasi, EHP ve EMEP de sahte belgelerle tutuklananlara mahkeme önünde destek verdiler. Atılan solganların ardından duruşmayı izlemek için kitlesel salona girdi.

SIYASİ ŞUBEDE 'İŞBÖLÜMÜ':

Sahte belgeler 'delil' peşinde, işkenceciler mahkeme salonunda

Tutuklu olarak yargılanan 12 kişinin getirildiği duruşmada, tutsaklar, gözaltında fiziki ve psikolojik işkence gördüklerini dile getirdiler.

Sema Koç, Esenler Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Başkanı olduğunu belirterek başladığı savunmasında, resmi işlemler için defalarca Emniyet ve Kaymakamlığa gittiğini dile getirdi ve "Emniyet beni iyi tanır. Çünkü yasal alanlarda, kurumlarda demokrasi mücadelesi yürütüyorum. Bu polisin bize yaptığı bir komlodur" dedi. Diğer tutsaklar da polisin sahte belgeler hazırladığına dikkat çekerek, "disketten adın çıktı" denilerek tutuklandıklarını söylediler.

Bu arada mahkeme salonuna sivil polisin girmesi tartışmalara neden oldu. Bu duruma itiraz eden Avukat Taylan Tanay, polisin çıkarılmasını istedi. "Müvekkillerim işkenceye uğradıklarını anlatıyorlar. Sivil polis bu olayda taraf, dolayısıyla bu şekilde baskı uyguluyor. Polis burada da bulunarak müvekkillerimi taciz ediyor, psikolojik baskı uyguluyor" diyen Tanay'ın isteğine karşılık, Mahkeme heyeti, "polisin salonun güvenliğini sağlamak amacıyla içeriye bulunduğunu" söyledi. Yeniden söz alan Av. Tanay, "Amaç salonunun güvenliği ise burada bekleyen bunca askerin görevinin ne olduğunu" sordu. Bu tartışmaların ardından sivil giyimli polis önce ailelerin arasına alındı, ardından dışarı çıkarıldı.

İşkenceci salonda baskısını sürdürürken, siyasi şubenin başka elemanları da komploya yeni deliller yaratma telaşındaydı. Dergimizde haberini de okuyacağınız gibi, polis, yasal dernek çalışanlarının evlerini basarak gözaltına alıyor ve 1 Nisan davasında yargılanmakta olan kişiler hakkında, özellikle de Şadi Özpolat hakkında, ifade vermeleri için ölümle tehdit ediyordu.

Anlaşılan sahte belgelerin çökmesinin telaşı polisi sarmış, davaya 'delil'

“Tüm bu olanlar HHB’de çalışmanın bedelleri. Amaç sesimizi bastırmak. Ama örgütlü bir şekilde mesleğimi yapmanın önemini biliyorum ve HHB’de çalışmaya devam edeceğim”.

yetiştirmeye çalışıyor.

Halkın hukukçularından ders

1 Nisan tarihinde Türkiye ve Avrupa’nın dört ayrı ülkesinde yapılan komplo operasyonu sonucu, İstanbul’da sahte belgelerle haklarında dava açılanların duruşması 3 Kasım günü de devam etti. 4. duruşmada tutuksuz olarak yargılanan TAYAD’lılar, Temel Haklar üyeleri vardı.

Kevser Mırzak, Gülten Tekin, TAYAD üyesi Niyazi Ağırman ve Nadire Çelik ile Talat Şanlı, Av. Süleyman Şensoy, Av. Behiç Aşçı, Burhan ve Güven Ateşmen, Yüksel Almaz, Hayriye Gündüz, Şehzade Boybaş, Muharrem Şimşek, Alaattin Güler ve Fahrettin Keskin’in katıldığı duruşmada, yine mahkeme önünde, HÖC’lüler “Adalet İstiyoruz” pankartı ve dövizleriyle açıklama yaparken, Çağdaş Avukatlar Grubu Baro Başkan Adayı Bahri Belen’in de bulunduğu çok sayıda avukat da destek verdiler.

Duruşmada söz alan Halkın Hukuk Bürosu (HHB) avukatları Behiç Aşçı ile Süleyman Şensoy, HHB’de çalışmaktan onur duyduklarının altını çizdiler. Behiç Aşçı, iddianamenin kendi içinde çelişkili olduğunu ifade ederek bu çelişkilerden örnekler verdi. 1989 yılında kurulan HHB’nin sürekli baskı altında olduğuna, birçok çalışanın işkenceye maruz kaldığına dikkat çeken Aşçı, konuşmasını şöyle sürdürdü:

“Tüm bu olanlar HHB’de çalışmanın bedelleri. Amaç sesimizi bastırmak. Ama örgütlü bir şekilde mesleğimi yapmanın önemini biliyorum ve HHB’de çalışmaya devam edeceğim”.

Mahkemede duruşmaları izlemek üzere geldiği sırada polis tarafından gözaltına alındığını hatırlatan Avukat Süleyman Şensoy da, “Mesleğimi onurlu bir şekilde yaptığım için bugün yargılanıyorum” dedi.

“Çocuklarımız adaletsizliklere görerek devrimci oldular”

Avukatların ardından konuşan Niyazi Ağırman ve diğer TAYAD’lılar ile çeşitli yasal kurumlarda ça-

Davayı uluslararası heyetler izledi

Duruşmalara çeşitli ülkelerden gelen heyetler de katılarak izlediler. Elimize ulaşan bilgilere göre, Avrupa emperyalizminin desteğiyle gerçekleştirilen komplo operasyonunun izleyen, hukukçu, aydın, gazeteci, sendikacı ve siyasi parti temsilcilerinden oluşan heyetler şu ülkelerden geldiler: İtalya, İngiltere, Belçika, Bask ülkesi, Avusturya, Fransa, Almanya ve Yunanistan.

Heyetler Avrupa kamuoyuna dava hakkında bilgi verme amaçlı toplantılar, açıklamalar yaparken, İtalya’dan gelen heyet içinde yer alan Communistes en Lutte, davaya ilişkin yayınladığı bildiride, davanın, Türk Devletinin baskı politikasının göstergesi olmakla birlikte, iktidarın AB’nin emrindeki burjuvaziyi memnun etmek için yaptığı sözümona ‘demokratikleşme’ yasalarının maskesini düşürdüğü ve Irak’ı işgal eden, dünyayı sömüren emperyalist güçlere tam bağlılığın ifadesi olduğu belirtiliyor.

Doğru söze ne denir?

İşanlar, operasyonun amacının halk muhalefeti susturmak olduğunu belirttiler. Niyazi Ağırman, bir TAYAD’lı olarak tutsakların sesi olmaya çalıştığını belirttiği konuşmasında Tokat’ta katledilen kızının cesedine işkence yapılmasını da mahkemede dile getirerek, “Çocuklarımız bu adaletsizlikleri görünce devrimci oldular. Güzel bir dünya istedikleri için cezaevine girdiler, çatışmada yaşamını yitirdiler.” dedi. Ağırman’ın konuşması sırasında salonda çok sayıda kişinin duygusal anlar yaşadığı görüldü.

Korsakoff Hastasına ‘Askeri Eğitim’ Verdirten Hukuk!

Davanın neresinden tutsanız çarpık. Bundanlardan biri de, Wernicke Korsakoff hastası Talat Şanlı’nın “askeri eğitim verdiği” suçlanması. Bu konuda söz alan Şanlı, “Sizce böyle bir şey mümkün olabilir mi” diye sordu, komplo davasının yargıçlarına.

Diğer tutuksuz yargılananların da ifadelerini vermelerinin ardından, duruşma, kararın açıklanacağı 5 Kasım tarihine ertelendi. Dergimiz baskıya girdiğinde tahliye taleplerinin değerlendirileceği duruşma sürüyordu.

1 Nisan Darbe Almaya Devam Ediyor

Kocaeli’de 1 Nisan operasyonları çerçevesinde tutuklanan Kocaeli Gençlik Derneği üyesi İsmail Temiz, muhabirimiz Aydın Yavuz, Kocaeli Temel Haklar Başkanı Yılmaz Şen’in bulunduğu 5 kişi 3 Kasım günü yapılan duruşmada tahliye edildi. Böylece 1 Nisan komplosu bir darbe de Kocaeli’de aldı.

Bu yıkım, bu saldırı tekeller için!

iftar-sahur şovları yaparken, yoksul halkı, Ramazan günü, sahur vakti sokağa atan AKP riyakarlığı!

“şehir planlamacılığı” adına milyonları evsizliğe mahkum eden burjuva medyanın şarlatanlığı!

Gecekondu sorununu yaratanlar, yoksul, toprağından sürülen halk değil, sömürü ve zulüm politikalarını uygulayanlardır.

Tayyip Erdoğan'ın pervasızca “acımadan yıkın!” talimatıyla saldırılar sürüyor. 19 Aralık öncesi hapishanelere müdahale için nasıl basını, televizyonları kullanarak saldırı zemini yaratılırsa, şimdi de aynı yöntemi gecekondulara karşı kullanıyorlar. Burjuva basında başta Küçükarmutlu olmak üzere gecekondu semtlerini hedef gösteren, gecekondu yoksullarını “**hırsız, yağmacı**” olarak karalayan haber ve yorumlar birbirini izliyor. Gecekondu halkının direnişleri “**terör örgütleri**”, “**teröristler**” demagojisiyle çarpıtılıp halka saldırı meşrulaştırılıyor.

Milliyet'te kiralık bir yazar yazıyor: “Yıkın!”

Gecekondu saldırısının zeminini hazırlamaya yönelik yazılardan biri de geçen hafta, Milliyet'in Business sayfalarında “**Küçükarmutlu'da Türk'ün bilikle imtihanı**” başlığıyla yayınlandı.

Şaziye Karlıklı imzalı yazıda, kulaktan dolma bilgilerle Küçükarmutlu tarihi anlatılıp, ardından Küçükarmutlu'nun nasıl sol örgütlerin denetiminde olduğu, nasıl halkın rant peşinde olduğu yazılıyor.

Sonuç olarak da “**yıkın!**” diyor tabii.

60 bin insan evsiz kalacakmış, kendi deyişiyile “**insani dramlar**” olacakmış, ne gam, **yıkın!**

17 Kasım 1992'de panzerin ezdiği Sevcan Yavuz'u, 2000'deki Küçükarmutlu'ya 2000 Kasımında düzenlenen saldırıda öldürülmüş olarak göstermesi gibi yalan yanlış bir sürü

bilgi var yazısında; ama onun için doğruluk önemli değil zaten, önemli olan “**yıkma**”yı haklı göstermek.

Yazısını da “Bir yanda arazi rantı, öte yanda insani dramlar, diğer yanda ise bilim üretimi. İşte Türkiye'nin bir 'değerler imtihanı.' Bilim mi üreteceğiz arazi mi? Küçükarmutlu halkını 'bilim mi kurtaracak' yoksa müteahhitler mi? Bunların yanıtını almak için fazla beklemeyeceğiz...” diyerek bitiriyor.

Anlaşılan Sabah muhabiri Tayfun Hopalı gibi, Armutlu'ya yapılacak saldırının istihbaratını da almış. Tayfun Hopalı'nın hala elleri Armutlu halkının kanıyla dolaştığını ve elbette o kanın bir bedeli olacağını da biliyordur umarız.

Doğan Medya'da bir tetikçi

Burjuva medya Aydos direnişini karalamakta, halka saldırıyı meşru görmekte seferber haldeydi. Seferberliğin başını da Doğan Medya çekiyordu tabii.

“Yasadışı örgütler” hepsinin ağzında sakız. CNN Türk'te Rıdvan Akar Aydos direnişini anlatırken polis ağzıyla “**örgütler araya sızdı...**” diyordu. Binlerce insanın direndiği yerde nasıl da “**çakmıştı**” örgütlerin sızdığını.

Hayır Rıdvan Akar; örgütler araya falan sızmadı, dışarıdan da gelmedi. Zaten oradaydılar ve barikatın başındaydılar, panzerlerin, dozerlerin önünde göğüs göğüse direndiler. Sen ne kadar kabul etmek istemesen de, patronunun verdiği tetikçilik göreviyle direnişe saldırmak için gerçeği çarpıtsan da, Aydos, halkın direnişiydi ve Aydoslu devrimciler de halkın bir parçası olarak o direnişin içindeydi. Direnişin ilerleyen saatlerinde başka gecekondu semtlerinden dayanışma için gelen devrimciler de vardı; onlar da “**sızma**” yapmadılar, “**Aydoslular, birlikte direnmek için buradayız, yanınızdayız**” diyerek açıkça geldiler ve barikattaki yerlerini aldılar. Ve Aydoslular da polisin, polis medyasının saldırılarına karşı onlara siper oldular.

78'lilerin toplantılarının konuşmacısı, “**halkın sesi Birgün**”ün yazarı, ve Doğan Medya'nın terör örgütleri uzmanı. Maşallah, bir koltukta kaç karpuz, bir kişide kaç kişilik? Aferin, devam et, hem “**halkın sesi Birgün**”de yaz, hem polis ağzıyla halkın direnişine küfret! Gecekondu saldırısını meşrulaştır.

Güçleri sadece halka yetiyor!

Erol Aksoy'un Tarabya'da devasa bir villası var. Villa ruhsatsız. Yıllarca yapılırken kimse “**görme**”miş”. Ve şimdi bizzat devlet tarafından ruhsatsız yapı satışa çıkarılıyor.

Erol Aksoy'un boğazdaki villası tek örnek değil tabii. İçişleri Bakanı Aksu, mecliste bir soru önermesine verdiği cevapta şunu açıklıyor:

"1994 yılından bu yana Boğaz'da **1135 bina** hakkında yıkım kararı verildi, ancak 109 karar yerine getirilebildi."

Peki sebep?

Aksu'ya göre sebep şuymuş: *"İmar müdürlüğünün mevcut eleman ve sayısının azlığı ve eldeki ekipmanın yeterli olmaması..."*

Halkın evlerini yıkmak için binlerce polis, onlarca panzer, dozer, akrep seferber edilir, ama sıra zenginlerin villalarına gelince *"ekipman yetersizliği"*nden söz edilir.

İşte bu Türkiye gerçeğidir.

Evet, buralar Filistin, saldıranlar da Şaron!

Her gecekondu direnişinde istisnasız "Filistin" benzetmesi yapar burjuvazi. Aydos direnişinde de aynısını yaptılar. Medyadan AKP'ye, CHP'den SHP'ye hepsi aynı benzetmeyi yapıyorlar. Peki neden?

Direnen halkı, düşman gözüyle görüyorlar çünkü. Kendilerini Filistin halkıyla değil, Şaron iktidarıyla özdeş görüyorlar.

Bu yüzden de, bu benzetmeyi yaparken dahi, ülkenin bazı bölgelerinin neden Filistin'e benzediğini, neden halkın ellerinde taşlarla Filistin'deki gibi direnmek zorunda kaldığını sormuyorlar kendi-

lerine. Evet, gecekondu semtlerinin sokaklarında sık sık Filistin sokaklarına benzer sahneler yaşanıyor. Çünkü iktidardakiler de Şaron'a benziyorlar.

Evet, biz gecekonduları savunuyoruz.

Halkımızın altyapısı yetersiz o evlerde yaşamasını uygun gördüğümüzden değil, halkımızın gidecek başka yeri olmadığı için böyledir bu. Bu düzen halkın hiçbir temel sorununu çözemediği gibi, konut, barınma sorununu da çözemez. Çözebiliyor olsaydı, İstanbul'un, İzmir'in, Ankara'nın, Diyarbakır'ın, Adana'nın nüfusunun yarısından çoğu hala gecekonduarda oturuyor olur muydu?

1950'lerden bu yana, bu ülkeyi yöneten iktidarlara yarattı bu gecekondu. Yoksullaştırarak, topaksızlaştırarak, büyük şehirlere sürdü. Köyleri yakıp yıkarak büyük şehirlere sürdü.

Gecekondu sorununu yaratanlar, şimdi gecekondu yoksullarını suçluyorlar.

Sorunu yaratanlar, çözemez. Halkın direnişini kırmak, zayıflatmak için üç beş göstermelik konut verirler, o kadar. İşte Aydos'ta gelip yıktılar 14 evi. O 14 aileye yer mi verdiler, hayır, SOKAĞA ATTILAR. Düzenin anlayışı budur. Yıkılan evler, aynı yerde derme çatma da olsa yeniden yapılarak, şimdilik başlarını sokacak bir yer sağlandı. Tek çare, yıkıma direnmektir, yıkılanı yeniden yapıp, yine saldırırlarsa yine direnmektir. Direnebilmek için örgütlenmektir.

İstanbul Temel Haklar:

"Halkın Barınma Hakkından Elinizi Çekin!"

İstanbul Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, 28 Ekim'de yaptığı açıklamayla, Pendik Aydos'taki yıkımların "AKP iktidarının kirli yüzü"nü gösterdiğini belirtti. Açıklamada şunlar vurgulandı:

"AKP iktidarının kimin iktidarı olduğunun artık tartışılmasına gerek yoktur. Pendik Ertuğrul Gazi Mahallesi'nde gerçekleşen yıkımlar AKP iktidarının halkın geleceğine, evine, işine, aşına kastettiğinin bir kez daha kanıtlanmasıdır.

Geçtiğimiz günlerde Alibeyköy'de gerçekleşen yıkımlara, Kocaeli depremzedelerinin başına geçirilen prefabrik konutlara, Baltalimanı'nda gerçekleşen yıkımlara şimdi de Pendik'teki yıkımlar eklendi. Sırada ise Armutlu

halkı var. Sonra sıra kime gelecek? Daha kaç ev, kaç ocak sönecek?

Takke Düştü Kel Göründü!

Şatafatlı iftar çadırı gösterileriyle halkı daha ne kadar uyutabileceklerini düşünüyorlar? Bu yapılanların müslümanlıkla, insaniyetle bir ilgisi alakası olabilir mi? Hangi kitapta yazıyor kendi insanlarını bir gecede sokağa, açlığa sefaletle atmak? Bu da yetmezmiş gibi yüzlerce polisiyle gaz bombalarıyla, panzerleriyle resmen halka karşı savaş açmak?

Tüm bunlar göstermektedir ki AKP iktidarının müslümanlıkla zerre kadar ilgisi yoktur. O kadar ki sözde mübarek gördükleri bir ayda halkı sokağa atacak denli pervasızlaşmışlardır.

Halkın Barınma Hakkından Elinizi Çekin! Halka karşı yöneltilen bu savaştan derhal vazgeçin. Pendik Ertuğrul Gazi Mahallesi halkı geleceğini ve barınma hakkını istiyor. Ertuğrul Gazi Mahallesi Halkındır! Halkız Haklıyız Kazanacağız!"

Aydos Direniş

Halk direniş içinde öğreniyor...

HÖC'lüler direniş öğretiyor...

Hatırlanacağı gibi, 27 Ekim'de Pendik Aydos Mahallesi'nde AKP'nin polisinin “şafak operasyonu” adını verdiği bir yıkım saldırısı gerçekleştirildi. Bir ramazan günü, sahurun ertesinde gerçekleştirilen saldırının ilk anında 14 ev yıkılırken, ondan sonra büyük bir direniş ortaya çıkmış ve halk düşmanları saldırılarını durdurmak zorunda kalmışlardı.

Yıkımları duyan halk kendiliğinden sokağa döktü. Devrimcilerin insiyatifinde barikatlar kuruldu. Fabrikalarda her grev, gecekonduarda her barikat bir okuldur. Aydos barikatları da öyle oldu. Aydos'un devrimcileri, barikatın arkasında, molotof yapmayı, kullanmayı, polise karşı taktikleri hem öğretiler, hem birlikte çatıştılar.

Aydos'taki yoksul halkın büyük bölümü politik değildi, bir kesim tutucu olarak biliniyordu, fakat bugün kendi sorunları için çatıştıkları direniş içinde öğreniyorlar, örgütlülüğün önemini görüyorlar.

Aşağıda yıkım ve direnişle ilgili Aydos'ta evleri yıkılanlarla, esnafla ve direniş içindeki halkla, Haklar ve Özgürlükler Cephesi üyeleriyle yaptığımız röportajları sunuyoruz:

An an direniş...

Özgür Özer, Aydos halkının direnişine katıldı, orada gözaltına alındı. Özer'in sorularımıza verdiği cevaplar, Aydos direnişinin genel bir tablosunu çiziyor:

◆ **Aydos'ta yıkımlara karşı direniş nasıl örgütlendi, nasıl gelişti ?**

◆ Aydos halkının gecekondu yıkımına karşı direnişinin örgütlenmesi uzun bir süreci almıştır. Bu süreçte halkla birlikte birçok toplantı, mahalle içerisinde yürüyüş vb. etkinlikler oldu. Bu örgütlenme süreci içerisinde birçok olumsuzluklar ve olumluluklarla karşılaştık. İlk önce mahalle halkının önemli bir bölümünün yapısı tutucuydu, bir çoğunun korkuları vardı. Ama bunlar yapılan konuşmalar ve yıkımla ilgili bilgilendirmeler sayesinde kısmen aşılabildi. Bu sorunu tamamen çözmemiz ise AKP iktidarının gerçek yüzünü halka göstermemizle olmuştur. Bunu da halk ilk

yıkım ekipleri geldiği zaman zaten kendisi pratikte gördü. İktidarın halkın bir lokma ekmeğinde, evinde gözü olduğunu anlamaları zor olmadı. Zaten bu süreçten sonra ivme hep devrimcilerden yana oldu. İlk geldiklerinde halkla birlikte polis püskürtüldü ve burada halkın kendi gücüne güvenmesini, birlikte olunursa halkın yenebileceğini daha iyi anladıklarını gördük.

Yıkım ekipleri ikinci kez geldiğinde iktidar hep yapmış olduğu bir politika olan “olayı zamanla yay, tepkiyi azalt ve yoket” politikasını uyguladı. Ve sabahın 7'sinde mahalleye geldiler. Mahallenin elektiriklerini kestiler ve yoğun bir gaz bombası atarak 13 evi yıktılar. Daha sonra yıkımları gören polisin vahşetini gören herkes polisle birebir çatışmaya başlamıştı. Öyle ki mahalledeki tinerici çocuklar bile polisle çatışıyor, çarşafı, sakallısı, saçcısı, herkes ellerinde taşlar ve sopalarla panzerlerin üstüne yürüyordu. Çatışma yaklaşık 6 saat sürdü. Polisin geri çekilmesiyle çatışma durmuş ama halkın devlete olan kını bir kat daha artmıştı. Bunun üzerine mahallelerdeki komiteler bir karar aldı. Bu karar akşam 8.00'de mahallede bulunan okulun bahçesinde halkla birlikte bir toplantı yapılmasıydı. Tüm mahalle halkı toplantıya çağırıldı. Bu toplantıda mahalleliye neler yapılabileceği, hedefin sadece Aydos olmadığı sırada Gülsuyu, Armutlu gibi birçok emekçi semtlerinin olduğu, bunun için birlikte bir tavır sergilenmesi gerektiği söylendi ve bu halktan kabul gördü. Aynı zamanda evleri yıkılan 13 kişinin ve HÖC'lülerin önerisiyle Pendik Belediyesi'ne yürüyüş kararı çıktı.

Bu toplantının ardından HÖC'lülerin önderliğinde gece barikat kurma ve diğer hazırlıklara başlandı. Bu hazırlıklar içinde yer alan yapılar arasında HÖC'lülerin dışında bazı devrimci gruplardan da insanlar vardı. Bu hazırlıkların boşa olmadığı sabah anlaşılabilecekti. Sabah 02:00 gibi 8 akrep barikatlara saldırdı ve bu saldırıya gereken cevap verildi. Aynı saldırı bu sefer 3 panzer ve 7 akrep eşliğinde saat 05.00 civarında tekrarlandı ama bu saldırılar halkı daha da kinlendiriyor, öfkelerini daha da arttırıyordu. Saat 07:00 civarında 8 panzer ve akreplerle tekrar

saldırıya geçtiler.

Saat 10:00 olduğunda kitlenin sayısı yaklaşık 2000 kişiyi bulmuştu. Sonra yürüyüş başladı. Aydos'tan Pendik'e kadar yapılan yürüyüş boyunca halkın tavrı, coşkusu görülmeye değerdi.

Burjuva basında yer alan 'teröristler kışkırttı' vb. haberleri nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bu soruya bence en iyi cevabı halkın kendisi verdi. Bu tür haber yapan burjuva basının muhabirleri mahallenin çocukları tarafından kovalandılar. Eğer evlerimizin yıkılmaması için mücadele etmemiz teröristlikse bizler teröristiz böyle yazın dedi Aydos halkı. Pendik yürüyüşünün bitiminde minibüsten iner inmez sivil polisler tarafından alındım. Karakolda hazırladıkları tutanakta halkı kışkırttığımı, örgüt adına eylem yaptığımı, basın mensuplarını dövdüğümü, mahalledeki gençlere talimatlar verdiğim ve bu talimatlarla insanlarla polisi karşı karşıya getirdiğim söylenmekte idi. Kabul etmedim. Yanımdaki arkadaşşıma da aynı ithamlarda bulunuldu. Ve 24 saat sonra gözaltından çıktık.

“Onlar bizimevimizi yıkarsa, biz de illaki karşılık göstereceğiz.”

Selim Gülbahar (Evi yıkılan bir genç)

Zaten yıkıma çok erken saatlerde geldikleri için bizim haberimiz olmamıştı. Millet uyandığında baktılar, etrafını çevirmişler. HÖC'lü arkadaşlar yanımdaydılar barikat kurduğumuzda. Ne yapacağımız hakkında, buna nasıl direnebileceğimiz hakkında, yapabileceğimiz, oluşturabileceğimiz şeyleri söylediler. Panzerler geldiğinde falan yardımcı oldular bize, birçok konuda bizi aydınlattılar. İşte bazı yerlere gittik sesimizi duyurmaya. Yürüyüş yaptık.

Basın sizi militanlar olarak gösterdi, bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Şimdi çatışırken adamlar bize gaz bombası atıyorlar. Zaten bizi dağıtmak için attıkları için, biz de evlerimizi yıktırmak istemiyoruz, elbette karşılık vereceğiz. Gaza, toza karşı ağzımızı bezlerle bağladığımız için, olaya işte teröristlerle polisler çatıştı dediler. Halbuki hiçbir şey yok. Onlar bizim evimizi yıkarsa, biz de illaki karşılık göstereceğiz. Onlar bize bomba atarlarsa, biz de onlara taş sopa, artık elimize ne geçerse atmak zorundayız.

“Sol kesimden insanlar ya da sağ kesimden insanlar, hepsi ortak, böyle bir mücadeleyi yürüttüler”

Aydos'tan bir esnaf (93 yılından beri Aydos'ta oturan, şimdilik evi yıkılanlar arasında olmayan bir esnaf):

Yanıbaşınızda komşularınız evleri Ramazan ayında yıkıldı, kış yaklaşıyor, ne düşünüyorsunuz?

Şu anda zaten yıkılan evlerin yeniden yapılması gündemde. İnsanlar şu anda içinde idare ediyorlar ama kışın ne olacağı muğlakta. Elbirliğiyle evlerin yeniden yapılması düşünülüyor. Çünkü o insanların gidecekleri başka yeri yok.

Aydos'un tarihi 85'e dayanıyor. 85 senesinden bu yana burada bir yerleşim alanı olarak başladı. 95 senesinden bu yana Aydos'ta yapılara izin verilmiyor. Şu anda elektiriği, suyu, telefonu herşeyi verilmiş durumda Belediye tarafından. Bu saatten sonra da insanların tekrar evlerinin yıkılması, bunda rant olarak inşaat firmalarına sevk edilmesi tabii ki içimize sinmiyor ama durum da onu gösteriyor. Onun için de Aydos halkı olarak buna izin vermeyeceğiz, vermemeye de çalışıyoruz.

Direnışı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Aydos'ta yaşanan direniş öyle örgütlü bir direnişte değildi. İnsanların artık bütün birikimleri, zaten kurdukları evleri. Gecekondu mahallesi burası. Bütün bunlar işçi. Ekmeklerini fabrikalarda çalışarak, esnafılık yaparak kazanan insanlar. Bunların oturdukları evlerden başka güvenecekleri birşeyleri kalmamış. Zaten devlete güvenleri yok. İş güvenceleri yok. Elllerinde olanı da sahipleniyorlar. İdeolojik ayırım da yok. Burada polisle çatışan insanların sadece sol kesimden insanlar ya da sağ kesimler insanlar değildi. Hepsi ortak, beraberce böyle bir mücadeleyi yürüttüler ki bu anlamda çok şeydi, mahallenin bütünlüğü açısından önemliydi. Başka bir konu olsa belki insanlar sağ sol ya da farklı mezheplerden olduklarından dolayı bir ayırım yaşanırdı ama bu olayda tamamen bütün mahalle birlik olarak mücadele ettiler. İleride de böyle bir ayırım kendi aralarında olmaz umuyorum.

“Yön veren, şekil veren, direnişi olgunlaştıran HÖC olmuştur.”

- ◆ **Esnaf kepenk kapattı**
- ◆ **Halk barikat kurdu**
- ◆ **Yıkılan evler imece usülü yapıldı**
- ◆ **Burjuva medya mahalleye sokulmadı**

Başka bir HÖC'lü, direnişin farklı yönlerini şöyle anlatıyordu:

Barikatlar nasıl kuruldu ve halkın direnişe katılımı nasıldı?

Barikatta halk elindeki herşeyini kullandı. Buna pazar tezgahlarından tutun, lastiklere kadar, halkın kendi evlerinden çıkarttığı kanepelere, hatta hatta buzdolapları bile gördük biz barikatlarda. Bu noktada sürekli tazyikli suyla, kullandıkları türlü türlü gazla saldırdılar. Direk halkın içerisine, yani çocuk çocuk gözetmeksizin atmaya başladılar. 19 Aralık'taki, Küçükarmutlu'daki gibiydi bombalar. Birçok insanın zehirlendiklerini gözlerimle gördüm. Zehirlendikten sonra ayağa kalkıp direnişe devam ettiklerini gördüm. Bu noktada halkın yaratıcılığı çok önemliydi. Gerçekten çok büyük bir yaratıcılık vardı. Herhalde bir barikat nasıl kurulur, halk nasıl direnir dediğimiz zaman bence Aydos buna büyük bir örnek olacaktır.

Bunun dışında özellikle Star, TGRT gibi yayın yapan televizyonlar sürekli, işte mahalleye dışarıdan giren teröristler halkı ayaklandırdı, halkı yönlendirdi, teröristlerle çatışıyor gibi bir haberler yayınlayınca, halkta bu televizyonların buradaki muhabirlerini mahalleye sokmama kararı aldı. Tamamiyle halkın aldığı bir karardı bu. Mahalleye polis eşliğinde girmeye çalışan bu televizyoncuların arabaları halk tarafından taşlandı. Ve birkaç tanesi yine kızgın halk tarafından, bir nevi dövme biçiminde de olsa cezalandırıldı ve mahalleye sokulmadı.

Kepenk kapatma kararı alındı ve esnaf kepenk kapattı. Minibüs ve taksiler de mahalleye girmede. Onlara da direniş anlatılarak, onların da bu boykota katılması çağrısında bulunuldu.

Bu yıkılan 14 evin hepsi tekrardan yapıldı mı?

Tabii ki, 14 evin tamamı yapıldı. Yani bir şe-

kilde de olsa, o bir gecelik süre boyunca yapıldı. Ve ilk başta HÖC'lüler ev yapımına katıldılar. İmece usulü evler teker teker yapıldı. Bir göz de olsa, tahtadan tuğladan da olsa evler yapıldı. Yıkılan evlerin içerisinde yıkılan ev sahipleri çoluğunu çocuğunu oraya koymayı, gece soğuktan korumayı başardı diyebiliriz.

Yıkıma karşı komiteleşmeler ya da başka örgütlenmeler var mıydı?

Daha öncesinden zaten kurulan komite vardı. Aydos Mahallesi'nde bulunan güzelleştirme derneğinin öncülüğünde gerçekleştirilen bir komite vardı. Barikatlar devam ederken, çatışma ve direniş devam ederken de bir komite kuruldu. Bu komite akşam 6 civarlarında, yani artık yıkım ekiplerinin geri çekildiği bir zamanda acil kararlar aldı ve aynı akşam saat sekizde yine büyük bir toplantı yapıldı. Bu toplantıda devrimciler ve HÖC'lüler de vardı, zaten toplantıların hepsinde HÖC'lüler yer alıyordu. Neler yapılacağı konuşuldu. Sabah için bir yürüyüş yapılması, ve herhangi bir saldırıya karşılık gece sabaha kadar barikatlarda beklenmesi kararı alındı. Bu karara bir tek HÖC uydu. HÖC'ün dışında varolan diğer sol siyasi yapılardan tek tükte olsa insanlar geri çekildi. İlk başta yıkılan 14 evin halkı ve HÖC'lüler sabaha kadar barikatın başlarında beklediler. İlerleyen saatlerde özellikle gençlerden gelenler oldu.

Bu süre içerisinde 6-7 defa üstüste saldırı girişiminde bulundular. Bu noktada, yani nasıl anlatabilirim tam olarak bilmiyorum ama, o panzer sesini duyduğumuz an halktan herkes ama çocuk çocuk aşağıya iniyordu, barikatlara geçiyordu ve halkın kendi elleriyle yaptığı molotoflar, taşlar, sopalar, sapanlar ellerine ne geçerse karşılık veriliyordu ve böyle sabaha kadar bir irade savaşı yaşandı. Yani yarım saat, kırkbeş dakika aralıkla polis saldırıyor ve halk buna karşılık veriyordu. Bu arada mahallenin gençleri, yan tarafta bulunan AKP'lilere ait lüks villaları, bunlar da zaten kaçak villa, ki zaten yıkımın da amacı bu kaçak villalar için daha fazla yer hazırlamak. Bu villaları molotoflarla benzinlerle yaktılar. Öfkelerini bu şekilde dile getirdiler.

Direnişte devrimcilerin inisiyatifi nasıl şekillendi?

İlginç bir örnek anlatayım. Anadolu Ajansının çektiği bir fotoğraf var. Yüzü kapalı bir kız, yanında bir erkek, yüzlerinde kızıl fularlar. Bu fu-

larlar bizim HÖC'e özgü fularlardır. Ve o fotoğraflar evi yıkılan bir ailenin kızı ve çocuğudur. Halk, özellikle gençler şöyle diyordu, ya biz de sizler gibi olmak istiyoruz. Bizim devrimci olduğumuzu biliyorlardı tabii, arkadaşımız, komşumuzdular, ama ilk kez bizi bu şekilde biz-zat böyle bir eylemin içinde görmüş oldular. Kimi aileler, çocuğunu, kızını devrimcilere emanet edip, alın barikat başında sabaha kadar bekleyin dedi. Yani bu noktada HÖC'ün önderliği söz-konusuydu ve halk HÖC'lülere, devrimcilere çocuklarını emanet etti. Zaten kendileriyle orada sabaha kadar barikatlarda bekleyen HÖC'lüler olduğu için, doğal olarak böyle bir ilişki çıktı. O noktada sabaha kadar beraber oldular. Bir cadde düşünün, kocaman bir cadde, o caddenin üzeri barikatlar, o caddeki bütün evler birleşmişler, en büyük amaçları, barikatları bekleyen HÖC'lüleri korumak. Ki zaten sabahki yürüyüş olduğu zaman bile, yine HÖC'ün önerisiyle çok sayıda insan ve HÖC'lülerin bir kısmı barikatlarda kaldılar. Herhangi bir saldırı olasılığına karşı...

Zaten saldırı esnasında, barikatlar esnasında sivil polisler sürekli HÖC'lüleri işaret ederek, *"bu işin başını siz çekiyorsunuz, sizleri gözaltına alacağız"* şeklinde tehdit ediyorlardı. Bu tehditlere, kendi gözlerimizle şahit olduk, halk kitlenin arasında kalan bir sivil polisi kafasını gözünü kırarak cezalandırdı. Siz nasıl bizim gençlerimizi tehdit edersiniz diyerek... Sivil polis

"ben askerim, sivil polis değilim" diyerek kurtulmaya çalıştı ama mahalle dışına çıkartılmaktan kurtulamadı.

İki HÖC'lü Pendik merkeze yapılan yürüyüş sonrası geri dönerken polis tarafından kaçırıldı. Tek neden HÖC'lü olmaları, tek nedenleri halkı birlikte orada olmalarıydı. 24 saatten fazla gözaltında tutuldular. Ki İstanbul valisi Muammer Güler'in şöyle bir açıklaması oldu, *"provokatörleri yakaladık"* şeklinde. Suçlama, siz bu ayaklanmanın öncülüğünü yaptınız, siz insanlara talimatlar verdiniz, bu işten kurtulamayacaksınız şeklinde tehditler oldu. Ama arkadaşlarımız oradaki direnişin meşruluğundan dolayı bir komploya maruz kalmaktan kurtuldular diyebiliriz. Çünkü ertesi gün savcılık tarafından serbest bırakıldılar. Bunda halkın sahiplenmesinin de payı vardı. Çünkü gözaltına alındıkları anda, gençler HÖC'lü arkadaşların gözaltına alındığını görünce, gözaltına alındığı minibüs taşlandı, sahip çıkılmaya çalışıldı.

Aydos'lu gençler konuşuyor:

Ben Erkan... Erol Kaya söz verdi, sözünde durmadı. Sabah aniden yıkıma geldiler, 15 evi yıkınca bunlar, olay çıktı burada. Taşlı sopalı bayağı bir kavga çıktı. Ondan sonra burda biz duruma müdahale ettik. Burası savaş alanına döndü, Filistin gibi oldu.

Biz sonuna kadar direneceğiz, ister ölüm, ister kalım. Biz burada hepimiz, çoğu insan aç. Burası gariban yeri. Sonuna kadar direneceğiz. Ölüm de olsa evimizi bırakmayacağız.

*

Ben Uğur Yılmaz. Ben 93 yılında da buradaydım. Bir yıkım daha vardı. Komple Aydos halkını yerinden etmek amaçlı. Bu villaların yapılmış olmasının amacı, Aydos halkını buradan kaldırmak. Aydos halkını sömürge altında tutup, ezme veya buradan göndermeye çalışıyorlar. Polisin halkı kışkırtması var. Gaz bombalarının atılması, sis bombalarının atılması. Bunlar saçmalık yani. Karşısındaki düşman değil ya. Türkiye topraklarında yaşayan insanlar bunlar.

Direnış mecburen, senin evini başına yıkmak istedikten sonra, sen ne yapabilirsin o kişiye karşı. Siz de aynı durumda olabilirsiniz. Mecburen halk direnmek zorunda. Hiçbir zaman kendini ezdirecek diye birşey yok ki. Özgür bir ülkede yaşadığımıza göre de özgürce herşeyi yapma hakkımız yüzde yüz yani. Bunu da kimse kısıtlamaz.

"Yuvamızı yıktılar, Allah da onlarınkini yıksın. Başka da birşey demiyorum kardeşim."

Evi yıkılan Şahsenem Karahan:

Yıkım nasıl oldu?

Biz uyurken saat altı buçukta benim evime geldiler, çocuklarım da uyuyordu. Üzerimize yıkmaya kalktılar. Dört tane bayan polis geldi kapıya, uykuda yani... Nasıl şaşırdık böyle, kendimize gelemedik, her tarafa baktık böyle polisler kaynıyor. Evin önünü dahi boşaltmaya fırsat vermedi. Çoğu eşyalarım kırıldı. Çocuklarımı hastaneye zor yetiştirdim, şoka girdiler. Beyim işteydi, haberi yoktu. Kimsenin haberi yoktu. Herkesi uykuda yakaladılar... Dediğim gibi yuvamızı yıktılar, Allah ta onları yıksın. Başka da birşey demiyorum kardeşim. Şu anda çadırdan oturuyorum, 3 tanede çocuğum var. 5 tane de eltilerim var. Yani çadırdayım şu anda, çadır kuruyor kardeşler, Allah razı olsun.

Bugün onun başına gelenin, elimize taş sopa alıp karşılarna çıkmazsak, aynısını yarın ben yaşarım.

Kemal Kaçar (Aydos'tan bir esnaf)

Tavrımız net bir şekilde yıkıma karşı, insanların yapabileceği başka bir şey yok. Taşımızla sopamızla direndik.

Sabah erken saatlerde hava sisli diye uyanmıştık halbuki sis değilmiş. Emniyet güçlerinin mahalle üzerine attığı sis bombası, gaz bombası... Biz buna aldırış etmeden elimizden geldiği şekilde, gözümüzden yaşlar da aksa, boğazımızdan nefeste alamasak, mahalledeki birkaç büyüğümüzün de önderliğinde elimizden geldiğince... Tek kelime söyleyeyim, kelle koltukta gittik.

Bugün burada yıkım Pendik'te olabilir, Armutlu'da oldu, Gazi'de olacak, yarın Alibeyköyde olacak. Bunlar benim düşüncem, rant kavgasıdır bu. İnsanların evi yıkılacak, 14 tane ev yıkılacak okula yer açılacak filan... Yapılan bir okula zaten yer açılmaz ki. Sen hiçbir güce dayanarak hiçbir insanın hele hele emekli bir insanın evini kesinlikle yıkamazsın, ne olursa olsun. Karşı olan arkadaşlarımızla hala nöbetçiyiz. Biz buradayız. Benim evim yıkılmadı, arkadaşımın evi yıkılmadı, ha onun evi yıkıldı benim evim yıkılmadı bahanesinin altına saklanmıyoruz. Bugün onun başına gelen, yarın illaki biz taviz verirse, çok kenarda kalırsak, sesimizi haykırmazsak, elimize taş sopa alıp karşılarna çıkmazsak aynısını yarın ben yaşarım.

“Buradaki Şaronlar Ramazan'da evlerimizi başımıza yıkıyorlar.”

Aydos'ta evi yıkılan ev kadını:

Evim yıkılırken ben burada değildim, hastahanedeydim. Geldiğimde evim yıkılmış, vuran olmuştu. Herşeyimi parçalamışlardı. Kala kala işte ordaki tabak çanaklar kalmıştı. Çocuklar sinir krizi geçirdi. Bir tanesi hala bu çadır kurduğumuz, eski evimizin olduğu yere bakmıyor. Eğer Erol Kaya bu sefer de bize yalan söylerse onun pili bitti, lime lime doğrarım onu. Bizim evimizi yıktılar onlar da yıkılsın.

İsraililer bile Mübarek Ramazan gününde bombalamıyor, buradaki Şaronlar Ramazan'da evlerimizi başımıza yıkıyorlar.

İsrail'de bir Şaron var, Türkiye'de 3 Şaron var.

Evi yıkılan bir işçi:

Yıkımlarla ilgili ne düşünüyorsunuz?

Ne düşüneyim? Bu mübarek ayda, bizi bu şekilde çoluk çocuk burda perişan, çadırdaki, başka ne düşünmek, başka ne diyeyim, daha diyecek birşeyim yok. Benim söyleyeceğim şunlar, İsrail'de bir Şaron var, Türkiye'de 3 Şaron var. Biri Erol Kaya, Birisi Topbaş birisi de Başbakan, başka da yok.

Bu mübarek Ramazan ayında 2 ton gaz atmışlar buraya. Ben evim yıkılırken burada değildim, yıkımdan sonra geldim. Diyeceklerim bu kadar.

İstanbul-Aksaray

Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin (HÖC), Ölüm Orucu'nun 5. yılına girmesi vesilesiyle başlattığı kampanya, basın açıklamalarıyla, asılan pankartlar, dağıtılan el ilanları (kuşlama) ile sürüyor. HÖC'lüler Türkiye'nin bir çok kentinde, Büyük Direnişin sesini halka ulaştırıyorlar. Büyük Direnişin kahramanlarının fedakarlığı, cüreti ve sabrı ile direnişi duymayan, 117 insanı tanımayan, emperyalizmin ve oligarşinin gerçek yüzünü görmeyen kalmayacak.

TECRİT EMPERYALİZMİN POLİTİKASIDIR!

İzmir HÖC, 30 Ekim günü İngiliz Konsolosluğu önünde yaptığı eylemle, F tipi hapisaneleri emperyalistlerin yaptırdığını, tecrit ve katliam politikasıyla dünya halklarının teslim alınmaya çalışıldığını bir kez daha haykırdı. 'Tecrite Karşı Büyük Direniş 5. Yılında Hücreleri Yıkalım' pankartının açıldığı ve kızılbayrakların taşındığı eylemde, "Yaşasın

İzmir İngiliz Konsolosluğu

'Tecrite Karşı Büyük Direniş 5. Yılında! Hücreleri Yıkalım!' Kampanyası

Emperyalizmin ve Oligarşinin Tecrit Hücrelerini Yıkacağız

Ölüm Orucu Direnişimiz", "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez" sloganları atıldı. 4 yıldır hiçbir baskı, yasak, sansür ve katliam politikasının direnişi kıramadığının, devrimcilerin ve halkın teslim alınamadığının belirtildiği basın açıklamasında, ilk günkü kararlılıkla direnişin sürdüğü söylendi. HÖC'lü Volkan Algül de, emperyalistlerin ve işbirlikçilerin F tiplerinde 4 yıldır kanımızı döktüğü ve katliamcılarının kana doymadığını söyledi. Bu konuşmanın ardından HÖC'lüler ellerindeki kan şişelerini Konsolosluğun önüne fırlattılar. Eylem, 117 şehidin öfkesiyle atılan "Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz", sloganıyla sona erdi.

ADLİYE TAŞLANDI

28 Ekim günü Antakya Adliyesi'ne sabah saatlerinde pankart asılarak Adliyenin camları tahrip edildi. 'Tecrite Karşı Büyük Direniş 5. Yılında Hücreleri Yıkalım' yazılan pankart asıldıktan sonra Adliyenin camları taşlanarak tahrip edildi ve ölüm orucunun 5. yılı Antakya'da selamlandı.

ŞEHİTLER ANILDI

Büyük Direnişin şehitleri Hollanda'nın Rotterdam kentindeki Anadolu Kültür Merkezi'nde düzenlenen etkinlikte anıldı. 117 şehidin resimlerinin asıldığı salonda, 5. yıla giren Büyük Direnişin anlatıldığı birde pano yereldi. Şehitler için yapılan saygı duruşunun ardından Büyük Direnişle ilgili parti bülteni okundu ve direnişle ilgili konuşmalar yapıldı.

Ayrıca büyük direnişin gazilerinden biri ölüm orucu sürecinin derslerine ilişkin konuştu.

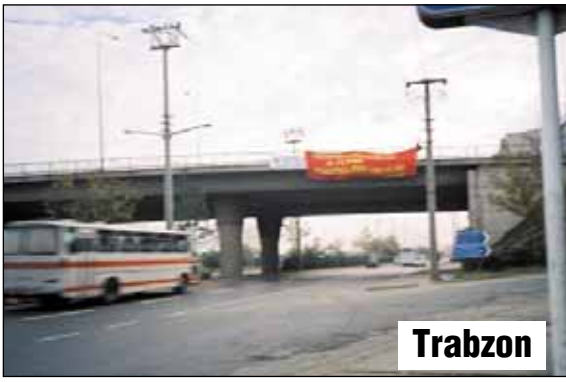
BÜYÜK DİRENİŞİ HERKES DUYACAK: KUŞLAMALAR

HÖC'lüler, üzerinde "TECRİTE KARŞI BÜYÜK DİRENİŞ 5. YILINDA HÜCRELERİ YIKALIM" sloganının yazılı olduğu kuşlamaları Anadolu'nun bir çok kentinde ve İstanbul'da yaygın şekilde dağıttılar. İstanbul'da kuşlama yapılan semtler şöyle:

Bağcılar Meydanı, Yeditepe, İnönü Mahallesi, Parseller, Göztepe, Fatih, Kirazlı, Yenimahalle, Yavuzselim, Çiftlik, Demirkapı, Otogar, Metro, Dört Yol, Karabayır, Çiftehavuzlar, Sefaköy, İnönü Mahallesi, İkitelli, Parseller, Perşembe Pazarı, İkitelli Köyü, Bağlar Mahallesi, Sanayi Mahallesi, Fatih Sultan Mehmet Cad. Anadolu Kahvesi, M. Şevket Paşa Mah. Örnektepe Mah. Alibeyköy Merkez, Eyüp Adliye Önü, Cengiz Topel, Yeşilpınar, Çöp Mahallesi, Çağlayan Merkez, Dere Merkez, Yahya Kemal, Nurtepe, Levent, Sarıgazi ve Güzeltepe. Laleli, Vezneciler, Beyazıt, Hukuk ve Edebiyat Fakülteleri.

ANADOLU KENTLERİ DİRENİŞİ PANKARTLARLA SELAMLADILAR

Büyük Direniş, Anadolu'nun çeşitli kentlerinde HÖC'lüler tarafından 2 Kasım günü asılan pankartlarla selamlandı. Üzerinde "Tecrite Karşı Büyük Direniş 5. Yılında!

Trabzon

Hücreleri Yıkalım!" yazısının yer aldığı HÖC imzalı pankartların asıldığı yerler şöyle:

Trabzon'da Tanjant ve Beşerli yollarının kesiştiği yere 2x8 ebatında asılan pankartın yanısıra kuşlamalar yapıldı.

Antalya'da Çallı Kavşağı'nda Emniyet Müdürlüğü'nün karşısındaki üst geçite 6x3 ebatında asılan pankart 1 saat asılı kaldı. Polis, Antalya Temel Haklar Başkanı Funda Özceylan'ı keyfi bir şekilde gözaltına aldı. Özceylan savcılık tarafından serbest bırakıldı.

Adana'da Barajyolu Hastaneler Kavşağı'ndaki üst geçide asılan 2x4 m ebadındaki pankart, bir süre sonra polis tarafından indirildi.

Samsun'da Modern Pazarı üst geçidine ve **Çarşamba** ilçesi meydanına 2x8 m ebatlarında pankartlar asıldı.

Ankara'da, Kızılay Zafer Çarşısı'na, Tuzluçayır Mahallesi'ne iki pankart asıldı. Tuzluçayır'da pankartı asan Üfuk Şafak ve Didem Akman, orada gözaltına alınarak savcılığa çıkarıldılar ve serbest bırakıldılar.

İzmir'de HÖC tarafından asılan pankartların sayısı ise, aynı gün 5 oldu. "Tecrite Karşı Büyük Direniş 5. Yılında! Hücreleri Yıkalım!" yazılı pankartların asıldığı yerler şöyle: Hatay Üçyol Meydanı, Konak Varyant, Karşıyaka Alaybey Kavşağı, Buca Forbest Caddesi, Bornova Ege Üniversitesi.

İSTANBUL'DA 28 YERE PANKART ASILDI

2 Kasım günü İstanbul'un 23 ayrı bölgesine "Tecrite Kar-

şı Büyük Direniş 5. Yılında! Hücreleri Yıkalım!" yazılı pankartlar asıldı. Elimize ulaşan bilgilere göre, pankart asılan yerler şunlar:

Sarıgazi'nin en işlek caddesi olan Demokrasi Caddesi'nde asılan 5 x 1.5 ebadındaki pankartın yanısıra kuşlamalar yapıldı.

Bağcılar Yavuz Yolu üzerinde bulunan ilköğretim okulunun duvarına 8 x 2 ebatında asılan pankart bir saate yakın asılı kaldı.

Esenler-Karabayır Mahallesi-Merter Çıkışı'na sabah emekçilerin işe gidiş saatlerinde asılan pankart da diğerleri gibi HÖC imzasını taşıyordu.

Aynı gün **Altınşehir-Bayramtepe** merkezi olan Bayramtepe Meydanı'nda da Büyük Direnişin 5. yılına girdiğini duyuran pankart emekçileri selamladı.

Bağcılar-İnönü Mahallesi Dört yolağı Molla Gürani Parkı, HÖC pankartının asıldığı bir başka emekçi semtiydi.

İkitelli-Atatürk Mahallesi Cemevi karşısına asılan pankart Alevi halkımıza zulme karşı direnenlerin sesini taşıırken, **Küçükköy Mahallesi Merkezi'ne** asılan pankart 1 saat asılı kaldı.

Gazi Mahallesi Girişi'ne asılan pankartın bir buçuk saat asılı kaldıktan sonra indirildiği görülürken, **Gaziosmanpaşa'da** asılan bir diğer pankart da **Kız Endüstri Meslek Lisesi** oldu. Bu pankart da yaklaşık iki saat asılı kaldı. **Gaziosmanpaşa-Karayolları Mahallesi'nde** Sağlık Ocağı karşısına asılan pankart, aynı ilçedeki üçüncü pankart oldu.

Aksaray'da, Çapa-Fındıkzade arasındaki üst geçide; **Esenyurt'ta** Cumhuriyet Meydanı'na; **Avcılar-Parseller** Mahallesi'ne; **Eminönü** Vapur

İstanbul-Zeytinburnu

İskelesi'ne 8 x 2 büyüklüğünde pankartlar asıldı. **Nurtepe Meydanı'na** 8 x 2 büyüklüğünde pankart asan eylemciler, "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" ve "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez" sloganlarını attılar.

8 x 2 büyüklüğünde ve "Tecrite Karşı Büyük Direniş 5. Yılında Hücreleri Yıkalım-HÖC" yazılı pankartların aynı saatlerde asıldığı diğer yerler şöyle:

1 Mayıs Mahallesi, Kasımpaşa Meydanı, Eyüp Meydanı, Çağlayan Meydanı, Alibeyköy, Gültepe giriş köprüsü, Gülsuyu Heykel Meydanı, Kadıköy-Altiyol'da bulunan TEDAŞ binası, Odakule-Tepebaşı Durağı karşı (TRT binası ve ABD Konsoloslugu arasına), **Sirkeci Tren İstasyonu karşı** ve **Okmeydanı Şarkkahvesi** durağı.

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Hergele Meydanı'na ise, 3x2 boyutlarında ve "TECRİTE KARŞI BÜYÜK DİRENİŞ 5. YILINDA HÜCRELERİ YIKALIM" yazılı pankart, 20 Ekim'den itibaren 3'er gün arayla sürekli olarak asılıyor.

Ayrıca, **Zeytinburnu Akşemsettin** tramvay durağı yanına pankart asan HÖC'lülerin, indirilmemesi için bir süre pankartın başında nöbet tuttukları görüldü.

İstanbul-Kadıköy

‘Azınlıklar Raporu’ tartışması sürüyor, İnsan Hakları Kurulu vitrini ile işi biten Tayyip konuşuyor:

“Bu Kurulu Lağvedelim!”

Ülkemizde hükümetler tarafından insan hakları adına kurulan bütün kurullar göstermelidir. Bu tür kurullar insan hakları, hak ve özgürlükler adına zerrece halkın yararına bir görev görmedikleri gibi, tam tersine ihlalleri, gerçekleri gizlemek, oligarşinin katliamlarını, infazlarını, işkencelerini daha rahat sürdürmeleri için vitrin görevi görmek gibi, “uğursuz” bir role sahiptirler.

Başbakanlık İnsan Hakları Danışma Kurulu (İHDK) da bu amaçla kurulan bir oluşumdur.

İHDK’nin hazırladığı ‘Azınlıklar Raporu’ üzerine tartışmalar sürerken tüm bu gerçekler bir kez daha çıplak hale geliyor. Elbette rapor tartışmasında ortaya çıkan sadece bu değil, aynı zamanda oligarşi içi çatışmalar ve AK’nin, Genelkurmay’ın şovenist yüzü de görülüyor.

Azınlıklar ve AB raporu üzerine açıklamalar yapan Genelkurmay 2. Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ, yaşanan tartışmalarla “*millet kavramının teklik niteliğinin bozulmaya çalışıldığını*” belirterek, “*Millet bir bütündür, parçalardan ibaret görülmez*” dedi.

Türkçesi, egemen ulus dışında “bu topraklarda başka halklar yok”! Onyıllardır başvuru inkar ve imha politikası tam da bu zihniyet tarafından sürdürülmektedir. Burjuva basının liberal, demokrat geçinen yazarları da şovenizmi kışkırtırken, rapor nezdinde yaşanan tartışmanın temelini AB’ciler ile AB karşıtları arasındaki çatışma oluşturuyor. İHDK ve AB’ci cephe halkların hak ve özgürlük taleplerini istismar ederek oligarşi içi çatışmanın bir yanını oluştururken, Genelkurmay’dan, İHDK raporunu basın önünde yırtan faşist Kamu-Sen yöneticisi Fahrettin Yokuş’un sözcülüğünü yaptığı kesimlere kadar bir kesim de AB karşıtı cephe olarak iktidar savaşında yerini alıyor. Çeşitli kesimler tarafından yapılan tüm açıklamalar da bu paraleldedir.

Bu tartışmalar bir gerçeği daha ortaya çıkarıyor ki, o da **halklar hak ve özgürlüklerini ancak mücadeleyle kazanabilirler. Egemen sınıfların masasından kazanılacak hiçbir hak yoktur.**

Kurtulalım Şu İHDK’den...

3 Kasım günü Bakanlar Kurulu’nda konuşan Erdoğan’ın sözleri, tahammülsüzlüğün ve AKP iktidarının parlatılan demokrat yüzünün sırmaları dökmüş halinin resmi olduğu kadar, bu kurula yüklenen misyonu da gösterir niteliktedir. Başbakan Erdoğan İHDK’nın Başbakanlık bünyesinde faali-

yet göstermesini kastederek, önce “*Dışarıda çalışsınlar. Başbakanlığın gölgesinde çalışması doğru değil. Danışmak gerekiyorsa, çağırır danışırim.*” dedi, ardından Bakanlar Kurulu’nun muhtemel ki, önümüzdeki günlerde resmileşecek kararını söyledi: “*Bu kurulu lağvedelim.*” (Tercüman, 4 Kasım 2004)

Demokrasicilik oyunu içindi kurul, şimdi işi bitti, işe yaramaz hale geldi kurtulmak istiyor. Üstelik oligarşi içindeki dengeler açısından, zamanlama açısından işine gelmeyen bir rapor hazırlamışken, “lağvedilmesi zaten mübahtır”!!

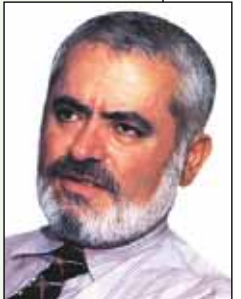
Tayyip’in şovenist, insan haklarını çıkarları için kullanacağı bir maske olarak gören yüzü bu kadar netken, AB’cilik uğruna bu zihniyete destek verenler şimdi ne düşünüyorlar acaba???

Bir başka soru da, İHDK içindeki kişi ve kurumlar, bu kurulun ne amaçla kurulduğunu ve kendilerine hangi misyonun yüklendiğini bilmiyorlar mıydı? Kuruluşundan bu yana hak ve özgürlükler adına, insan hakları ihlallerine karşı tek bir adım atmamış olmaları da, aslında çok iyi bildiklerini gösteriyor. AB görev verene kadar, hapishanelerdeki ölümleri, dağlarda cesetlere yapılan işkenceleri, sokaklara taşan polis terörünü sadece izlediler. Hiçbir demokrat kişi ve kurum böyle bir kurulda görev almaz. Alıyorsa “beni kullanın” diyordur. Kullanan AKP de işini bitirip şimdi bir kenara atmak istiyor.

Rapor Nasıl Hazırlanır, Elkatmış’a Sorun!

Rapora ve İHDK’ya tepki gösterenler arasında, AKP’li TBMM İnsan Hakları Komisyonu Başkanı Mehmet Elkatmış da vardı. İşkencenin ‘kalkmak üzere’ olduğu yalanını gözümüzün içine bakarak söyleyen Elkatmış, kurulun “hiç de hoş olmayan bir rapor hazırladığını, doğru dürüst bir rapor olsaydı tartışılabilirdi” söyledi.

Anlaşılan Elkatmış, kendi başkanlığındaki Komisyonun faşizmin işkence, katliam ve infazları gizleyen, üzerini örten raporlarını örnek veriyor. Bu kurulu da TBMM Komisyonu gibi vitrin olarak kurduklarını, “çizmeyi aştığını” kastediyor. “Doğru dürüst rapor” dediğiniz Elkatmış’ın raporları gibi olur zaten. Sakalından utanmadan, dizi dizi tabutların çıktığı, insanların intihar etmeye başladığı F tipi hapishaneleri aklayan rapor hazırlayan Elkatmış’ın “insan hakları” anlayışında, iktidarı zorlayacak tek bir kelime olmaz.

Özgür Ünal 16 yaşında gözaltında katledildi. Katilleri AKP tarafından ödüllendirildi.

Bir işkence davasında daha beraat 16 Yaşındaki Özgür'ü Gözaltında Öldürenleri AKP Ödüllendirdi

Ağustos 2001'de Balıkesir'in Edremit ilçesinde gözaltında öldürülen 16 yaşındaki liseli **Özgür Ünal** davası sonuçlandı.

Yetmez! İşkencecilere Madalya Takın

4 Kasım günü sonuçlanan davada, mahkeme 5 polisi beraat ettirirken, iki polise **"görevi ihmalden"** 3 ay hapis cezası verdi. 16 yaşındaki gencimizin canı bu kadar ucuz mu diye isyan ediyorsunuz, ama durun, sanmayın ki, bu üç ayı da yatacaklar. Mahkeme, bu cezayı da paraya çevirdi ve işkenceciler her ihtimale karşı cezalandırıldıklarını düşünmesinler diye, para cezasını da erteledi. Tüm işkenceciler iyi halli olduğu için parayı ödemelerine de gerek yoktu anlayacağınız.

Olayın ilk gerçekleştiği günden itibaren, işkenceci katillerin aklanacağını yazdık. Son olarak 2 Mart 2003 tarihli dergimizde, işkencede ölüme **"görevi ihmalden"** dava açmanın aklamının adımı olduğunu ve bunun da geçirtilip, işkencecilerin **"merak etmeyin, devam edin"** diye cesaratlendirileceğini söylemiştik.

AKP iktidarı bizi yanıltmadı. Ama bu yetmez! Tıpkı Ertosun'a yaptıkları gibi, Cemil Çiçek, Aksu, şerefli işkencecilere madalya takmalıdır. Ertosungiller ancak madalyayı hak ediyorlar.

"İşkenceye sıfır tolerans" diyen AKP iktidarı halkla alay ediyor. **"Sistematik işkence yoktur"** diyen Avrupa Birliği emperyalistleri halkımızla alay ediyor. **"Yine de iyileşmeler var"** diyen Avrupa Birlikçileri halkımızla alay ediyorlar.

Ecevit'ten AKP'ye; Korunan İşkenceciler

Özgür Ünal, Ecevit hükümeti döneminde katledildi. **"Kadınlara laf atmak"** gibi komik bir gerekçeden dolayı gözaltına alınmış ve ölümü, Emniyet tarafından **"Battaniye kenarını söküp, polis dalgınlığından yararlanmış..."** şeklinde açıklanmıştı. Bütün işkencede ölümler buna benzer gerekçelerle açıklanırdı zaten.

16 yaşında olmasına karşın, yasal olarak gözaltına alınması sorun yarattığı için yaşı 18 olarak kaydedildi gözaltı kayıtlarına. O dönem Edremit'in bağlı olduğu Balıkesir'de Emniyet Müdürü Kemal İskender'di. İskender, herkesin çok iyi tanıdığı, adı bir çok olayda geçen tescilli bir işkenceciydi ve her seferinde ödüllendirilip terfi ettirildi. Gözaltında ölümün ardından, ölümden bizzat sorumlu olan Edremit Emniyet Müdürü Ali Rıza Topçu ve yardımcısı İrfan Karataş da "İs-

kenderin tavsiyesi ile" ödüllendirildiler. Topçu Balıkesir Koruma Şube Müdürlüğü'ne, Karakaş ise Susurluk İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne getirildiler. Ama oligarşi, halkın tepkisi karşısında bu terfileri bile, adeta bir **"görevden alma"** gibi sunma yüzölçümünü gösterdi. Olayı soruşturan Edremit Başsavcısı İbrahim Can Demircioğlu, dönemin Adalet Bakanı Sami Türk tarafından Erzurum'a sürgün edildi. O zaman da Türk, **"İşkence hiçbir zaman devlet politikası değildir, olmamıştır."** (30 Mayıs 2000, Zaman) diyordu.

Yalanla işkencecilerin sahiplenilmesi yanyana. İşkencenin devlet politikası olduğunun başka kanıtlarına ne gerek var. Bugün AKP iktidarda ve işkenceciler son aşamada da korundular. Çünkü işkence devlet politikası olmaya devam ediyor.

❑ Kandıra'da görüşü jandarma engelledi, aileler protesto etti

TAYAD'lı Aileler, yaptıkları açıklama ile, 29 Ekim günü Kandıra F Tipi'nde açık görüş hakkının, görüş mahalline giren jandarma tarafından engellendiğini duyurdular. Tecrite, tutsakların tedavilerinin engellenmesine vurgu yapan TAYAD'lılar, görüşe giden ailelerin iç çamaşırlarını çıkarmalarının dayatıldığını ve ailelerin içeriye geç alınıp görüş haklarının gasp edildiğini de hatırlattılar. Jandarmanın açık görüş mahalline girmesinin hapis hane müdürü tarafından **"yasal"** olarak nitelendiği öğrenilirken, TAYAD'lı Aileler, bu duruma protesto eden çok sayıda ailenin görüşü yarıda kestiğini ve **"Baskılar Bizi Yıldırılmaz"** sloganları attıktan sonra Savcılığa suç duyurusunda bulunduklarını belirtti.

❑ İnfaza Beraat

27 Nisan 2003 tarihinde Van'da 'dur' ihtarna uymadığı gerekçesiyle **"uyuşturucu kaçakçısı"** diye Çetin Karaman'ı öldüren Uzman Çavuş Abdullah Demirtaş ile jandarma Er İlhan Kayıkçı beraat etti. Mahkeme, **"TCK 49/1 maddesi kapsamındaki kanun emrini icra ederken yasal sınırlar içerisinde hareket ettikleri cihetiyle ceza talebine yer olmadığına ve beraatine karar verildi"** dedi.

Olayın **"adli"** ya da siyasi olması fark etmiyor. Oligarşi **"devlet görevlisi"** olarak cinayet işleyen bütün katilleri koruyor, beraat ettiriyor.

Üretmek Direnmektir!

Üreterek Direniyor, Direnerek Üretiyorlar

TAYAD'lılar Direnenlerin El Ürünleri Sergisine Çağırıyor

Tecrite Karşı Büyük Direniş 5. Yılına girerken; tecrit koşullarında, olanaksızlıklar içinde tüm yaratıcılıklarını kullanan tutuklu ve hükümlülerin ürünlerini sergiliyor. 'Üreterek Direnen, Direnerek Üretenlerin' el emeği, göz nuru olan bu ürünler dört duvar arasındaki evlatlarımızın yaratıcılıklarının ufak bir parçasıdır.

Bu sergide sanat değerleri ne olursa olsun bizim için paha biçilmez değerde ürünler yer alıyor.

Nerede, hangi koşullarda olurlarsa olsunlar yaşama dört elle sarılan evlatlarımızın, kardeşlerimizin, eşlerimizin, yakınlarımızın bu eserleri aynı zamanda 5. Yılına giren büyük direnişin ürünleridir.

Yaşamı uğrunda ölecek kadar çok sevenlerin, üreterek direnenlerin bu eserlerini kamuoyuna sunmaktan onur duyduğumuzu belirterek; tüm halkımızı bu ürünleri görmeye davet ediyoruz. 21-24 Ekim günlerinde TMMOB'da sergilediğimiz bu ürünleri tüm halkımızın görebilmesi için şimdi de BES 2 Nolu Şube'de sergi açı-

yoruz. 2-9 Kasım arası açık olacak sergimize gelerek, tecritin yok edemediği, tecrite karşı direnişin geliştirdiği yaratıcılığın, üretimin tanığı olun!

S A A T
10:00-21:00
arası açıktır.

Adres: BES 2 NOLU ŞUBE -
Guraba Hüseyin Ağa Mah. Vezir-
çeşme Sokak No:3/5 Kat:2

Aksaray-Fatih

TAYAD'LI AİLELER

"Bask Halkı Bu Acıyı Bilir"

Tokat Yağmurlu şehitleri çeşitli etkinliklerle anılmaya devam ediyor. Stuttgart Anadolu Kültür Ve Sanatevi'nde 31 Ekim günü Ölüm Orucunun 5 Yılı ve Tokat şehitleri için bir anma düzenlendi. Anmada, Yağmurlu şehitlerinin resimlerinin karanfillerle süslediği bir köşe hazırlandı ve konuşmalar yapıldı. Anmaya şehitlerden Songül Koçyiğit'in akrabaları da katıldılar.

Tokat şehitleri için bir selamlama da, Bask halından geldi. Bask ülkesinin özgürlüğü ve bağımsız-

lığı için savaşırken tutsak düşenlerle dayanışma amacıyla kurulan Askatasuna, gönderdiği mesajla Tokat şehitlerini andı. "Büyük bir üzüntü duyarak 5 devrimci militanın Türkiye Ordusu tarafından katledildiği haberini aldık." diye başlayan mesajda, Bask Halkının askeri kuvvetlerin şiddetini de, Bask'lı ailelerin, siyasi hareketlerinin ve toplumun üzerinde yarattığı acıyı ve hüznü de bildiği vurgulandı. Bask ve Türkiye halklarının özgürlüğünü mutlaka kazanacağı vurgulanan mesajda, "ailelerine ve dostlarına başsağlığı diler, acılarını paylaştığını bildiriyoruz" denildi.

Şükrü Sarıtaş Anıldı

1 Mayıs Mahallesi'nde 29 Ekim 2000 tarihinde faşistler tarafından kurşunlanarak katledilen Şükrü Sarıtaş yapılan bir yürüyüşle anıldı. 3001 Caddesi'nden şehit düştüğü yere kadar yürüyen 150 kişi, "Şükrü Sarıtaş Ölümsüzdür, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganları attı. Şehit düştüğü yere varıldığında ise Şükrü ve tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşunun ardından bir basın açıklaması yapılarak Sarıtaş'ın yaşamı ve katledilişi anlatıldı. Şehit düştüğü yere karanfiller bırakılmasının ardından "Bize Ölüm Yok" marşı ve "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez" sloganlarıyla anma sona erdi.

Abdi İpekçi Direnişi Sürüyor

Büyük Direnişin 5. Yılı, çeşitli eylem ve etkinliklerle karşılanırken, Abdi İpekçi Parkı'ndaki TAYAD'lı Aileler de, eylemlerinin 400'lü günlerinde aynı kararlılıkla Büyük Direnişin sesi olmaya devam ediyorlar.

İçeride tecriti yaşayan, direnişin çeşitli aşama ve biçimlerinde yer alan eski tutsakların bir çoğunun da, tahliyelerinin ardından ilk uğrak yeri Abdi İpekçi Parkı oluyor. Bunlardan biri de, Geçtiğimiz günlerde Sincan F Tipi Hapishanesi'nden tahliye olan Şemsettin KALKAN. Görüştüğümüz Kalkan, içerideki tüm tutsaklardan sevgi ve selamlar geldiğini belirttiikten sonra "faşizme karşı direneceğiz ve saldırılarını püskürteceğiz." diyor. TAYAD'lı Ailelerin direnişlerini yürekten desteklediğini belirten Kalkan, dışarıdaki tecrite de değinerek, "Bu tecriti ve faşist saldırıları hep birlikte püskürtüp zafere ulaşacağımıza inanıyorum." şeklinde düşüncelerini ifade ediyor.

**direnişimizin
5.
yılındayız**

**HÜCRELERİ
YIKACAĞIZ!**

**117 şehit, 600 sakat verdik;
TESLİM OLMADIK!**

**Devraldığımız bayrak, şimdi
bizim omuzlarımızda:**

DHKP/C Davası Tutsakları

**Sevgi ERDOĞAN
Ölüm Orucu Ekibi**

**Fehim Horasan
Vedat Çelik**

M. Kemal Eren

M. İnan Işık

H. Sergül Albayrak

**TKEP/L Davası'ndan
Remzi Aydın**

“Şerefsiz bir hayat sürmektense, şerefli bir ölümü tercih ediyoruz”

Devrimci Memur Hareketi taraftarı Hasan Balıkcı'ya “uluslararası dürüstlük ödülü” töreninde konuşan Adalet Bakanı Cemil Çiçek, “yolsuzluklar konusunda fazla ileri gitmemesi yönünde telkinler aldığını” söyledikten sonra, “tehdit de var mı?” sorusuna şu cevabı veriyor:

“Şerefsiz bir hayat sürmektense, şerefli bir ölümü tercih ederim.”

İronik değil mi?

Tartışmasız bir şekilde, şerefli, yani bir diğer anlamıyla onurlu bir yaşam, onuru için ölümü göze almak denildiğinde bu ülkede ilk akla gelecek olan Büyük Direnişin kahraman şehitlerinin katili bir adamın ağzından dökülüyor bu sözler. Temsilcisi olduğu sistemin bütün yolsuzlukları ve her türlü şerefsizliği üreten bataklık olduğu gerçeğini unutturarak, tutsaklara onursuz bir yaşamı dayatan bir makamda oturanın kendisi olduğunu es geçerek konuşuyor Çiçek. Zaten hükümet içinde Cemil Çiçek'e verilen görev, sadece konuşmak. Sanki o hiçbir şeyde sorumluluk taşımayan, herkesin onu ve iktidarını eleştireceği konularda, Çiçek başlar eleştirmeye ve aklısıra eleştirilere böylece kalkan oluşturmaya çalışır. Ama bu yöntem artık deşifre olmuştur. Bu yüzden adı Çalçene Çiçek'e çıkmıştır.

Onurlu bir yaşam nedir? İnsanın düşünceleriyle, doğruluğuna inandığı değerlerle birlikte, kişiliğine sahip çıkarak yaşamasıdır. Pragmatizmi ilke edinenlerin, koltuk ve çıkar ya da zor karşısında düşüncelerinden vazgeçenlerin, kendinden güçlü olanın emirlerini yerine getirenlerin asla sahip olamayacağı bir erdemdir onurlu olmak. Hele onurlu bir yaşam için canını ortaya koymak, bu tür kişilikler için sadece basit, karşısındakileri aldatmaktan başka bir anlam taşımayan boş sözlerden ibarettir.

Çiçek bu sözünde samimiyse, hücrelerdeki direnişin haklılığını ve meşruluğunu kabul etmek zorundadır. Direniş tam da dayatılan “şerefsiz bir hayata karşı şerefli bir ölümün tercih edilmesi”dir. 117 insan bu uğurda gözünü kırpmadan en büyük acıları yaşayarak ölümü kucakladılar. Emperyalizmin ve oligarşinin dayattığı onursuz bir yaşama karşı, gün gün eriyerek, alevlerin ortasına dalarak tercih edildi şerefli ölümler. Ve onuru, bir erdem olarak görenler anladılar onları. Çiçek bu yüzden anlayamaz 117 insanın ölümünü ve halen ölüme yürüyenleri. Kendinden önceki Adalet Bakanı Sami Türk, düşünceleri, idealleri için canını ortaya koyan tutsaklar karşısında daha fazla gerçeği gizleyememiş, “bu güçlerini ülkenin kalkınması için kullansalar Türkiye'nin düze çıkacağını” söylemişti. Çiçek bu samimiyeti de gösteremez.

Gerektiğinde onurlu bir ölümü tercih etmek, Çiçek'ten fersah fersah uzak bir kavramdır. İkiyüzlüdür ve şerefi için ölümü göze alamayacak kadar korkak ve çıkarıcıdır. Bu nedenle biz onurlu bir yaşam için öldükçe, “terör... örgüt” demagojileriyle saldırıyor Çiçek. Susurlukçularla kolkola girmiş onurlu bir yaşamdan söz ediyor. Riyakarlığın ortasına cesetlerimizle bir bomba gibi düştükçe Çiçek'lerin gerçek yüzleri daha bir ortaya çıkıyor.

AKP İktidarı ve Cemil Çiçek Yolsuzluklara Karşı Çıkamaz

Hasan Balıkcı

AKP iktidarının ve devletin hiçbir kurumu, Hasan Balıkcı'ya Dürüstlük Ödülü'nü veremez. Balıkcı'yı öldüren bu düzen değil mi? Balıkcı'yı öldürten patronlar bu düzenin 'mümtaz' şahsiyetleri değil mi?

Kaçak elekt-riğe karşı mü-cadele ederken 18 Ekim 2002'de

Urfa'da fabrikatör Zeki Akko-yun'un talimatı ile katledilen elektrik mühendisi, devrimci insan Hasan Balıkcı'ya Ulus-lararası Saydamlık Örgütü'nce 2004 yılı Dürüstlük Ödülü verildi.

Onurlu insan Balıkcı'nın böyle bir ödül alması doğal olmalı. Doğal olmayan ise, bu ödülün Adalet Bakanı Cemil Çiçek tarafından, Balıkcı'nın eşine verilmesi oldu. Çiçek, bu olayı da kendini pazarlamak, alakası olmadığı yolsuzluklara karşı mücadele şovu yapmak için kullandı. Çiçek'in elinin değdiği plaket kirlendi. Türkiye Toplumsal Saydamlık Hareketi Derneği'nin aynı törende Çi-çek'e "Yolsuzlukla mücadele-nin yaşayan kahramanı" diye ödül vermesi, riyakarlığı bir kat daha arttırdı.

Her şeyden önce, eski ANAP'lı Çiçek yolsuzlukla-rın kompedanı olan bir ikti-darın adamıydı. "Be-nim memurum işini bilir" pespayeliğini aleni şekilde hükümet politikası yapan ANAP'ın bakanların-dandı bu dönem-de. ANAP'ın tüm bir top-lumu çürüten köşedönme-ci politikasının teorisyenlerinden, uygulayanlarındandı Çiçek. Bugün siyasi hayatını AKP

içinde sürdürmesi de bu geç-mişine çok uygundur. İslamcı kimliğini kullanarak vermek istediği görüntünün aksine, AKP iktidarı yolsuzluklara karşı ola-mayacak kadar kirlidir, başın-dan itibaren yolsuzluk batağı-nın içinde doğmuştur. Bir ikti-dar düşünün ki, dokunulmazlık zırhı olmasa bir çok bakanı, milletvekili yolsuzluk, suisti-mal, zimmete para geçirmek gibi suçlardan sanık sandalye-sine oturacak olsun. Bu yüzden bütün eleştirilere karşın pişkin-ce dokunulmazlıklara ilişkin yasa çıkarmıyorlar. AKP, ikti-dar gücünü kullanarak yolsuz-luklarını meşrulaştırmak iste-mektedir. Bu iktidarın ilk icra-atlarından birinin "vergi barışı" adı altında hortumcuların ak-lanması olduğu unutulmadı. Eroinci Mustafa Bayram'larla AKP'li bakanların ilişkileri daha yenidir. Tek başına Susurluk politikalarını uygulamak dahi,

her türlü pisliği sahiplenmek değilse nedir? Özelleştirme adı altında peşkeş çekilen KİT'le-rin, iktidar destekçisi tekelere verilen ihalelerin nasıl birer yolsuzluk abidesi olduklarını, Balıkcı'yı katleden patronların AKP'nin mümtaz şahsiyetleri olduğunu, Erdoğan'ın "zengini severim" düsturuyla hareket ettiğini ise hiç saymıyoruz.

Ütanmadan bir de halkı yol-suzluklara karşı gösteri yap-maya çağırıyor Çiçek. Bir şart-la elbette; AKP'nin yolsuzlukla-rını, dokunulmazlık zırhını gün-deme getirmemeliler. Getirir-lerse ne olur? "Yasadışı göste-ri" diyerek başlarına gaz bom-baları yağar.

Kapitalizm Hırsızlıktır, Yolsuzluk Kapitalist Sistemde Çözülemez

Ne AKP iktidarı ne de başka bir iktidar mevcut düzen içinde yolsuzlukların üzerine gide-mez. Sadece gidiyormuş gibi yaparak göz boyar, aldatır. Yol-suzluk, sistem sorunudur. Köşe dönmecilik, "gemisini kurta-rıp" milyonları aç bırakmayı mübah gören, bencilliği körük-leyen bir sistem, hırsızlığın da kaynağıdır. Kapitalistler hırsız-lığın adına "kâr" diyerek bu gerçeği çarpıtmaktadır. Yolsuz-lukları çözecek tek sistem, hal-kın yönettiği bir sistemdir.

Avantacı Kişilik ve Maybach'çı Tayyip

Bahşiş, avantacılık Tayyiple birlikte devlet düzeyinde ya-şam buluyor. Tüccar politikacı rüşvete, bahşişe alışmış bir Başbakan, bir yandan emperyalist tekelere tatlı kar-lar sunarken, öte yandan "avantamı isterim" diyor. Bu kez de Fransa ve Almanya'ya verilen AB rüşveti olan Airbus Anlaşması karşılığında, VIP uçağı istedi. Avan-tanın biraz pahalı olması nedeniyle Almanya Başba-kanı Schröder, onun yerine Mercedes'in en pahalı makam aracı olan Maybach vermeyi teklif etti.

Hale bakın, utanmazlığa, bir ülkenin düşürüldüğü duru-ma bakın! Bahşişi doğallaştıran, her türlü değeri hiçleştiren, eleştireni işbilmemekle suçlayan, resmen rüşveti bir meziyet olarak sunan bir kişilik yolsuzluklara karşı mücadele edebilir mi?

İçiş-
leri Ba-
kanı Ab-
dülkadir
Aksu,

AKP İktidarı Susurluk 'Sırları'nı Sahiplendi

yasanın
olduğu.
Demek
ki, MİT
aranan

TBMM çatısı altında MİT'in mafya ve faşistleri kullanmasına ilişkin soru önergesine, "devlet sırrı" cevabı verdi.

CHP'li Kemal Anadol, Erdoğan'ın cevaplaması için, "Çatlı, Çakıcı, Haluk Kırıcı, Oral Çelik ve diğer ülkücü olarak tanımlanan kişilerin MİT tarafından kullanıldığını kabul ediyor musunuz? Cezaları kesinleşen, devletçe aranan suçluların, devletin en önemli istihbarat birimi tarafından kullanılmasının yasal dayanacağı nedir?" ifadelerinin yer aldığı bir soru önergesi verdi.

Soruyu 30 Ekim günü İçişleri Bakanı Aksu cevapladı: "MİT'in kadrolu personeli dışında faydalanılan elemanlar için yasal dayanak vardır. İstihbarat faaliyetlerinin gizliliği ve üstlenilen görevin hayati riskleri göz önünde bulundurularak ilgili kanun ve iç mevzuatta 'Çok Gizli' derecesine haiz bulunmakta olup bu tür bilgilerin paylaşılması ve ifşası suç sayılmaktadır."

Aslında verilen bir cevap yok ortada. Söylenen tek şey, MİT'in eleman kullanımına ilişkin bir

faşist katilleri de yasal olarak kullanabilir. Nitekim onlarcasını kullanmıştır. Ama buna Aksu'nun cevabı yok. Ülkenin İçişleri Bakanı, ben bu konularda bilgi veremem diyor. Sığınılan liman yine "devlet sırrı". 16 Mart katliamı davası, Susurluk davası ve daha bir çok davada katilleri koruyan, mahkemelerin istediği belgelerin verilmemesine gerekçe yapılan devlet sırrı.

Peki o gizli bilgiler içinde hangi katliamlar, hangi cinayetler, hangi burjuva politikacıların, hangi generallerin isimleri var? Hani Yeni CMUK'a göre "devlet sırrı" denilemeyecekti?

CMUK'u hazırlayan, "bilgi edinme yasası" çıkaran AKP'nin tavrı ortada; Susurluk'un odağındaki ilişkileri devlet sırrı diye sahipleniyor. Üstelik TBMM'de.

Susurluk politikalarını uygulayan AKP, Susurluk'un bütün yasadışı ilişkilerine de böyle sahip çıkmaktadır. Böyle bir iktidarı "ülkeyi demokratikleştiren iktidar" olarak lanse edenler Aksu'nun açıklamalarına ne diyorlar acaba?

Kontra Kimliği: Yeşil ve Kırmızı Pasaportlar

Ukrayna'da yakalanan Haluk Kırıcı'nın üzerinden de Remzi Bulut adına düzenlenmiş "YE-ŞİL" pasaport çıktı.

Yeşil ve kırmızı pasaportlar, kontrgerillanın kimliği oldu. Pasaportun verilmesi yeri bu kez Maliye Bakanlığı. Bakanlığa bağlı bir bürokrat adına düzenlenmiş pasaport, iktidarın Kırıcıları ihtiyaç duyduğunda kullanmakta tereddüt etmeyeceğinin de göstergesidir. Devlet cebine yeşil pasaport koyup sonra kırmızı bülten çıkararak arıyor; tam bir oyun. Üstelik Emniyet tarafından verilen "görev belgesinin" üzerine de "yardımcı olun" diye yazılıyor. Pasaportun verildiği dönemde Emniyet Genel Müdürlüğü koltuğunda ise, Susurlukçu Mehmet Ağar oturuyordu. Devletin üst düzey bürokratlarına verilen kırmızı ve yeşil pasaportlar, daha önce de Çatlı, Çakıcı, Yaşar Öz ve Tarık Ümit'e Emniyet ve MİT tarafından sağlanmıştı.

Susurluk'da değişen bir şey yok; çark işliyor.

Sayı 131

21

7 Kasım
2004

İstihbarat Daire Başkanı'nın Seçim Masrafları da Mafyadan

MİT'le, Yargıtayla ilişkileri ayyuka çıkan mafyanın polisle içli dışlı olması düşünülemez. En büyüğünden en küçüğüne kadar bütün mafya grupları polise dayanarak yasadışı işlerini sürdürürler.

Polis İstihbarat Dairesi eski Başkanı Bülent Orakoğlu'nun, yerel seçimlerde Eskişehir'den aday olmasında, finansmanının Sedat Peker tarafından sağlandığı ortaya çıktı.

3 Kasım tarihli basında yer alan bilgilere göre; Peker, kasası Erkan Korkmaz aracılığıyla Orakoğlu'nun hesabına 10 milyar yatırıyor. Aracı olan ise, JİTEM'in kurucu olduğu belirtilen emekli Albay Arif Doğan. Olayın ortaya

çıkmasının ardından, Orakoğlu "parayı yatırımın kim olduğunu bilmiyorum" açıklaması yapıyor, JİTEMCİ Doğan ise, Susurlukçu İbrahim Şahin gibi, "by-Pass oldum bazı şeyleri hatırlamıyorum" diyerek dalga geçiyor.

Susurlukçular, mafyacılar pervasızca bütün ilişkilerini ve işlerini kesintisiz bir şekilde sürdürüyorlar. AKP iktidarında da huzurları yerinde. Ne de olsa Adalet Bakanlığı koltuğunda Susurlukçuların avukatı oturuyor.

Devlete bakın; her yanından pislik akıyor, mafya ile kucak kucağa olmayan tek bir kurumu yok! Bu yüzden pisliliği devrim temizler diyoruz. Bu sistem tümünden alaşağı edilmeden bu pisliliği hiçbir düzen kurumu, hiçbir hükümet temizleyemez.

Polis Yeni Komplolar Peşinde

olmasından cesaret alıyorlar.

İstanbul polisi önce İsmail Karakuş isimli bir genci gözaltına alarak, hazırladığı bir listeyi imzalattırıyor. Tıpkı Erdoğan Kaldi'ye yaptığı gibi, tehditle, baskıyla 36 kişinin isminin geçtiği liste, böylece "ifade"ye dönüştürülüyor. Polis sonra zamanlama yapmaya başlıyor. Listede yer alan 5 kişinin evlerini 26 Ekim günü basarak gözaltına alıyor ve onlardan da başka insanlar üzerine ifadeler almaya çalışıyor. Gözaltılar, 2 Kasım günü de 1 Mayıs Mahallesi'nden Zafer Yıldırım, Gülsuyu'ndan Mustafa Doğan, Kartal'dan Serkan.. isimli dergi dağıtımcımızın evlerinin basılmasıyla sürdürülüyor.

Ortaya çıkan sahte belgelere, bütün yönleriyle teşhir olan Erdoğan Kaldi komplosuna rağmen, İstanbul polisi yeni komplolar kurmaya, yeni Kaldiler yaratmaya çalışıyor. TBMM'de hazırlanan "AB uyum" yasalarında "polis ifadelerinin kesin delil olmayacağı" yönündeki yasalar polis için bir anlam da ifade etmiyor. Kendisi ifade hazırlayıp, zorla, ölüm tehdidiyle imzalattırıyor, yeni

gözaltılara gerekçe yapmakta hiçbir sakınca görmüyor.

Sahte Belgelerin ve Kaldi'nin Yetmediğinin İtirafıdır

Polisin, 1 Nisan sahte belgeleri ve Kaldi komplosu ile tutuklattığı insanlar hakkında hâlâ ifadeler almaya çalışması, sahte belgeler ve Kaldi senaryolarının geçersizliğini görüyor olmasından, 1 Nisan komplosunun çöküşünden kaynaklıdır. Şadi Özpolat ve TAYAD Başkanı Tekin Tangün üzerine zorla ifade imzalattırmaya çalışmasının başka bir anlamı yoktur. "Büyük örgüt operasyonu" diye yutturulan 1 Nisan operasyonlarının altının boş olduğunu en iyi polis biliyor ve dava sürerken altını doldurmaya çalışıyor. Bunu yaparken de yöntem yine aynı; zorla ifadeler alma, yeni Kaldiler yaratma.

Polis zaten başka bir yöntem bilmez, "delilden sanığa gitme" gibi süslü açıklamalar sadece laftadır. Bu hukuksuzluk AKP iktidarının onayı ile yaşama geçiriliyor, 1 Nisan ve Kaldi komplosu karşısında hukukçuların ayağa kalkmamış

Polis Numarası: El Altında İfade Bulundurma

Dikkat edin, yine aynı oyunu sahneliyor polis. Onlarca kişi hakkında ifadeler alıyor, doğal olan bu kişiler hakkında savcılığın yasal işlem başlaması iken, yapmıyor. Henüz komplanın dörtbaşı mamur olmadığını düşünerek hemen bir işlem yapmıyor, el altında bulunduruyor ve zamanlama yapıyor. İsmail Karakuş'a 36 kişilik listeyi imzalattırarak haftalar olmuş, ama herhangi bir yasal işlem yok ortada. Kaldi olayında olduğu gibi, kendisi istediği zaman, komplosuna uygun senaryo kurabileceğini hesapladığında gözaltılara başlıyor.

Bu oyun yüzlerce kezdir tekrarlanıyor. Hukuk diye bir kavga olmayan, AKP'den her türlü hukuksuzluk için açık onay alan polis, AB maskesini de bu pervasızlığı yaşama geçirirken tepe tepe kullanıyor.

Hak ve özgürlüklerden, hukuksuzluktan yanayız diyenler polisin bu pervasızlığının karşısına dikilmedikçe, polis yeni Kaldiler peşinde koşmaya devam edecektir.

Temel Haklar: Yeni bir Kaldi yaratılmak isteniyor

İstanbul polisinin gözaltıları ile ilgili 29 Ekim günü İstanbul Temel Haklar'da bir basın açıklaması düzenlendi. Açıklamaya, gözaltına alınan Naci Vurgen, Sultan Gök, Hüseyin Şahin ve Emin Aslan da katılarak gözaltına yaşadıklarını anlattılar ve ölümle tehdit edilerek, özellikle **Şadi Özpolat, Tekin Tangün hakkında ifade vermeye zorlandıklarını** belirttiler.

Küfür, hakaret, tehdit ve baskılara maruz kaldığını belirten Naci Vurgen, "Şadi Özpolat, Tekin Tangün ve TAYAD'lı Niyazi Ağırman hakkında ifade imzalamam yönünde baskı yapıldı. Susma hakkımı kullandığımda 'örgüt tavrı' denildi" şeklinde konuştu. Emin Aslan ise Doğan Karataştan'ın Anadolu sorumlusu olduğu ve kendisinin de onun kuryesi olduğu yönünde polis-

ce hazırlanan bir ifadeyi imzalaması için baskı yapıldığını belirtti. Sultan Gök ise "Şadi Özpolat üzerine ifade almaya çalıştılar. Karanfiller Kültür Merkezi, Ekmekeç ve Adalet Dergisi, İstanbul Temel Haklar gibi yasal dernek ve dergi bürolarına giden herkesin terörist olduğunu söylediler. Şadi Özpolat üzerine ifade vermezsem beni öldüreceklerini söylediler. Ve Tacizler, tecavüz tehditleri, yani bayan kimliğime yönelik saldırılar oldu" şeklinde yaşadıklarını anlattı. Hüseyin Şahin de ölümle tehdit edildiğini, başka kişiler hakkında ifade vermesi için zorlandığını ifade etti.

Nazmiye Kaya da, 1 Nisan'ı ve Kaldi komplosunu hatırlatarak, bu gözaltıların aynı hukuksuzluğun bir devamı olduğuna ve polisin yeni bir Erdoğan Kaldi yaratmak istediğine dikkat çekti. Kaya, bundan bir süre önce İsmail Karakuş isimli kişinin gözaltına alınarak, tıpkı Erdoğan Kaldi gibi, zorla, tehditle ifade imzalattırıldığını, bu sözde ifadede 36 kişinin adının geçtiği bir liste hazırlandığını belirtti. Gözaltıların bu listedekiler olduğunu söyleyen Kaya, "yeni Erdoğan Kaldiler yaratılmak isteniyor" dedi.

Polise Bu Pervasızlığı AKP Veriyor

Adana-Trabzon - Polisin, hukuk, yasa, kural tanımazlığı, 'AB'ye uyumlu' bir şekilde sürüyor. Anadolu kentlerinin polisi ise bu konuda daha pervasız. Yasal kurumları, çalışanlarını sürekli baskı ve tehdit altında tutularak faaliyetleri engellenmek isteniyor.

Adana'da Tehdit Etme, Tedirginlik Yaratma Günü! Şakirpaşa Temel Haklar ile Adana HÖC tarafından yapılan açıklamalarda, Adana polisinin demokratik mücadeleye karşı tahammülsüzlüğü ve yasadışlıkları gözler önüne serildi. Şakirpaşa Temel Haklar'ın uyuşturucuya karşı kampanyasından büyük rahatsızlık duyan polis, dernek önünde sürekli bekleyerek tedirginlik yaratmaya çalışıyor ve dernek üyeleri ile misafirlerini takip ederek tehdit ediyor. Derneğin üyesi Karip Polat'ın "diskette adın geçiyor" denilerek, bir basın açıklaması sonrası gözaltına alınıp tutuklanmasının ardından ise, kentteki demokratik kurumlara ve bu kurumlarda çalışanlara yönelik baskı ve terör yöntemleri daha da hızlandı. Polisin kullandığı yöntem ise, bu kişileri yasadışı, aranıyormuş gibi göstermek...

Adana polisi aynı gün içinde; Şakirpaşa Temel Haklar kurucusu **Sema Peynirci**'nin evini basıp hiçbir gerekçe göstermeksizin "yarın Emniyete gelsin, gelmezse biz zorla getirmesini biliriz" diyerek ailesini tehdit etti. Okurumuz Serol Güzel'i işyerinde, 1 Nisan komplosunu kastederek "size de 1 Nisan şakası yapacağız" şeklinde tehdit etti. Muhabirimiz Cem Ercan da aynı tehditlerden nasibini aldı. Gençlik Derneği üyesi **Pınar Çalışır**'ı, Şakirpaşa Temel Haklar kurucusu **Zeynep Şahin**'i komşularına sorma yöntemiyle aranıyormuş havası vermeye, yakınlarından tecrit etmeye çalıştı. TAYAD yöneticisi Mehmet Gemicioğlu'nun akrabalarının işyerine giden polis burada da aynı hukuksuzluğu sergiledi.

Trabzon Polisinin Kontra Faaliyetleri. Trabzon'da, ölüm orucu'nun 5. yılında adliye önünde eylem yapan ve gözaltına alınan Nurgül Acar ve Zeynep Ertuğrul'a yönelik polisin baskıları arttı.

Polis, Üniversite 1. sınıf öğrencisi olan Nurgül Acar'ın kaldığı Keskin Özel Öğrenci Yurdu'ndan atması için yurt müdürlüğüne baskı yapıyor.

Bu olayı haber yapmak isteyen muhabirimiz Zeynep Ertuğrul da uzun süredir olduğu gibi yine polisin hedefi oldu. Dergimize haber iletmek için internet kafeye giden muhabirimiz, bir süre sonra içeride bulunan insanların tek tek çıkarıldığını fark eder. Kısa sürede bunun nedeni anlaşılır. Yanına oturan "meçhul şahıs", "bu mesajları nereye çektiğini" sorar alakasız bir şekilde. Muhabirimizin, "sen kimsin, seni ne ilgilendiriyor" cevabı üzerine de, "meçhul şahıs" muhabirimize tokat atmaya, tabancayla tehdit etmeye ve bir yandan da provoke etme amaçlı olarak "Pis PKK'lı" diye bağırma-ya başlar.

Beli silahlı, bir işyerindeki insanları istediği gibi dışarı çıkaracak kadar kendinde yetki gören, silah çeken, tehditler savuran "meçhul şahsın" Trabzon polisinin kontra elemanlarının biri olduğunu anlamak için kimliğine bakmaya sanırsız gerek yoktur.

Türkiye'nin birçok kentinde, Adana ve Trabzon'dakine benzer hergün onlarca yasadışılık, polis devleti uygulamaları yaşanıyor. Polis yasadışı davranırken hiçbir kaygı taşımıyor. Çünkü AKP iktidarı, devrimci, demokratik mücadelenin sindirilmesi için polise her türlü yasadışılık yetkisini vermiştir. Yani ortada münferit olan bir durum yok! Her şey polis devletine uygun işliyor.

Alın Size 'İşkenceye Sıfır Tolerans'

Süleyman Yeter'in gözaltında işkenceye katledilmesi davasının hakimi, "tehditler aldıklarını" açıkladı.

Sendikacı Süleyman Yeter'i gözaltında katlettikleri için yargılanan 4 polisin duruşması 1 Ekim'de yeniden başladı. Yasal zaman aşımı süresi, iktidar ve mahkemenin özel gayretleri ile doldurulmuş olmasına rağmen görülen duruşmada, "işkenceciler bu pervasızlığı nereden alıyor?" sorusunu sorduracak bir olay da yaşandı.

Süleyman Yeter'in Avukatı Gülizar Tuncer'in "Dava zaman aşımına düştü. Bunda sorumluluğunuz var. Şikâyetle bulunacağız" sözlerinin ardından, İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi Hâkimi Niyazi Aydın, böyle olmadığını kanıtlamak için bir başka gerçeği ifşa etti. Niyazi Aydın, "Bu davada büyük tehditler aldık. Bize mektup geldi" dedi.

İşkencecilerin mahkemeleri aleni şekilde tehdit ettiği bir ülkede, "işkenceye sıfır tolerans" adı bir yalandır. İşkenceciler bu gücü nereden alıyor bellidir. İktidarın, devletin onayı olmadan hiçbir işkenceci ne işkence yapabilir ne de bu şekilde pervasızlaşabilir. Mahkeme başkanı da zaman aşımına uğratma suçunu bu şekilde açıklayamaz. Madem tehdit edildin, neden soruşturma açmıyorsun? Yargılanan işkenceciler bellidir, ilk olarak onlara bu tehdit mektuplarının sorulması gerekmez mi? Ama sormuyor hakim. Çünkü mahkemeler de işkencecileri koruma zırhının en kalın parçasını oluşturuyor. Bu davada işkencecileri verilen komik ceza da bunun göstergesi değil mi zaten.

Halk Korucu Terörüne Direnişle Karşılık Verdi

Dersim - 29 Ekim'de valilik tarafından düzenlenen "Cumhuriyet Yürüyüşü"ne halkın ilgi göstermemesinin ardından korucular halka saldırdılar.

Sadece, sivil giyimli askerlerin, polislerin ve eşlerinin yer aldığı yürüyüşe, Cumhuriyet Meydanı'na geldiğinde, korucular da ellerinde bayraklarla katıldılar. 23-30 kişilik korucu grubunun bu katılımı, aynı zamanda bir provokasyon girişimin de işaretiydi.

"Kahrolsun Terör" sloganlarıyla yürüyen gürüha halk tepki gösterdi. Kent merkezinde gelindiği sırada ise, korucuların başını çektiği, özel timcilerin ve polisin sivil kıyafetler giyerek katıldığı bir grup, Dersimli gençlere saldırdı.

Saldırı Cevapsız Kaldı

Dersim halkının bu saldırıya cevabı ise, Dersim'in onuruna yaraşır şekilde oldu. Halk meydanda toplanarak "Dersim Faşizme Mezar Olacak" sloganıyla Yeraltı Çarşısı'na yürüdü. Dersim Temel Haklar ile, DEHAP, EMEP ve ESP'lilerin de katıldığı yürüyüşte, halkın daha kitlesel katılımı, polisin ablukası ile engellenmeye çalışıldı. Buna rağmen Dersim halkı tek yumruk olarak faşist provokasyona kitlesel cevap verdi. Yeraltı Çarşısı üzerinde yapılan açıklamada,

provokasyon protesto edildi.

Oligarşi Provokasyondan Sonuç Alamıyor

Dersim festivalinde TA-YAD'lı ailelerin en demokratik haklarına yönelik saldırı ile yaratılmak istenen provokasyon hatırlanacaktır. O gün de binlerce kişi sloganlarla yürüyerek cevap vermişti.

Oligarşi bir yandan ormanlarını yakıyor, dağlarında katliam operasyonlarını sürdürüyor, öte yandan Dersim halkını terörize ederek, provokasyon yaratmaya, böylece baskısını meşrulaştırmaya çalışıyor. Bu saldırı da üç beş korucunun işi olmayıp, planlı bir saldırdır. Oligarşi köhnemiş cumhuriyetini böyle kutluyor.

Bundan sonra da fırsat buldukça provokasyon girişimlerinde bulunmayı sürdürecektir. Çünkü, kimilerinin göstermek istediği gibi, "barış ortamı" altı boş bir sözden ibarettir. Oligarşi halka karşı savaşırken hangi "barış ortamı"ndan söz edilebilir? Halk ancak örgütlü bir şekilde provokasyonların, saldırıların karşısına birlik içinde çıktığında oligarşinin politikaları bozulabilir.

DERSİM TEMEL HAKLAR POLİS TERÖRÜNÜ PROTESTO ETTİ

Dersim - Elazığ ve Dersim polisi keyfi baskı ve terörünü sürdürüyor. Elazığ'da Temel Haklar başkan yardımcısı Hüseyin Çelik ve Dersim Temel Haklar Başkan Yardımcısı Derya Ulaş'ın da aralarında bulunduğu 5 kişi 28 Ekim'de gözaltına. Ziya Kulbak, Özcan Doğan, Kaan İnaç, Derya Ulaş ve Hüseyin Çelik hukuksuz bir şekilde tutuklandılar.

Elazığ ve Dersim polisinin hiçbir delil olmadan yaşama geçirdiği hukuksuzluklar, Dersim'de 2 Kasım'da Yeraltı Çarşısı üzerinde bir basın açıklaması ile protesto edildi. Eyleme DHP ve ESP de destek verdi. "Baskılar Bizi Yıldırılmaz, Komplocu Polis İş Başında, Tutuklananlar Derhal Serbest Bırakılsın, Komploları Boşa Çıkartacağız" yazılı dövizlerin taşındığı eylemde Dersim Temel Haklar adına konuşan Cemal Kuhak, iktidarın "demokratikleşiyoruz"

sözlerinin yalan olduğunu belirterek, Dersim Temel Haklar üzerindeki baskıların bunun örneği olduğunu söyledi. Ayrıca Elazığ Temel Haklar'ın basılıp talan edilmesini de protesto eden Kuhak, polisin dernekten yasal yayınları alarak "örgütsel döküman" gibi göstermeye çalıştığının altını çizdi.

Elazığ polisinin aynı derneğin Yönetim Kurulu Üyesi olan Ebru Timtik'in annesinin işyerinde ve kardeşinin sokak ortasında keyfi bir şekilde gözaltına alındıklarını hatırlatan Kuhak, "polis bu insanların yasadışı işlerle uğraştığını ve evinde bomba bulunduğu gibi aciz söylemlerine rağmen serbest bıraktılar." şeklinde konuştu.

Kuhak, Elazığ Temel Haklar Başkanı Mehmet Dolaş'ın aynı operasyonda gözaltına alınıp serbest bırakılmasına rağmen yeniden gözaltına alınmaya çalışılmasını da polisin pervasızlığı olarak niteledi. Eylem, "Baskılar Bizi Yıldırılmaz, Komploları Boşa Çıkartacağız" sloganlarıyla sona erdi.

Çeteler Polis Korumasında Saldırdı Hacıhüsrev Halkı Direndi

Çeteler-Polis Elele

İstanbul'da çeşitli devrimci, demokrat kurumların uyuşturucuya, çeteleşmeye karşı mücadelesi, hem polisi hem de çeteleri rahatsız ediyor. Bu rahatsızlık kimi zaman polis kontrolü ve yönlendirmesindeki saldırılara dönüşüyor. Bağcılar'da Temel Haklar üyelerine yapılan saldırı bunun bir örneği olurken, Hacıhüsrev Mahallesi'nde yaşanan saldırı, demokrat bir insanın ölümlüyle sonuçlandı.

31 Ekim günü, hırsızlık, uyuşturucu satıcılığı yapan bir çete ile mahalle halkı arasında çatışma yaşandı. Çete mensuplarını mahalleden kovmak isteyen halk, polis ve çetelerin ortak saldırısına uğradı. Demokrat duyarlı insanların çalışma yürüttüğü 'İstiklal ve Hacı Ahmet Mahallesi Güzelleştirme Derneği'ni silahlarla basan çete, Hikmet Bakça'yı öldürdü ve Ali Bahçe, Hüsamettin Çoban, Şahin Özdemir'i silahla, Ali U.'yu da kesici aletle yaraladılar. 5 ev de çeteler tarafından yakıldı.

Bunun üzerine mahallede toplanan yaklaşık 400 kişi eylem yaptı. HÖC'lülerin de çetelere karşı halkın yanında yer alarak katıldığı eylemde, çete mensuplarının evleri basıldı ve bir süre taşlı sopalı çatışma yaşandı. Çetecilerin hamisi polisin olay yerine gelmesinin ardından ilk işi, halka saldırmak, tazyikli su sıkıp gaz bombası atmak oldu. Saldırıya taş ve sopalarla direnen, panzerleri tahrip eden

halk, "Katil Devlet Hesap Verecek, Emperyalistler İşbirlikçiler Cesaretiniz Varsa Gelin" sloganları attılar. Çetelerin ağababası polisi mahalleye

sokmama kararı alan halktan 3 kişi bu direniş sırasında gözaltına alınırken, polisin uyuşturucu tacirleriyle ilişkileri bir kez daha gözler önüne serilmiş oldu.

1 Kasım günü ise, halkın öfkesi Hikmet Bakça'nın cenaze töreninde sloganlara dönüştü. Okmeydanı Cemevi'ne doğru yürüyüşe geçen halk, "**Hikmet'in hesabı sorulacak, Susma sustukça sıra sana gelecek**" şeklinde slogan attı. Bakça'nın cenazesi, Feriköy Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Romanlar-Sivaslılar Çatışması Yok!

Olayın basında Roman-Sivaslılar çatışması gibi gösterilmesine halk tepkili. Halk, mahalleden kovulanların Romanlar değil, uyuşturucu satan, kapkaç yapan çeteler olduğunu belirtiyorlar.

Beklendiği gibi, yaşananlarda polisin büyük payının olduğunu vurgulanıyor. Çevre Koruma Derneği yöneticilerinden Salih Çağlar, çetelerin Hacıhüsrev'de kapkaç ve uyuşturucuyu mahalle içinde yaşatmaya çalıştıklarını ve polislerin de bu olaylara göz yumduklarını, hatta bizzat organizasyonunda yer aldıklarını belirtiyor.

Son dönemde sıkça, 34 UY 635 plakalı sivil bir aracın mahalleye geldiğini belirten halktan insanlar, "uyuşturucu ve hapları polisler getiriyor. Çetelerle birlikte hareket ediyorlar. Mahalle Muhtarı Ali Gergin de bu işin içinde" şeklinde tepkilerini ifade ediyorlar.

MKP gerillaları ölümsüzdür!

Dersim - 27 Ekim günü Dersim'in Mazgirt ilçesi Kızılcık Köyü'nde devlet güçleri ile girdikleri çatışmada Orhan Gül, Elif Arslan ve Hasret Kağanaslan isimli MKP (HKO) gerillaları şehit düştü. MKP (HKO) gerillalarını saygıyla anıyor, yoldaşlarına başsağlığı diliyoruz.

Şehitlerden Elif Arslan isimli gerilla Kızılcık Köyü'nde, Hasret Kağanaslan ise Dersim Belediye Mezarlığı'nda 29 Ekim günü ölümsüzlüğe uğurlandılar. "Halk Kurtuluş Savaşçıları Ölümsüzdür" pankartının açıldığı cenaze törenlerinde faşizme karşı öfke sloganları haykırıldı ve gerillaların savaşının sürdürüleceği vurgulandı. Cenaze törenlerinde polis ve jandarma yoğun yığınak yaparak halkı tedirgin etmek isterken, Orhan Gül'in naaşı ise ailesinin bulunduğu Mersin'e gönderildi.

Batakhaneye Hayır

Sarıgazi halkı mahallede bulunan birahanelerin kapatılması için 31 Ekim günü bir eylem düzenledi. "Mahalle içlerinde açılan birahanelerin kapatılması, uyuşturucu satışının durdurulması, madde bağımlılığının önüne geçilmesi" taleplerinin yer aldığı bir imza kampanyası da düzenleyen Sarıgazi halkı, topladıkları imzaları Kaymakamlık'a iletti. Nazım Hikmet Parkı'nda bir araya gelen kitle, meydana kadar "Batakhaneler kapatılsın", "Fuhuşu, eroini, tineri istemiyoruz" sloganları atırlar.

Ülkemizi Avrupa'ya satanlar...

AB'ye üyelik süreci yalanlar ve ihanet sürecidir

31 Temmuz 1959: Türkiye, Avrupa Ekonomik Topluluğu'na (AET) ortak üyelik için başvuruda bulundu.

11 Eylül 1959: AET Türkiye'nin başvurusunu kabul etti.

12 Eylül 1963: Türkiye-AET arasında **tam üyeliği hedefleyen** Ortaklık Anlaşması (Ankara Anlaşması) imzalandı.

İşte bundan sonrası, yalanlarla perdelenen bir ihanet sürecidir.

1959'dan bugüne, halka bir kez bile, AB'ye girmek isteyip istemediği sorulmamıştır. Tersine, bu politikayı halka dayatmış ve yalanlarla ülkemizi AB'ye satmalarını haklı ve mazur göstermeye çalışmışlardır.

O günden bu yana işbaşına gelen tüm iktidarlar AB'ye girme politikasını sürdürmüşlerdir. Kiminin zaman zaman bu konuda ayak sürüyen bir görünüm vermesi, bağımsızlıktan yana olmalarından değil, uluslararası konjonktürden ve oligarşi içi çelişkilerden kaynaklanan nedenlerledir.

AB'ye üyelik, en kısa anlatımıyla, Türkiye'nin anahtarının emperyalizme teslim edilmesidir. Türkiye halkının hiçbir konuda söz hakkı olmaması, ülkenin herşeyinin emperyalistler tarafından belirlenmesi demektir. Bu, daha bugünden böyledir. İşçinin, memurun ücretinden, dış politikaya, ceza kanunundan tarım politikasına kadar herşeyi belirleyen emperyalistlerdir.

Kim bu hale getirdi? Halk mı istedi ABD'nin uydusu olmayı? AB'ye girmeyi halk mı istedi?

AB üyeliği Türkiye dayatılan bir süreçtir.

AB emperyalistleri sık sık diyor ki, *"biz zorla almıyoruz ki, siz kendiniz girmek istiyorsunuz"*. Bir yanıla doğru. İşbirlikçiler bu tercihi yapmıştır. Ama meselenin özü şudur: emperyalizme bağımlılık, emperyalizmin kurumları içinde yeralmayı da zorunlu kılmaktadır. Bu anlamda AB'ye üyelik, Türkiye'ye emperyalistler tarafından dayatılmıştır.

Kolaysa, bir işbirlikçi iktidar *"hayır, biz AB'ye üye olmayacağız"* desin. Diyemez. Dese gereğini yerine getiremez. Avrupa emperyalizmi bir kaşık suda boğar o iktidarı.

Hem kapitalizmden, emperyalist sistemden yana olacak, hem onun kurallarına uymayacaksınız! Emperyalizm buna izin vermez. Uyumlu bir iktidarı getirir işbaşına. Çünkü baştan emperyalizmin uşağı olmayı kabul etmişlerdir. Emperyalizm ekonomik ve siyasi koşullara göre, uşaklarına sürekli yeni dayatmalarda bulunacak ve uşakları da bunları yerine getirecektir.

"Ulusal egemenliğin" zerresi yoktur bugün. **"Bağımsızlık"** sözkonusu bile değildir. Bu hale getirenler ise, oligarşi adına hükümet olan **Demirel, Ecevit, Türkeş, Erbakan, Evren, Özal, Çiller, İnönü, Karayalçın, Yılmaz, Bahçeli, Tayyip**'tir.

"Demokratik solcu" Ecevit, islamcı Tayyip, liberal Çiller, muhafazakar Demirel, hepsi, ama hepsi, işbaşında oldukları yıllarda emperyalistlerin isteklerini yerine getirdiler. Bu listede yer almayan tek bir düzen partisi, tek bir **tekelci burjuva**, tek bir **general** yoktur. Ülkemizi AB'ye bunlar sattılar. (Ama vatan satıcıları bunlardan da ibaret değildir. Saymaya devam edeceğiz.)

TBMM; halkın değil, emperyalistlerin yasama organı:

TBMM, bugünlerde harıl harıl çalışıyor.

AB'nin 17 Aralık Zirvesi'ne kadar Ceza Muhakemeleri Usulü Yasası, Ceza İnfaz Yasası, Dernekler Yasası, Adli Kolluk Yasası, Vakıflar Yasası çıkarılacak...

AKP iktidara geldiğinden bu yana AB emperyalizminin istediği onlarca yasa çıkarıldı, yüzlerce düzenleme yapıldı.

Hatırlayın, Ecevit-Bahçeli-Yılmaz iktidarında da TBMM böyle çalışmıştı. Ecevit, *"gece gündüz çalışıp rekor kırdık"* diyordu.

Peki bu kadar "uyum yasası"ndan halkın ne çıkarı oldu? DGM'leri kaldırıp yerine ACM'leri koydular. Adli Kolluk Yasası'nı çıkarıp Terörle Mücadeledeki bütün işkenceciler Adli Kolluk yaparlar. Halka yansıyan ne bir ekonomik refah, ne demokratik özgürlükler yoktur. Halka yönelik herşey göstermeliktir. AB ve oligarşi bu konuda anlaşma içindedirler. Oligarşi "demokratikleşiyor" gibi yapıyor, AB de bunu "yutmuş gibi" görünüyor.

Yalanlar manzumesi;

1959'da AB'ye girmek için başvururken halka yalan söylediler. 2000'li yıllarda AB'ciliği savunurken hala yalan söylüyorlardı.

2002 Haziran'ında "Avrupa Hareketi 2002" imzasıyla gazetelere verilen bir ilan, yalanın boyutlarını tüm çıplaklığıyla ortaya koyuyor:

İlan, AB'ye uyum yasalarını görüşecek milletvekillerine bir çağrı şeklinde kaleme alınmıştı; ama esas amaç, halkın aldatılmasıydı.

Bu ilanı, yalanın tarihsel belgesi olarak hatırlatalım.

"Sayın milletvekili,

Hangi görüşten, hangi partiden olursanız olun, elinizi vicdanınıza koyup cevap verin;

- Türkiye'nin üye olduğu gün **milyarlarca dolar karşılıksız destek almasını** istiyor musunuz?

- Türkiye'ye **yeni yatırımlar yapılmasını, fabrikalar açılmasını, gençlere iş imkânları açılmasını** istiyor musunuz?

- Çiftçinin **ürününün para etmesini, büyük kentlere göçün yavaşlamasını** istiyor musunuz?

- Çalışanların, çocukların, ailelerinin, **hayat, sağlık, emeklilik kalitelerinin yükseltilmesini** istiyor musunuz?

- Türkiye'nin **kötü talihini yenip, Avrupa'nın eşit, hür, zengin, bugün ve yarın güven içinde bir ülkesi olmasını** istiyor musunuz?

Karar, sizin. İstiyorsanız, yasama dönemi, tatil demeyin; beklenen yasaları çıkarın!"

Yalanın ve ihanetin çarkları onyıllardır işte böyle döndü.

Bu çarkı döndürüp, halkı vatan hainliğine ortak etmek istediler. Halk "AB'yi isterse", kendi ihanetlerinin meşrulaşacağını düşündüler.

Halkı yalanlarla, medyayla bir süre için aldatabilir, AB konusunda yönlendirebilir, sömürgeciliği ister hale getirebilirler. Ama bu vatana ihaneti ortadan kaldırmaz.

1959'dan bu yana iktidar olan tüm yöneticiler, vatana ihanet suçunu işlemişlerdir.

Bu ilandaki maddelere tekrar bakın; adeta **sihirli bir değnek** AB üyeliği; dokunacak ve bu ülkedeki tüm ekonomik eşitsizlikler, işsizlik, yoksulluk, adaletsizlikler bitecek... Anlatıkları koşullar, bırakın AB'ye üye olan yeni-

sömürgeleri, bizzat Avrupa emperyalist ülkelerinde bile yoktur. Bu gerçeği, rakamlarla, istatistiklerle en iyi bilenler de bu ülkeyi yönetenler ve bu ilanları verenlerdir. VATANA İHANETİ ortaya çıkaran da budur. Bilerek, isteyerek, planlayarak halkı kandırıp ülkemizi AB'ye satma politikası uygulanmaktadır.

Düzenin solu da ihanetin batağında

"Biz ki İstanbul şehriyiz,
Fransız, İngiliz, İtalyan, Amerikan
bir de Yunan...

yer bitirir bizi bir yandan,
bir yandan da kendi köpek döllerimiz;
Vahdettin sultan
ve damadı Ferit
ve İngiliz muhipleri
ve mandacılar." (Nazım Hikmet)

Nazım'ın dediği gibi, yalnız başbakanları, bakanları sıralamak yetmez ihaneti tarif etmek için. Ülkemizi Avrupa'ya satanlar, yalnız baştakiler değildir. Bunlara Avrupa muhiplerini, mandacıları da eklemeliyiz.

AB'yle ve ABD'yle işbirlikçilik anlaşmalarının büyük bölümü "sağ" partilerin iktidarları döneminde imzalanmıştır. DP'den başlayan bu çizgi, Adalet Partisi'yle, DYP'yle, ANAP'la, AKP'yle sürmüştü ve sürmektedir.

Ancak düzenin "sol" olarak lanse ettiği CHP, DSP ve SHP de ülkemizi **Avrupa'ya satanların** başında gelmektedir. İktidarda oldukları her dönemde, AB'nin isteklerini yerine getirmiş, AB'nin tam ve koşulsuz sömürgeci olma yolunda yeni adımlar atmışlardır.

Özellikle 1980'lerden itibaren "düzenişileşen" bazı sol kesimler de bu sürece angaje oldular.

KESK'den İHD'ye, DİSK'e, meslek odalarına kadar çeşitli demokratik kitle örgütleri, ÖDP gibi "sol" partiler ve "sol" aydınlar da AB'ye üyelik sürecinin **payandası** oldular.

İzledikleri politikalarla, objektif olarak kitlelerin AB'ye yönlendirilmesinde, anti-emperyalist bilinç ve tavırdan uzaklaştırılmasında, AB'nin ve faşist iktidarların yanında yer aldılar. O kadar ki, yer yer, AB'ciliğin "meşrulaştırılmasında", düzen partilerinden daha fazla etkide bulundular.

AB savunucuları, sadece Demirellerden, Koçlardan, burjuva medyadan, Tayyiplerden ibaret olsaydı, onları teşhir etmek, AB'ye üyeliğin halk için değil, emperyalist tekeller ve onların ülkemizdeki işbirlikçilerinin çıkarları için istendiğini teşhir etmek daha müm-

kündü. Ama işin içine, “sol”, “emek örgütleri” karışınca, sol görünümlü örgütlenmeler, aydınlar **AB’nin ajanları** gibi çalışmaya başlayınca, at izi it izine karışmış, kitlelerin AB konusunda kafası iyice karıştırılmıştır.

Bu anlamda “AB’ye üyeliği savunuyoruz, desteklemeliyiz” diyen “sol” görünümlü kurum ve kişiler de, ülkemizin AB’ye satılmasının ortağıdır.

AB’ye minnet etme, mücadele et! “Ne Amerika, ne Avrupa, Bağımsız Türkiye!”

Vatan satıcılarının her zaman bir gerekçeleri olmuştur.

1920’lerin başında, ülkemiz emperyalistlerin işgali altındayken, kimileri Almanya’nın, kimileri İngiltere’nin mandası (sömürgesi) olmayı savunuyorlardı. “Ancak onların mandası altında gelişebilir, uygar ülkeler arasına katılabiliriz” gerekçesini savunuyorlardı. Bu gerekçenin AB üyeliğini savunanların gerekçelerinden hiçbir farkı yoktur.

1950’li yıllarda Amerikan mandacıları, “soğuk savaş ortamında sırtımızı ABD’ye yaslamazsak, SSCB tarafından işgal ediliriz” korkusunu yaratıp, tarihi Moskof düşmanlığını kullanarak kendilerine gerekçe yarattılar. Ne ilginçtir, şimdi de, kimisi “şeriat tehlikesini bertaraf etmek” gerekçesiyle, kimisi “laikliğin tahakkümünden kurtuluş özgürlüklere kavuşmak” gerekçesiyle, kimileri de “devrim tehlikesinden uzaklaşmak” gerekçesiyle AB’ciliği savunuyor.

1990’lı yıllarda ise, mandacılar, *sosyalist sistemin yıkıldığı, hiçbir ülkenin emperyalist sistem dışında yaşayamayacağı, ABD ve AB’nin artık faşist diktatörlükleri desteklemeyi bırakıp demokrasi ve insan hakları temelinde müdahale ettiği, ulusal sınırların yıkıldığı* gibi gerekçelere sarıldılar. Madem ki ülkemizdeki baskı sistemini değiştiremiyorduk, o zaman AB müdahale edip çözüldü!

Mandayla kurtulan, haklarını kazanan hiç bir halk yoktur tarihte. Emperyalist birlikler, işbirlikçi paktlar, tarih boyunca halkların kuşatılmasının, zorbalıkla veya başka yöntemlerle susturulup sömürülmesinin araçları olmuşlardır.

Son yıllarda halkın diline yerleşen “AİHM’e kadar gideriz” sözü, tek tek kişiler ve sorunlar için bazı durumlarda bir çözüm sağlayabilir ama 70 milyonun sorunlarını çözemez. AİHM’e gitmek, bir mücadele yolu değildir. Adaleti, refahı, özgürlükleri başka güçlerden bekleyen bir halk, acizleşmiş bir halktır.

Halkı, hakları gasbedildiğinde tek çare olarak AİHM’i görmeye alıştırmak, emperyalistlerden medet ummaya alıştırmak demektir. Tüm ezilenleri, mazlumları bu ruh halinden çıkarmak devrimcilerin ve vatanseverlerin öncelikli görevidir. Devrimcilik ve vatanseverlik, emperyalistlerin mandası altına girmenin kurtuluş yolu olmadığını göstermekle yükümlüdür. Ters, işbirlikçiliktir. Devrimciler, vatanseverler, AB’cilik rüzgarının karşısına, **“Ne Amerika, ne Avrupa, Bağımsız Türkiye!”** şiarıyla dikilmelidir. Vatana ihanet yolunun karşısına, bağımsızlığı ve demokrasiyi sağlayacak tek yolu, devrimin yolunu çıkarmalıyız.

Sayı 131

28

7 Kasım
2004

Hilmi Özkök: “Aralık’a kadar hata yapmamalıyız” AB’yle Oligarşi Arasında Danışıklı Döğüş

Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök geçen hafta yaptığı açıklamada, AB sürecini desteklediklerini bir kez daha teyid ederek “Aralık’a kadar hata yapmamalıyız” dedi.

Hatırlanacaktır, daha önce de AKP’lilerin benzer açıklamaları olmuştu. Cemil Çiçek de yargıya seslenerek “tarih verilecek zirveye kadar dikkatli olmalarını” istemişti.

Bu sözler, hem oligarşinin AB’ye üyeliği nasıl gördüğünü, hem de AB’yle oligarşi arasındaki danışıklı dövüşü ortaya koymaktadır.

Sözlerin anlamı açıktır; hele bir 17 Aralık’ta müzakereler başlasın, biz bildiğimizi yaparız.

Oligarşinin baştan beri AB’ye pazarlığı budur. AB’ye uyum yasalarını çıkaralım, ama içeride zul-

mümüzü uygulamaya devam edelim.

Peki AB buna ‘olmaz’ mı diyor? Hayır!

AB de, “uyum yasalarına” rağmen, bir çok alanda birşeyi değişmediğini görüyor, sözde bunu eleştiriyor, ama iktidara tam desteğini de sürdürüyor. Göstermelik yasalarla yetiniyor. İnfazları, işkenceleri, polis devleti uygulamalarını, hapishanede ölümleri görmezden geliyor.

Görünürde, AB’yle bazı konularda çatır çatır pazarlıklar sürüyor. Görünürde, son azınlıklar meselesinde olduğu gibi, burjuva politikacıları, generaller, “milli değerlerimizden, bölünmez bütünlüğümüzden asla taviz vermeyiz” diye kükrüyorlar. Hepsi riyakarlıktır.

AB’nin tüm isteklerini uslu uslu yerine getireceklerdir. Öte yandan AB de halka, devrimcilere karşı baskı ve terör politikasının uygulanmasına göz yumacaktır. Emperyalizmin ve oligarşinin ortak çıkarı, bu oyunu sürdürmektir.

ABD Demokrasicilik Oyunu Halka İşgali Onaylattı!

ABD seçimleri 3 Kasım'da sonuçlandı ve dünya halklarının katili Bush, yeniden başkan seçildi.

Cumhuriyetçi Parti'nin adayı George W. Bush'la Demokrat Parti'nin adayı John Kerry arasında geçen seçimlerin, kim kazanırsa kazansın, ABD emperyalizminin politikalarında önemli bir değişikliğe yolaçmayacağı seçimin arifesinde iyice netleşmişti. Bu anlamda sonucun dünya halkları açısından bir kazanım sayılamayacağı gibi, bir kayıp da sayılamayacağını söyleyebiliriz.

Irak işgalinin dünyanın gündeminin baş sıralarında olması ve Amerikancı medyanın aşırı abartması nedeniyle, ABD seçimleri tüm dünya genelinde öne çıktı. ABD tarihinin en önemsiz seçimlerinden biri, "son yılların en önemli seçimi" diye sunuldu. Önemsizdi, çünkü iki adayın birbirine bu kadar yakın şeyler söylemesi, ABD seçimler tarihi açısından bile ender rastlanan bir durumdur. ABD'nin "imparatorluk stratejisi", "teröre karşı mücadele" politikası, ekonomi politikaları açısından hiçbir değişiklik vaat etmeyen bir seçimi "tüm dünyanın nefeslerini tutup izlediği bir seçim" diye sunmak, dünyaya ABD ve burjuva seçimlerin merkezinden bakmaktır.

Bush gibi bir katliamcının seçimi kaybetmesi, hiç kuşku yok ki, dünya halklarını sevindirirdi. Kazanması halkları üzmüştür. Ama tersinden bakarsak, Kerry'in kazanmasında halkları sevindirecek bir yan yoktu.

Amerikan halkını kuşatan terör demagojisi ve apolitiklik

Belki de ABD tarihi boyunca hiçbir ABD başkanı Bush kadar dünya halklarının nefretini kazanmamıştır. Hiçbir ABD başkanı, dünyanın dört bir yanında bu kadar lanetlenmemiştir. Peki buna rağmen Bush nasıl kazandı?

Kuşkusuz bu sonucu ortaya çıkaran pek çok etken söz edilecektir. En önemli etkenler olarak ABD seçim sisteminden ve ABD halkının sosyal-politik konumundan söz etmek gerekir.

ABD seçimleri, burjuva demokrasisi sınırları içinde bile, iyice güdükleştirilmiş bir seçim oyunudur. Son seçimlerde de güya 73 aday yarışıyordu. Ama ABD halkı da, dünya da sadece iki adaydan haberdar oldu. "Eşekler ve filler demokrasisi" olarak da adlandırılan iki partili ABD seçim sistemi,

burjuva demokrasisi ölçülerinde dahi temsil ve katılım özelliğine sahip değildir.

Gerek seçim sisteminin bu niteliği, gerekse de halkın korkunç boyutlarda apolitikleştirilmesinin sonucu olarak ABD'de seçimlere katılım çok düşüktür.

Bu seçimlerde özel promosyonlarla katılım arttırılmaya çalışılmış ama yine de durum fazla değiştirilememiştir.

Emperyalist ülkeler arasında en fazla "okumuş cahil" oranı ABD'dedir. ABD halkının büyük bölümünü emperyalist kültürle, bireycilikle, uyuturucu kullanımıyla uyutulmuş bir toplum olarak tarif etmek yanlış olmaz. İşte bunun üzerine bir de terör korkusu eklenmiştir. "Terör" korkusuyla Amerikan halkı adeta bir paronaya içine sokulmuş durumdadır. Amerikan yönetiminin yarattığı bu korku üzerinde, seçim mücadelesi de "terörü en iyi ben yokederim" tartışmasına dönüşmüştür.

Irak işgaline karşı çıkanlar, oylarını ağırlıklı olarak Kerry'e yönelttiler ancak oy verdikleri Kerry, işgal karşıtı değildi! ABD halkının apolitikliği yanında seçimin böyle bir "alternatifsizlik" ortamında yapıldığını da kimse gözden kaçırmamalı.

ABD seçimlerinin kaybedeni de, kazanani da Bush'tur!

Kerry, Irak'a müdahale konusunda yarım ağız bazı eleştiriler yapmakla birlikte işgali sürdüreceğini açıklamıştı. O kadar ki "Irak işgali bir ulusal onur ve itibar konusudur" diyerek, Irak'a daha fazla asker göndereceğini vaad etti.

Kerry, Bush'un "Teröre karşı mücadele" stratejisini de eleştirmek bir yana, muhalefetini "kendisinin teröre karşı daha iyi mücadele edeceği" söylemiyle yürüttü. "Ben ABD'yi daha güvenli yapacağım. Bunun için güçlü adımlar atacağım" diyordu. "Amerika'yı tehdit ettiğini düşündüğü ülkeyi anında bombalayacağını" söyleyen de Kerry'di. Bush'u, Venezuela devlet başkanı Chavez'e karşı "yumuşak" davranmakla eleştiren de Kerry'di. Son gün yapılan mitingte, "Teröristleri avlayıp öldüreğim. Teröre karşı Bush'un yaptığından daha etkili bir savaş başlatacağım" diyen birinin seçimleri kazanmaması halklar için bir kayıp değildir.

Kimileri Bush ile Kerry arasındaki seçimi "Şer ile ehven-i şer" arasında bir seçim olarak tasvir etmişlerdi. İkisinin şer olduğu doğrudu, ama halklar için aralarında "ehven" yoktur.

Dünya halklarının kaderini, ABD başkanları değil, halkların kendisi belirleyecektir. Bu anlamda, "Bush kaybetseydi iyi olurdu" denilebilir, fakat bunun ötesinde ABD seçimlerine aşırı bir anlam yüklenmemelidir.

Akan Kanımızdan, Çekilen Acıdan, Yoksulluğumuzdan ABD Sorumludur

1960'larda CIA'nın eski Ortadoğu Masası şefi olan ve halen çeşitli biçimlerde CIA'ya hizmet eden Graham Fuller, 1 Kasım tarihli VATAN Gazetesi'nde çarpıcı itiraflarda bulundu.

Türkiye halkı ve devrimcileri Fuller'i çok iyi tanır. Ortadoğu'da ve ülkemizde akan kanın başlıca sorumlulardan biridir. Darbelerin, kontrgerilla örgütlenmelerinin organizasyonunda, suikastlerde sıkça adı geçen isimlerdendir. Yan tarafta özetleyerek aktardığımız itirafları da, bir günah çıkarma değil, gelineen noktadan duyulan memnuniyetin ifadesidir. Fuller'in itirafları, devrimciler tarafından yıllarca dile getirilen gerçeklerin, sahiplerinin ağızından ifade edilmesidir.

İslamcı AKP, CIA Operasyonları Sayesinde İktidar Koltuğunda Oturuyor

1960-70'lerde Türkiye'de gerçekleştirilen CIA operasyonlarının merkezindeki isim, Türkiye'de onyıllardır sağ iktidarların nasıl iktidar yapıldığını, cuntaların bütün o milliyetçilik, terörizm demagogileri arkasında nasıl Amerikan emperyalizmine dayandıklarını, solu geriletmek için nasıl islamı kullandıklarını, AKP'ye emperyalizmin biçtiği misyonu, Avrupası, Amerikası ile Sovyetleri yok edip bugünkü adaletsiz dünya düzenini nasıl adım adım inşaa ettiklerini anlatıyor. Özetlediğimiz şu itiraflar sosyalizmden, soldan kimlerin korktuğunu ve ülkemizi ne hale getirdiklerini çok net gösteriyor.

"Stratejik müttefiklik" adı altında, ülkemiz üzerinde oynanan emperyalist oyunun ana hatlarıdır anlatılanlar. Elbette anlattıklarında, bu süreç içinde oluk oluk akıttıkları kandan söz etmiyor CIA'cı. Mesela, "çok güçlüydü" dediği, solu geriletmek için hangi kontrgerilla faaliyetleri düzenlendi, Susurluk bu süreçte nasıl örgütlendi, halk nasıl aldatıldı... Bunlar yok cevaplarında.

Ama gerek de yok! Bu itirafların kendisi, ülkemizin yeni-sömürgeleşmesi ile birlikte akan her damla kandan, işbirlikçilik sonucu yaşanan yoksulluktan, baskılardan Amerikan emperyalizminin doğrudan sorumluluğunun itiraflarıdır.

Bugün iktidarda oturanlar da, dökülen kanın, bu aşağılık politikaların üzerinde o koltuklarda oturuyorlar. CIA'nın destekleyip büyüttükleri, sola karşı kullandıkları ve bütün siyasi yaşamları Amerikan emperyalizminin dünya hegoman-

CIA eski ajanı Graham Fuller'in itirafları

- ◆ ABD, Arap dünyası, Avrupalılar, herkes Sovyetler bir hezimete uğrasın diye, Radikal İslam'a, Siyasal İslam'a yardım ettiler. Parayla, silahla... Her şekilde...
- ◆ **Yeşil Kuşak bizim fikrimizdi. Türkiye'yi bu kuşağın içine kattık, çünkü Türkiye'de çok kuvvetli bir sol vardı.**
- ◆ Mendereslerden beri sağ hükümetleri destekledik. Darbeler desteğimizle yapıldı. Hem demokrasinin güçlenmesini istiyor, hem de komünizmi zayıflatmaya çalışıyorduk. Sanırım çelişkili davrandık... Ama sonuçtan memnunuz.
- ◆ **Eğer İslam dünyası AKP'yi örnek görürse bu çok güzel olur. ABD'ye, İsrail'e karşı büyük öfke var. Çok radikaller. Bunları evcilleştirmek lazım. AKP Araplarla iyi ilişkiler kurarak İslam dünyasındaki öfkeyi yatıştırabilir.**

yasına hizmet etmekle geçenler, bugün de aynı misyonlarını farklı biçimde yerine getiriyorlar. CIA bundan da çok memnun! Emperyalizme teslim olmayanları "evcilleştirme" görevi, emperyalizmin islamcılara da çok yakışıyor; tarihleriyle uyumlu bir görev bu.

Fuller'in bu açıklamaları üzerine **bütün islamcılar düşünmelidir; biz onyıllardır kime hizmet ettik? Komünizme karşı savaşıırken kimin piyonlarıydık, kimin dünya egemenliğinin önünü düzlüyorduk? Ve bugün desteklediğimiz AKP kimin çıkarlarına hizmet ediyor?...**

Halkımızın İradesini Hiç Sayanlar, AKP İktidarının Stratejik Ortaklarıdır

Halkımız CIA'ya "gelin solu geriletin, darbeler yaptırın, sağ iktidarları destekleyin" çağrısı mı yapmış? Hayır! Ama geliyor ve bir ülke halkına tarif edilemez acılar yaşatan, halkı açlığa, yoksulluğa mahkum eden, ülkemizi bağımlılaştıran tüm bu politikaları uyguluyor. Emperyalizm için, ne "dost" dediği, ne de "düşman" dediği hiçbir ülke halkının iradesinin önemi yoktur.

Elbette halkımıza karşı işledikleri tüm bu suçları tek başlarına işlemediler. İşbirlikçi iktidarlar ve ordu bu operasyonların yaşama geçirilmesinde emperyalizmin hizmetinde oldular. Menderesler, Demireller, Özallar, Evrenler, Tayyipler onların çocuğudur gerçekte. Seçim meydanlarında, iktidar koltuğunda söyledikleri bütün yalanlar, halkı aldatmak içindir. Türkiye hal-

kının iradesini hiçe sayan, halkın kanını akıtan, yoksullaştıran, bağımlılaştıran bir gücü, “stratejik müttefik” olarak halka pazarlamak dahi, en büyük vatan hainliğidir.

Ülkemizi onyıllardır Fullerlerin hizmetindeki vatan hainleri yönetiyor. Bu ülkenin gerçek vatanseverleri olan devrimciler Amerikan emperyalizminin çıkarları için katlediliyorlar.

Yeşil Kuşak, AB’cilik ve Emperyalizmin Başarısızlığı

Fuller’in de ifade ettiği gibi, Komünizme karşı islamcılar kullananlar arasında, Sosyalizmin gelişmesi karşısında tekelilerin sömürü çıkarlarının riske girdiğini gören Avrupa da vardı.

İronik olan şu ki, Avrupa ve ABD ülkemizde solu yok etmek için her yola başvururken, dün hedefte olan solun bir kesimi bugün Avrupa Birlikçiliğin bayraktarlığını yapıyor. Özünde dün darbelerle, işbirlikçi iktidarları destekleyerek, yeşil kuşaklarla yapılan ile bugün AB’ciliği geliştirerek yapılan arasında hiçbir fark yoktur. Fark şu ki; dün islamcılara yüklenen misyonun bir kısmı bugün kimi sol kesimlere yüklenmiştir.

Emperyalizm ise, dün komünizme karşı kullanmak için destekleyip büyüttüğü radikal islamcılar yok etmeye çalışıyor. Bu, politik olarak bir başarısızlığın da ifadesidir aynı zamanda.

Ülkemiz nezdindeki başarısızlığı ise, bütün katliamlara, darbelere, CIA operasyonlarına, kontrgerilla örgütlenmelerine rağmen yok edilemeyen devrimci mücadeledir. Ve kimsenin kuşkusu olmasın ki, sol Fullerlerin korkusunu daha da büyütecek güce yeniden ulaşacaktır. İşbirlikçi oligarşi ile birlikte yarattıkları zulmün ve açlığın Türkiye tablosu, bunun objektif koşullarını fazlasıyla sunmaktadır.

“Büyük Ortadoğu Projesi’ne aktif destek veriyoruz”

Amerikancılık itirafı

Dışişleri Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Abdullah Gül, TBMM’de CHP milletvekili Ali Kemal Kumkumoğlu’nun soru önergesine verdiği cevapta, AKP hükümetinin Amerikan planlarının parçası olduğunu itiraf etti. Gül, ‘Büyük Ortadoğu Projesi’ (BOP) olarak nitelenen projeye aktif desteklediklerini söyledi.

Bütün Amerikancılar gibi, içeriğini çarpıtarak, projeyi “Ortadoğu’da barış, istikrar, kalkınma ve refahı hedef alan uzun vadeli dönüşüm projesi” olarak niteleyen Gül, “*girişimin amaçlarına uygun ve başarılı olması için Türkiye aktif katkı sağlamaktadır*” dedi. (1 Kasım basın)

Amerikancı iktidarın Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, “hükümetin görüşleri ile BOP’un bire bir uyumlu olduğunun” da altını çizerek BOP’u sahiplenmekte de sakınca görmedi.

BOP’a Destek Ortadoğu Halklarına Düşmanlıktır

Okurlarımız BOP’un ne anlama geldiğini, dergimizde daha önce yer alan yazılarımızdan hatırlayacaklardır. (Adalet Sayı; 97, 99, 101 ve 111)

Kısaca hatırlatalım.

BOP; Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerinin emperyalist pazarın parçası haline getirilmesi, ABD’nin denetimi altında olmayan bu ülkelerin denetim altına alınması projesidir. Amerikan emperyalizminin Irak’ta halkların barikatına çarpmasının ardından gündeme gelmesi de, onun “barışçı, içten değişim, demokratikleş-

me” gibi aldatıcı yönlerinin öne çıkarılmasını sağlamıştır. Özünde söylenen ise; “ya bombalarla, işgallerle ya da gönüllü olarak teslim olur, pazarlarınızı ve tüm zenginliklerinizi tekellerimizin yağmasına açarsınız”dır.

AKP’nin BOP içindeki en önemli misyonu “müslüman ülkelere model” oluşturması olarak formüle edilmektedir. Modellik, Amerikancılıkta ifadesini bulmaktadır. Nitekim şubat ayında Kuveyt’te yapılan bölge halkları toplantısında da Abdullah Gül, BOP temsilcisi olarak konuşmuştu.

TBMM çatısı altında yapılan itiraf, malumun ilanı olmakla birlikte, AKP iktidarının Amerikancılığını gizleme gereği dahi duymamasının sonucudur. AKP her konuda, pervasızca savunma, halkların değerlerini hiçeleştirme politikası yürütmekte, bunu da reel politika olarak nitelemektedir.

BOP’a destek, Ortadoğu halklarının köleleştirilmesine, Amerikan emperyalizminin imparatorluk inşasına verilen destektir. AKP tüm varlığını Amerikan emperyalizminin Ortadoğu politikalarına endekslemiştir. ABD’nin bu hükümete yönelik desteğinin kaynağı da burada anlamını bulmaktadır.

BOP’e aktif destek veriyoruz demek; Irak’ta, Filistin’de dökülen kanda bizim de parmağımız var demektir. Ortadoğu’da halkların kanı BOP’un, yani bölgenin kapitalist pazarın parçası haline getirilmesi için akıtılıyor.

Tayyip'in Tehditten Başka Çözümü Yok

Başbakan, SSK'nın devrine karşı çıkan emekçilere kin kusarak tehdit etti, şantaj yaptı... Emekçiler tüm Türkiye'de alanlara çıkararak satışa hayır dedi.

SSK'nın devri tartışmaları sürerken, iktidar meydanın boş olmadığını görmeye başladı. Emekçiler alanlarda SSK'nın adım adım özel sektöre devrine gidecek yolun açılmasına karşı eylemler yaparken, Tayyip Erdoğan da yine o bildik tehdit ve şantajlarına başladı.

1 Kasım'da grup toplantısında konuşan Erdoğan, "SSK'ya aktarılan paranın 22,5 katrilyon olduğunu" belirttikten sonra, **"O bağırıp çağıranlar, bu hastaneleri size bırakırız, ama kalkıp da devletten bundan sonra 1 kuruş para isteyemezsiniz."** dedi.

İktidar hakını arayan, taleplerini dile getiren halk kesimleri karşısında tehditten, şantajdan başka hiçbir yöntem bilmiyor. "Terör, ideolojik" gibi demagojilerle baskı altına almaya çalışan Erdoğan, tehditle sonuç olmaya çalışıyor.

SSK'nın Sağlık Bakanlığına devrinin, adım adım satışının ve sosyal güvenliğin tamamen özelleştirilmesinin başlangıcı ol-

duğunu halktan gizliyor. Bu planı deşifre edenlere ise ateş püskürüyor.

SSK'nın zarar etmesi, patronların ödemeleri gereken primleri ödememesindendir. Ama Tayyip'ten patronlara yönelik tek bir kelime duyamazsınız. **"SSK'lar halka yük"** diyerek, diğer halk kesimlerini emekçilere karşı kıskırtmaya çalışıyor. Göstermelik de olsa, "sosyal güvenlik" devletin göreviyken, bunu bile lütf görüyor. Çünkü emekçiye aktarılan her kuruşu, tekellere aktarılabilecek tatlı karlardan edilmiş zarar olarak görüyor. Patronlardan almayıp, SSK'lara aktarmak zorunda kaldığı parayı "bütçedeki kara delik" görmesi ise emekçilere bakışını özetliyor.

Yalanla, tekellerin çıkarılmasına yaptığı düzenlemeleri halkın yararınaymış gibi gösteriyor Tayyip. Bu, AKP'nin bütün politikalarındaki temel eksendir. Bu sürecin sonunda, "parası olana sağlık" sözü çok daha geçerli hale gelecek, emekçilerin varolan sosyal güvenlik kurumları da

ortadan kaldırılacak. Tayyip'in tehdit ve şantajları bu gerçeğin deşifre edilmiş olmasındandır.

Emekçiler Meydanlarda

SSK'ların peşkeş çekilmesine karşı emekçilerin tepkileri sürüyor. Emek Platformu'nun kararı ile 2 Kasım günü 61 kentte meydanlara çıkan emekçiler 'SSK'lar halkındır satılamaz' dediler.

Başta İstanbul olmak üzere, Ankara, İzmir, Adana, Mersin, Bursa, Trabzon, Malatya, İzmit, Eskişehir, Tunceli, Elazığ, Kırık-kale, Çorum, Sivas, Diyarbakır, Adıyaman, Muğla, Lüleburgaz, Konya, Sinop, Denizli, Muğla, Samsun, Kayseri, Uşak ve daha bir çok kentte SSK hastaneleri önünde işçi, memur sendikaları ile DKÖ'lerin katıldığı eylemler düzenlendi.

İstanbul'da SSK Göztepe Hastanesi önünde toplanan 2 bin kişi, "SSKlar Halkındır Satılamaz", "İşçi Memur El Ele Genel Greve" sloganlarını haykırdı. Hastane bahçesinde yapılan açıklamada, söz konusu devrin bir hak ve yetki gasbı olduğu belirtilerek, asıl amacın, kamu hastanelerinin tek elde toplanmasının ardından önce yerel yönetimlere, ardından özel sektöre satmak olduğu vurgulandı.

Ankara'da ise, SSK Genel Müdürlüğü ve Sağlık Bakanlığı önünde yapılan eylemde konuşan DİSK Başkanı Süleyman Çelebi konuşmasında **"Söz bitti, sıra eylemde. Başbakan tüccar kafasıyla bu ülkeyi yönetmeye çalışıyor"** dedi. Eylemde Türk-İş, Memur-Sen Genel, KESK ve BASK Başkanları da birer konuşma yaptılar.

Temel Haklar: 'Sağlık Haktır Satılamaz'

İstanbul Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, SSK'ların devrine karşı 29 Ekim günü Okmeydanı SSK Hastanesi önünde bir eylem yaptı. Hasta ve hasta yakınlarının ilgiyle izlediği ve "Sağlık Haktır Satılamaz" pankartının açıldığı eylemde, Genel Sekreter Mehmet Püremiş bir açıklama yaptı. AKP hükümetinin

sermayenin çıkarlarına hizmet ettiğinin altını çizen Püremiş, **"paran yoksa, sağlık da yok"** mantığıyla düzenlemeler yapıldığını belirtti. AKP iktidarının halka ait hizmetleri bir bir sermayeye devrettiğini söyleyen Püremiş, Sağlık Reformu Yasa Tasarısı ile SSK'ların tamamen özel hastaneler olmasının AB'ye uyumun gereği olduğunu belirtti.

Eylemde, **"Emekçiyiz Haklıyız Kazanacağız"**, **"SSK Halkındır Satılamaz"**, **"Sosyal Güvencemize Sahip Çıkalım"** dövizleri taşındı, sloganlar atıldı.

Beyoğlu Grevine Destek Büyüyor

Beyoğlu Belediyesi ile Genel-İş Sendikası İstanbul 3 No'lu Şube arasındaki TİS görüşmelerinin ücret zammı konusunda uzlaşmazlıkla sonuçlanmasının ardından 26 Ekim'de greve çıkan Beyoğlu Belediyesi işçilerine çeşitli sendika, DKÖ ve partilerden destek artıyor.

Temel Haklar İşçilerin Yanında. İstanbul Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği 28 Ekim günü direnişteki işçilerin yanındaydı. "İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız" yazılı pankart ve çeşitli dövizler taşıyan Temel Haklar üyeleri, grevdeki işçilere çiçekler vererek, burada bir basın açıklaması yaptılar.

Genel İş Örgütlenme Daire Başkanı Erol Ekici ile 3 No'lu Bölge Şube Başkanı Mevsim Gürlevik'in de grev yerinde bulunduğu ziyaret sırasında Temel Haklar adına Özgür Aydın, Beyoğlu Belediyesi işçilerinin geleceklerini güvence altına almak için onurlu bir mücadeleye girdiklerini belirtti. Emperyalistlerin sömürüye dayalı politikalarının bugün Avrupa Birliği demogojisi ile yürütüldüğünü dile getiren Aydın, Türkiye'nin IMF ve Dünya Bankası tarafından yönetildiğini söyledi. Ziyaret sırasında sık sık "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganları atıldı.

Temel Haklar'ın dışında çok sayıda parti, sendika ve DKÖ de grevdeki işçileri ziyaret ederek desteklerini sundular.

Grevi Etkisizleştirme Çabaları. İşçiler direnişte kararlılıklarını dile getirirken, Beyoğlu Belediyesi de boş durmuyor, grevi etkisizleştirmeye, kırmaya çalışıyor. "Taşeron firmanın çöpleri toplamaya çalıştıklarını ancak engellediklerini, araçlara müdahale ettiklerini" belirten, 3 No'lu Şube Başkanı Mevsim Gürlevik bu durumun altını çiziyor.

"Bu grevde herşey bizim denetimimizde, moralimiz oldukça iyi. İşçiler sabah erkenden gece geç saatlere kadar buradan ayrılmıyorlar" diyen Gürlevik, sahiplenmenin grevin en büyük gücü olduğunu belirtiyor.

Taviz Vermeyeceğiz. Beyoğlu Belediyesi işyeri baş temsilcisi Himet Keş is, DKÖ'le-

rin destek verdiklerini belirterek, "birlik beraberlik içinde grevimizi sürdürüyoruz." dedi. Keş, halkın grevden dolayı yaşadığı sorunların sorumlusunun görüşmeleri belediye adına yürüten Mik-Sen olduğunun altını çiziyor ve "taleplerimiz insan onuruna yaraşır bir ücret" diyor ve taviz vermeyeceklerine vurgu yapıyor.

3 Kasım günü bir basın açıklaması ile grevin amacını halka anlatan işçiler de grevin sonuna kadar götürülmesi konusunda Genel-İş ile bütünleşmiş durumda. 17 senelik işçi olan Arif Bürge kendilerine Büyük Şehir Belediyesi ile Belediye-İş'in yaptığı sözleşmenin dayatıldığını belirttiikten sonra, "Biz kabul etmedik. Çünkü biz Genel-İş'teyiz. Hükümetle belediye aynı partiden, uzlaşma halindeler. Tam bir işçi düşmanı, onların toplu sözleşmesi kabul edilir değil." diyor.

İşçilerin grevi sahiplendiğini, halkın destek verdiğini belirten Genel-İş 3 No'lu Şube Sekreteri Cafer Karadağ ise grevin taleplerini şöyle sıraladı; "Parasal olarak toplu sözleşme taslağımızı sunduğumuzda 40 milyon taban, %70 zamdı. Şimdi 35 milyon taban, %25 zam oldu. Çalışma düzeninde 4857 çalışma yasasında esnek çalışmayı dayattılar. Anakent gibi bir ücret önerildi biz bunu kabul etmedik. %14-%15 civarında bir zam önerdiler. En son teklif ettiğimiz 35 milyon taban, %25 zam bunun gerçekleşmesi."

BES: "Yargıda Adalet İstiyoruz"

İzmir - BES İzmir Şubesi 27 Ekim günü Bayraklı Adliyesi önünde basın açıklaması yaparak, yargı çalışanlarının sorunlarını dile getirdi. "Yargıda Adalet İstiyoruz" sloganlarının atıldığı eylemde konuşan, Şube Başkanı Musa Sever, Adalet Bakanlığı ile görüşmelerinde dile getirecekleri talepleri şu şekilde sıraladı: Adalet hizmetleri tazminatının artırılması, mesai ücretlerini artırılması, kreş hizmeti ve personel eksikliğinin giderilmesi.

Akdeniz Gübre'de Grev

Mersin - Petrol-İş Sendikası, Tekfen Holding'e bağlı Akdeniz Gübre Fabrikası'nda 28 Ekim günü greve çıktı. 164 işçiyi ilgilendiren sözleşme görüşmelerinde patronların düşük ücret dayatması karşısında Petrol-İş grev kararı aldı. Petrol-İş yüzde 15 oranında ücret artışı isterken, Kimya İşverenleri Sendikası yüzde 9 oranını dayatıyor.

Öcalan Neyi Savunuyor?

Öcalan sosyalizmi çoktan bey-ninden ve politikalarından çıkar-mıştır. Öcalan'ın önerdiği politika-larda sosyalist olan tek bir nokta

Daha önceki açıklamalarında Marksizmi aştı-ğını, Marks'ın, Lenin'in çözemediği sorunları çözdüğünü belirten Öcalan, son açıklamasının bir yerinde **"Marksizmin kapitalizmin bir mez-hebi"** olduğunu söylüyor.

Öcalan'ın bu tesbiti yaptığı bölüm şöyle:

"Şimdi kadınlar için I. Wallerstein'in Tarihsel Kapitalizm adlı kitabının 83. Sayfasından bir cümle okuyacağım. 'Tarihsel bir sistem olarak kapitalizmin yıktığı ya da dönüştürdüğü, önce-ki çeşitli tarihsel sistemlere göre ilerlemeyi tem-sil ettiği düpedüz doğru değildir.'..."

Ben daha bunları okumadan önce de Mark-sizm kapitalizmin bir mezhebidir demiştim. Wlallerstein gibi dünya çapında bir sosyal bi-limci bunları söylüyor. Bookchin, Wallerstein gi-bi düşünürler önemlidir. Bunları okuyun." (20 Ekim tarihli avukat görüşü notları)

Aynı Öcalan'ın, bundan henüz birbuçuk ay önce (Osman Öcalanların ayrılığını eleştirirken) söylediklerini hatırlıyoruz bir de:

"Milliyetçilik kapitalizmin dinidir. Milliyetçi-lik kapitalizmin egemenliğine götüren yoldur. Ben sosyalistim, milliyetçi değilim. Muazzam sosyalist birikimim var. ... Benim düşüncem bellidir, sosyalisttir, demokratiktir. Fırsatım ol-saydı kapitalizmi Marks'tan daha iyi çözüm-lerdim. Milliyetçiliğin ve diğer düşüncelerin so-nu yoktur. Benim düşüncelerim zafere gidecek, geleceği parlaktır." (4 Eylül 2004)

Bu notların ardından şu soru herkesin aklına gelecektir kuşkusuz: **Öcalan sosyalist mi?**

Bu soruya Öcalan'ın görüşlerini çok yakın-dan takip edenlerin bile bir cevap verebilmeleri mümkün değil. Hatta yakından takip edenlerin cevap vermesi daha da zor.

Çünkü Öcalan bir açıklamasında sosyalisttir, başka bir açıklamasındaysa, sosyalizmin tarih-sel olarak geçersiz kaldığını söyler.

Öcalan sosyalist mi?

Sosyalist ise, nasıl bir sosyalizmi savunuyor bilen var mı?

Marksizmin dışında bir sosyalizm mi var?

Eğer Marksizm kapitalizmin bir mezhebiyse, açık ki, sosyalizm denilen şey ya bir saçmalık-tır, uydurma birşeydir, ya da en fazla kapitaliz-min bir versiyonundan başka bir şey değildir.

Marksizm kapitalizmin bir mezhebiyse, Öca-lan, hangi mezhepten?..

yoktur. Öcalan'ın dilinde hala zaman zaman varlığını sürdüren sosyalizm ise, sadece kapita-lizm savunuculuğunu biraz perdelemek içindir.

Marks'ı mahkum edip okunmasını istediği yazarlara bakın; hepsi son tahlilde **kapitalizmin restorasyonunu** savunan isimlerdir.

Öcalan'ın **"yeni ustaları"**nın biri belediye-ci, biri çevrecidir. Bu nedenle de Öcalan'ın son te-orilerinde belediyeçilik ve ekoloji önemli bir yer tutmaktadır.

Belediyeçiliği o kadar ileri götürdü ki, geçti-ğimiz haftalardaki görüşme notlarında şöyle di-yordu:

"Kürt sorunu geldiğimiz aşamada yüzde doksan yerel yönetim sorunu haline gelmiştir. Kürt sorununu yerel yönetimler düzeyinde çö-zeceğiz. ... Ben belediyeler için Bookchin'i mut-laka okuyun, pratikleştirin demiştim." (Özgür Politika, 30 Ekim 2004)

Belediyeçilik, ekolojik toplum üzerine çok şey söyleniyor da, **"SİSTEM"** ne olacak? **"İKTİ-DAR"** sorunu ne olacak? Onun üzerine hiçbir şey yok. Daha doğrusu var, Öcalan, devletle, sistemle, iktidarla uğraşmayın, **ONLAR OLDU-ĞU GİBİ KALSIN** diyor.

Sorun buradadır. Sistem kapitalist olduğu sü-rece, oligarşinin faşist iktidarı sürdüğü müddet-çe, belediyelerle ne ekonomik, ne siyasal yapı değiştirilemez.

Marksizmde esas olan **üretim biçiminin** ne olduğudur. Tüm yerel, merkezi kurumlar, dağı-tım, bölüşüm ilişkileri buna göre belirlenir.

Öcalan'ın savunduğu her şey, **burjuva de-mokrasisinin ve kapitalizmin sınırları** içindedir. Öcalan'ın sosyalizmle bir ilgisi yoktur. (Bu sayıda, **Kürt milliyetçi önderliğinin ideolojik savruluşunu**, Devrimci Sol'dan aktardığımız bir yazıda ayrıca okurlarımıza sunuyoruz.)

Öcalan, kapitalizm ve sosyalizm dışında bir tanım getirmeye de cesaret edemiyor. Çünkü böyle bir tanımın altını doldurmak hiç mümkün değildir. Kısacası, Öcalan, teoriyi, ideolojiyi de işine geldiği gibi "kullanıyor". Burjuvazinin ikti-darına da, halkın iktidarına da karşı, o **"üçüncü alan"** öneriyor; kapitalizme de, sosyalizme de karşı, o **"demokratik, ekolojik toplum"** öneri-yor... Püf noktası, önerdiklerinin hepsinin sistem içi olmasıdır. **Sistem içilikle sosyalistlik ise en bağdaşmayacak iki şeydir.** İşte bu yüzden Öca-lan'ın sosyalizmle, sosyalistlikle bir ilgisi yoktur.

Kürt Milliyetçi Önderliğin İdeolojik Savruluşu

Bölüm 1

Abdullah Öcalan'ın son yazılarında ve İmralı'dan yaptığı açıklamalarda sık sık Marksizm-Leninizme atıflar yapılıyor. Bu atıflarda Öcalan, *Marksizmin tıkanıp gittiği, kendisinin Marksizmi aştığı, Marksizmin kapitalizmin bir mezhebi olduğu* gibi şeyler söylüyor. Öte yandan Osman Öcalanların ayrılığı karşısında ise kendisinin sosyalist olduğuna vurgular yaptı. Kısacası, Abdullah Öcalan Marksizm-Leninizm ve sosyalizm konusunda tam bir kafa karışıklığı sergiliyor.

Kısa süre önce, Devrimci Sol Dergisi'nin Temmuz 2004 tarihli 19. Sayısında, Abdullah Öcalan'ın Marksizm, Sosyalizm konusundaki düşüncelerinin ele alındığı bir yazı yayınlanmıştı. Bu tartışmalara denk düşmesi nedeniyle ateşkes, ateşkes kararına son verilmesi gibi bazı bölümlerini kısaltıp esas olarak "Öcalan'ın ideolojisi"nin ele alındığı bölümlerini okurlarımıza sunmakta yarar gördük.

PKK ve önderi Abdullah Öcalan bugün neyi savunuyorlar? Herhangi birinin bu soruya bir çırpıda cevap vermesi kolay değildir. Ama bizzat PKK'lıların da o kadar kolay cevap verme durumu yoktur. Çünkü PKK'da teori, şu anda alabildiğine bir karmaşa içindedir. PKK'nın teorik-politik görüşleri olarak esas alacağımız Öcalan'ın 5 yıldır İmralı'dan yazıp söyledikleri, hiçbir temel doğrusu, stratejik ilkesi olmayan, uluslararası ve ulusal düzeydeki gelişmelere göre eğilip bükülen bir görüşler karmaşasıdır. Üstelik, mevcut politikaların belli bir çarpıtma içinde sunulduğunu da eklemek durumundayız; geliştirilen tüm teori ve politikalar, esas itibarıyla düzen içine girmeyi hedeflerken, sanki başka hedefler savunuluyormuş, sadece Türkiye'yi değil, tüm Ortadoğu'yu değiştirecek bir stratejiyle hareket ediliyormuş izlenimi verilmektedir.

Bu anlamda teorik karmaşanın içinden çıkmanın en kesin yolu, soruları net olarak ortaya koymaktır.

PKK neyi savunuyor?

Kapitalizmi mi, sosyalizmi mi?

Burjuva demokrasisini mi, devrimci halk iktidarını mı?

Emperyalizmin dünya düzeni içinde yer al-

mayı mı, bağımsızlığı mı?

Bu üç soru temeldir; diğer soru ve cevaplar, sonuçta bunların etrafında şekillenecektir.

PKK'nın bugün içinde bulunduğu durumu koyarken ve Öcalan'ın görüşlerini ele alırken asıl olarak bu üç soruya verilen cevaplar üzerinde duracağız.

Mevcut politikanın iflas ettiği, inkarcılığın dönüp PKK'yı vurduğu nokta: Ateşkes son verme kararı

Öncelikle belirtmelidir ki, Kongra-Gel'in "ateşkes son verme kararı", stratejik, politik anlamda bir değişikliğe işaret etmiyor. Yeniden savaş kararıyla sözkonusu edilen, stratejik hedefi olan bir savaş değildir. Karar esas olarak politik ve askeri sıkışmanın sonucudur. Kürt milliyetçi hareket, mevcut durumuyla, ne politik anlamda, ne askeri anlamda "önünü göremez" durumdadır. Süreç üzerindeki iradesini ve inisiyatifi büyük ölçüde kaybetmiş; geleceğini ABD'nin bölgedeki hesaplarına, ABD ve Avrupa arasındaki, ABD ve Türkiye oligarşisi arasındaki hesaplara bırakmıştır.

(...) Sadece bu bile, Kürt milliyetçi hareketin içinde bulunduğu teorik, politik, ideolojik kaosu göstermeye yeter. Bir yandan "zor zamanını doldurmuştur" diyeceksin, bir yandan silahlı gücün olacak, bir yandan "demokrasi içinde herşeyi yapmak mümkündür" diyeceksin, silaha sarılmayı terör ilan edeceksin, sonra silaha sarılacaksın... Hiçbir siyasi hareket bu kadar çelişkili, tutarsız politikalar içinde yolunu bulamaz.

Peki bu hareket nasıl böyle politikasızlaştı, nasıl tüm hedeflerden birer birer vazgeçildi ve nihayetinde hedefsiz kalındı? Bunu tam olarak görebilmek için Abdullah Öcalan'ın geliştirdiği teoriyi ele almak gerekir.

**Öcalan'ın Teorileri
Neden Hayat Bulmuyor?**

Kadroların kendisini anlamadığı Öcalan'ın baş yakınmalarından biridir. Kürt milliyetçiliğinin süreç değerlendirmelerine bakıldığında da

Sayı 131

35

7 Kasım
2004

görülüyor ki, mevcut tikanıklığın, açmazların “politikasızlıktan” değil, tersine Öcalan’ın politikalarının tam olarak hayata geçirilememesinden kaynaklandığı ileri sürülüyor. Böyle olduğunu varsaydığımızda bile ortaya bir başka soru çıkıyor: Peki Öcalan’ın teorileri neden bir türlü anlaşılamıyor, neden bir türlü uygulanamıyor? Öcalan’ın “beni anlamıyorsanız, dediklerimi uygulayamıyorsanız” sözleri, sadece belli bir konjonktüre, sadece belli eylemliliklere ilişkin olmayıp sürecin tamamına ve temel politikalara ilişkindir. İşte bu durumda sorulması gereken şudur: Sorun, politikaları anlamayan, uygulayamayan kadrolarda mı, yoksa bizzat politikanın kendisinde mi?

Teori kadronun, yani hayatın ihtiyaçlarına cevap vermiyor; sorun buradadır. Öngörülenlerin bir türlü hayata geçirilememesi bundandır. Öcalan’ın teorilerinin ana sorunu, hayata geçirilememesi değil, hayatın içinde karşılığının bulunmamasıdır.

Bir kere Öcalan mevcut sistemin “**esas olarak demokratik olduğu**” tesbitini yaptığı noktada Türkiye gerçeğinden kopmuştur. Bu tesbitten hareketle ürettiği politikalar da bu gerçeğe çarpmakta ve uygulanamamaktadır. “**Üçüncü alan**” diye bir şey tarif ediyor, insanlar Türkiye gerçeğinde o “alanı” arıyor, arıyor, bulamıyorlar. Bulamayınca tabii ki Öcalan’ın büyük önem verdiği “**üçüncü alan**” teorisi boş bir söz yığını olarak kalıyor. “Demokratik çözüm” diyor, oligarşi faşist inkar, imha politikalarında ısrar ediyor. “Demokratik çözüm”ü geliştirmenin yolları tıkalı. Onbinlerce faili meçhulün olduğu, günlük yasakların, baskıların, infazların, işkencelerin sürdüğü, binlerce insanın hapisanelerde olduğu bir ülkede Öcalan “**ekolojik toplum**”dan, ekolojik sorunlar doğrultusunda örgütlenmekten söz ediyor. Tabii uymuyor Kuzey Kürdis-

tan’ın gerçeğine... Defalarca çözülecek umuduna, beklentisine sokuldu kitleler; Öcalan ve KADEK, Kongra-Gel yönetimleri, defalarca “**üç ay içinde... beş ay içinde önemli gelişmeler olacak**” tesbitlerinde bulundular; Genelkurmaydan MHP’ye kadar düzenin hemen her gücü “**Kürt sorununu çözecek güç**” olarak takdim edildi... Beklentiler karşılıksız çıktı. Bu tür tahliller bile, Türkiye gerçeğinden ne ölçüde kopulduğunu göstermeye yeter.

Kürt milliyetçi hareket, tikanıklığın da verdiği bir tür çaresizlikle, geçen altı yıl içinde neredeyse her gün Kürt halkına Serhildanı yükseltme çağrısında bulundu. Kampanya üstüne kampanya başlatıldı. Ama ne çağrılar öngördükleri karşılığı buldu, ne de kampanyalardan bir sonuç alındı. Özellikle KADEK ve Kongra-Gel’in tarihi, neredeyse hiçbir iz bırakmayan kampanyalarla dolu olmuştur.

Bu durum, kadroların teoriyi anlamamasıyla, politikaları uygulamamasıyla açıklanabilecek bir şey değildir. Kürt milliyetçi hareketin çağrılarının bizzat kendi tabanı üzerinde bile etkili olamaması başlı başına inceleme konusudur. Oligarşinin terörünün en yoğun olduğu yıllarda gerillaya katılan, demokratik mevziler kazanan, serhildanlar gerçekleştiren bir halk neden geriledi, neden “**silahlı mücadeleye soğuk bakmaya**” başladı, neden Serhildanlar geliştiremiyor?

İdeolojik zeminini kaybetmiş, politik bir doğrultusu kalmamış Kürt milliyetçi hareketi, kendi kitle tabanını da kendisi oymuş, zayıflatmış, çatışma ve direniş kültüründen uzaklaştırmıştır. “**Büyük politika**” adına, binlerce evladını şehit vermiş halka, bedeller ödemiş kadrolara, taraftarlara “**devlete güven verin**” denilmiştir. “**Çatışmayı değil, uzlaşma kültürünü geliştirmek istiyoruz**” sözleri, Öcalan’ın dilinden hiç düşmemiştir. Hizbullah tarafından cezalandırılan Diyarbakır Emniyet Müdürü Gaffar Okan için yurtsever Kürtleri sokağa döken Kürt milliyetçi hareketinin kendisidir. Kısacası, benzer onlarca örneğin sıralanabileceği bu politikalarla kitleler düzene yönlendirilmiş, adeta itilmiştir. Sonra da bu kitle niye serhildan çağrılarını karşılıksız bırakıyor diye sormanın hiçbir anlamı yoktur. Bunlara ek olarak, yıllardır, “**TÜSİAD çözecek... AB çözecek...**”, “**En fazla altı ay içinde adımlar atılacaktır**”, “**iki ay içinde çok önemli gelişmeler olacak...**”, “**KADEK’in üzerine öyle Türkiye’nin sandığı gibi ‘terörist’ diyerek gelemeyiz...**”, “**MHP, Kürt sorununun çözümü için iktidar yapıldı**”, “**ABD Kürt sorununda Türkiye’yi kendi halinde bırakmayacak, çözüm içi zorlayacaktır**” gibi sayısız “tesbit” yapılmış, ama bunlar hiç

Üçüncü bir alan da, üçüncü bir yol da yok; tüm ideoloji ve teoriler, sonuçta ya burjuvazinin, ya işçi sınıfının ideolojisine eklemlenirler...

Kürt milliyetçiliği onyıldır teorik, politik tikanıklıklarını aşamamıştır; çünkü çözümü hep yanlış yerde aramıştır.

Kürt halkının kurtuluşu hedefinde samimi ve ısrarlı olanlar için, 34 yıldır tekrar tekrar dile getirdiğimiz devrimci çizgiye yönelmenin dışında çözüm yoktur. Başka tüm yollar, Kürt halkının kurtuluşu’ndan vazgeçmeye götürür.

gerçekleşmemiş, hatta süreçler tam tersine seyrizlemiştir. Bunun da Kürt milliyetçi hareketin tabanında güvensizliği, mücadeleye inançsızlığı geliştiren bir faktör olduğu yadsınamaz.

Bunlar, yaşanan sürecin pratik sonuçlarıdır. Ortada pratik bir tıkanıklık olduğu açıktır. Ama tıkanıklığın kaynağı nedir?

Çağ tahlili, emperyalizm tahlili, bulunulan ülkenin sosyo-ekonomik yapısının tahlili, herhangi bir siyasi hareketin politikalarının temelini oluşturur. Bu üç konuda yanlış tahliller yapanların bunun üzerine doğru politikalar inşa etmesi mümkün değildir. Abdullah Öcalan, üç noktada da yanlış içindedir; içinde bulunduğumuz çağ yanlış tahlil etmektedir, emperyalizme, bugünün emperyalizmiyle hiç ilgisi olmayan roller yüklemektedir ve ülkemizin siyasi yapısını yanlış tanımlamaktadır. Dünyanın en becerikli, en yetkin kadroları bile, bu kadar yanlış tahliller üzerine şekillenen politikalardan doğru sonuçlar elde edemezler.

Öcalan'ın "Çağ" tesbiti:

"Sosyalizm öldü!

Zafer burjuva demokrasisinin!"

Nasıl bir çağda yaşıyoruz? Marksist-Leninistlerin bu soruya cevabı, "**emperyalizm ve proleter devrimler çağı**" şeklindedir. Halklar cephesinde yüzyıl boyunca belli dönemlerde faşizme karşı mücadelenin, belli dönemlerde ulusal kurtuluş savaşlarının, belli dönemlerde işgallere karşı direnişlerin ağır basmış olması, bu tesbiti değiştirmemiştir; halklar cephesindeki her direniş ve savaş, emperyalizme karşı darbeler vurarak "proleter devrimler"e yönelimin önünü açar. Emperyalizmin "**sosyalizm öldü, elveda proletarya, tek kutuplu dünya**" deyişleriyle dünya devrimcilerine kabul ettirmek istediği bir bakıma, bu çağ tesbitini değiştirmek, bunun yerine "**çağımız emperyalizm çağıdır**" tesbitini koydurmak içindir.

Öcalan ve Kürt milliyetçi hareket işte bu tesbiti yapmıştır.

Öcalan, burjuva demokrasisinin sosyalizmden daha üstün olduğunu kanıtladığını söyleyerek emperyalist cepheden yükselen "sosyalizm öldü!" çığlıklarına kendi sesini de katmıştır:

"Demokrasinin, yüzyılın sonunda **tam zafelerini ilan etmesi, tekniğin, üretimin bu en muazzam çağında nedensiz olmayıp, demokratik sistemin mekanizmalarıyla yakından bağlantılıdır. Toplumlara, dolayısıyla bireyleri, hiçbir sistem, kendi doğallığında bu kadar açığa çıkarama-**

Teori kadronun, yani hayatın ihtiyaçlarına cevap vermiyor; sorun buradadır.

Öngörülenlerin bir türlü hayata geçirilememesi bundandır.

Öcalan'ın teorilerinin ana sorunu, hayata geçirilememesi değil, hayatın içinde karşılığının bulunmamasıdır.

miş ve yaratıcı kılammıştır. Gücünü özgürleştirmeden alır. Basit ve zor gelişir. Ama, sonuçlarının en hızlı ve güçlü görünen rejimden daha güçlü olduğu günümüzde tamamen kanıtlanmıştır.

90'lı yıllardan itibaren, sosyalist sistemin çöküşü ve demokrasiye dönüşümüyle, demokrasinin büyük zaferi aslında daha başlangıcındadır...

Faşizmin, burjuva milliyetçiliğinin nefes aldırılmaz totaliterizmiyle, işçi sınıfının aşırı eşitçiliğinin demokrasi yoksunluğu totaliterizminin başarısızlığı, bu çerçevenin dışına taşırılmış gerçeklikleriyle bağlantılıdır. 2000'li yılların zafelerini kesinleştiren demokratik sistem, derinliğine ve tüm toplumlara yaygınlaşmasının önüne geçilemez gibi görünüyor." (Öcalan'ın İmralı Savunması'ndan)

Dört başı mamur bir burjuva demokrasisi övgüsü. Burjuvazi gibi "faşizmle sosyalizmi aynı kategoriye koyan" bir analiz ve "tüm toplumlarda" zaferin burjuva demokrasisinin olacağına hükmeden, ve bunu olumlu gören bir tesbit. Burjuva demokrasisinin zaferinden de değil, "**tam zaferinden**" sözeden bir dünya tahlili...

Öcalan yanılıyor. Dünyanın dört bir yanında ulusal ve sosyal kurtuluş için savaşlar sürüyor hala. Ve emperyalizm bunları yokedemiyor, çünkü kurtuluş savaşlarının nesnel temeli ortadan kalkmış değil. Bu da çağımızın yine "**emperyalizm ve proleter devrimler çağı**" olarak sürdüğünün göstergesidir.

Öcalan yanılıyor. Kapitalizmin toplumları ve bireyleri en iyi geliştiren, onların yaratıcılıklarını en çok açığa çıkaran ve en özgürleştirici sistem olduğunu söylerken, dünya halklarını kasıp kavuran, milyarlarca insanı açlığa mahkum eden adaletsizliği, eşitsizliği, kültürel yozlaşmayı, kapitalizmin çarkları uygulansın diye başvurulmuş zulmü yok sayıyor.

- sürecek -

Direnişin 5. Yılında

Kim Ne Dedi?

Aydınlar-Sanatçılar

Sendikacılar, demokratik kitle örgütleri, siyasi hareketler, aydınlar, sanatçılar, gazeteciler, islamcılar, hukukçular... direnişin 5. yılını değerlendiriyor...

Röportaj soruları:

1-) F tiplerinde sürmekte olan ölüm orucu direnişinin 5. yılına girmesini nasıl değerlendiriyorsunuz?

2-) Bu süreçte toplumsal muhalefeti ve kurumunuzu yaptıklarıyla ve yapmadıklarıyla nasıl değerlendiriyorsunuz? İçeride ve dışarıda 4 yıldır uygulanan tecrit politikası nasıl etkisizleştirilecek?

Sayı 131

38

7 Kasım
2004

Yazar Cezmi Ersöz: *Meclise Gidelim*

1) Çok üzülüyorum. F tiplerinin kaldırılmaması, tecritin devam etmesi ve tutsakların sağlıklarının yavaş yavaş daha da bozuluyor olması, aydınların, sanatçıların kamuoyunun duyarsızlığı beni çok üzüyor. 117 insan öldü. Ölüm-ler devam ediyor.

2) Bir çok direnişçiyle tanıştım. Yaşama veda ettiler. Bu benim omuzlarımdaki büyük bir yük. Bu yükün altında her geçen gün biraz daha eziliyorum. Cezaevlerinde bir insan daha ölmesi için çok şeyimi verebilirim.

Bunun için elimden geleni yapmaya çalışıyorum. Bir kitap çıkarttım. "Suçtur Ümitsizliğe Kapılmak" adında. Tecriti duyurmak için çıkarttım bu kitabı. 3 dile çevrildi. Bütün dünyada okunmasını istiyorum. Gazetecilerin, aydınların, sanatçıların okumasını ve duyarlılık kazanmasını istiyorum. Tabi daha fazla şey yapılabilir. Muhalefet bu konuda sınıfta kaldı. TAYAD'a, mahkum yakınlarına, mahkumlara başta destek veriliyordu. **Neden şimdi suskunlar? Neden in-**

sanların ölmesine sessiz kalıyorlar? Bunun hesabını tarih önünde verecekler tabiki.

Toplumsal muhalefet açısından yeni bir süreç girilmeli. **Aydınlar, sanatçılar, gazeteciler, sendikalar, odalar bir heyet oluşturmalı.** Meclise gitmeli, bakanlarla görüşmeli ve kamuoyuna anlatılmalıdır. Tutsaklar, tutsak temsilcileri bu aydın heyetine yardımcı olacaklardır -çözüm noktasında- diye düşünüyorum. **F tipleri yeniden tartışılmalıdır.** Bu konuda sanatçı, aydınlara bir çok iş düşüyor. Romanlar, denemeler, yazılar yazılmalı, insanlara anlatılmalı, tartışılmalıdır. Sansürü kırmak için daha büyük bir çaba gösterilmeli. Son dönemde gazetelerde tutsaklardan gelen mektuplar yayınlanmaya başladı. Az da olsa sansürün kırılmaya başladığını düşünüyorum. Tekrar söylüyorum heyet oluşturulmalı, meclise gidilmeli. Eğer bu konuda bana da görev verilirse en iyi şekilde yaparım. **Herkes bu aymazlığı, duyarsızlığı bırakmalıdır.**

Sansürü kırarak tecriti etkisizleştirebiliriz. Sol muhalefetin -ne kadar kalmışsa artık- F tiplerini tartışarak ve panellerle, basın toplantılarıyla vs... harekete geçmesi gerekiyor.

Son dönemde cezaevi doktorları bir rapor hazırlamış. Tutukluların sağlık durumlarının eskiye oranla 5 kat daha fazla kötüleştiğini yazıyorlar. Bu durumda hükümete sormalıyız. Bu cezaevleri güllük gülistanlık yerlerse, insani koşullardaysa **neden bu insanların sağlıkları bozuluyor? Neden ölüyorlar?** Demekki insani koşullar yaratılmamıştır. Bu konuda çok yönlü, koordineli, topyekün bir çalışma başlatılmalıdır.

Baskı var. TAYAD'a, mahkum yakınlarına yönelik yoğun bir baskı, saldırı var. 1 Nisan'da F tiplerine karşı çıkan, tutukluların sesini duyurmaya çalışan birçok insan tutuklandı. Ama biz onların sesi olmaya devam etmeliyiz.

Şair Ruhan Mavruk: *İnançlı İnsan Yok Edilemez*

1) F tipi bütün yaşamı hücreye çevirmeye çalışan bir şey. Dışarıdaki insana; "F tipleri kalacak, bunlar zaten devletine karşı çıkmış insanlar, siz de hiçbir şeye karışmayın, kendi haklarınızı savunmayın, susun, robotlaşın" diyen bir süreç. Çok çetin bir mücadele verildi tecritte, katliamda arkadaşını korumak için kendi ölüme atıldılar, gerektiğinde yandılar. Ölüm korkusunu da zaten çoktan yenmiş insanlar. Bana sorarsanız ölmesin yaşasınlar. Çok değerli, çok

güçlü insanlar. **Ama orada o kadar vahşice saldırıya karşı hiçbir silahı yok, bedeninden başka.** Kimsenin kimseyi ölüm orucuna zorladığı veya şartlandığı düşünülmesin, herkesin kendi seçimi. Ölüm orucu yapanların muhalif basın tarafından desteklenmesi gerekmektedir. Çünkü onlar halka, hepimize bir mesaj veriyorlar. Ben, sadece F tipinde yaşayanlarla kendim gibi olanlar için değil, bütün halklar için hatta dünyayı hapishaneye çevirmeye çalışan emperyalizme karşı bütün ezilen halklar için buluyorum bu mesajı.

2) Şimdi içeride ölüm orucu yapan arkadaşlarla dayanışıyorum, bana mektup geliyor başta M. Kemal Eren'den. Armutlu sürecinde ziyarette bulundum onlara. Gittim ama galiba duygusal olarak kaldıramadım, çok üzücü geldi.

Muhalefet olarak bakacak olursak, burjuva basının, demokrat ya da sosyal demokrat geçiren basınların olaya bakışı malum, devletin gözüyle bakıyorlar. Devrimci basın için de bazı ölüm orucu şehitlerini yazdığını görüyorum. "Tecrit yüzünden bir kişi daha kaybetti" şeklinde. Bazılarının bu olaya soğuk baktığını, bu mücadele tarzından uzaklaştığını görüyorum.

Daha çok insanın mücadele etmesi lazım, **aydınların, sanatçıların katılmaları lazım.** Dünya basınına duyurulması lazım tecritin. Çünkü AB başından onaylamıştır zaten F tiplerini, bunlar yaşam standartlarına uygundur diye.

Devrimciler saygı görmeye layık insanlardır. Onlar hiçbir zaman unutulmayacağı için hiçbir zaman da ölmeyecekler. Gerçek anlamda inançlı insan, yok edilemez, daha da güçlenir. Çekilen bütün acılar, bedeli ödenen her süreç artı hanesine yazılır. Biz Kazanacağız.

Yazar Oktay Akbal: Yanlış Buluyorum

1) Öncelikle şunu söyleyeyim. Ben ölüm oruçlarına karşıyım. Bunu da bir iki defa Cumhuriyet'te açık açık yazdım. Neden karşıyım, bir yararı yok da ondan. Ölmeye yatmak karşısındaki güçleri memnun etmekten başka bir sonuç yaratmaz. Türk devrimcilerinin, ilericilerin, solcuların başarısı ancak sürekli savaşta mümkündür. Bu düşüncelerin karşısında olan zihniyet, kafa "asmayalım da besleyelim mi?" diyerek yaşatmak istemediğini gösteriyor. Memnun oluyor yani "kendilerini öldürüyorlar"

diye. Üzülmüyorlar, bir tepki de yaratmıyor. Kendini öldürmek bence bir devrimciye yakışmaz. Yaşayacaksın, direneceksin, ölmek senin ölmeni isteyenlere fırsat vermektir. Ne yazık ki hala bu davranışı sürdürenler var. Hayır yapılır ama tepki gelirse karşıdakinden. Açlık grevi mesela olmuştur, ufak tefek açlık grevleri. Mesela Orhan Veli ve arkadaşları 1950'de açlık grevi yaptılar. 3 gün yemediler. Ama o zaman tepkiydi. Edebiyatın bir tepkisiydi. Bir ilgi uyardı.

2) Ülkemizde çağdaşlığa, bilime, kültüre, insan haklarına dayanan bir yönetim kurabilmek ancak güçlü bir birlikteliğe bağlıdır. Bugün solda toplanan partiler dernekler ayrı ayrı bir savaşım sürdürüyor. Seçimlerde ben solda bir halk cephesi kurulmasını kaç kere yazdım. Bölünmek düşmanların işine yarar. Ünlü deyimle asgari müşterek yani belli bir çizgide buluşmak tek çıkar yoldur. Tek çare geriliğe, insan düşmanlığına karşı tek bir cephede birleşmektir. Geçici bir süreyle olsa. Sonuç alınana kadar. Bu kadar diyelim. Yani ben yanlış buluyorum.

Şair Ataol Behramoğlu: Herkesin Kararına Saygı Duyarım

1) Cumhuriyet'te sayısız kez yazdığım gibi, devlet katı ve uzlaşmaz davranıyor. Cezaevinde olmak başka, tecritte olmak başka bir şeydir. Devlet 'adli' suçluları her fırsatta "bağışlayarak" bu alanda 'ceza'ı neredeyse özendirirken, siyasi düşman olarak gördüklerini yoketmek istiyor.

2) Adaletsizliği engellemek için, F tipi uygulamasının başlama öncesinden bu günlere elimden geleni yapmaya çalıştım. Yazılarla da başkaca eylemlerle de. Ülkede gerilimin düşmesi ve buna devletin öncülük etmesi gerekli. Fakat bu bir türlü mümkün olamıyor. Çünkü gerçek anlamda bir demokrasi henüz mevcut değil. Mücadeleye devam etmek gerekiyor. Bunun tek yolu ölüm oruçları mıdır? Bunu bilemem ve herkesin kararına saygı duyarım. Fakat başka yollar da denenmelidir. Sözgelimi, F tiplerinde yaşayanlarla ilgili olarak bir avukatlar kurulu düzenli olarak açıklamalar yaparak toplumu etkileyebilir. Derneklerin ya da cezevlerinden dışarıya gönderilen mektupların etkisi bir yere kadardır. Bir ara İstanbul Barosu'nun bu konudaki etkinlikleri gibi etkinlikler düzenlenmesi gerekiyor.

Prof. Dr. Toktamış Ateş: Direne Direne Sürdürülecek...

1-) Benim F tipleriyle ilgili düşüncem açıktır. İlk bakışta dışarıdan çağdaş gibi görünen, herkese bir oda, geniş bir alan, aydınlık bir mekan gibi görünen bu F tiplerinin uygulandığı, insanları yalnızlığa iten, birtakım psikolojik çöküntüler yaratan bir uygulamaya dönüşmüş durumda. Model olarak aldıkları yurtdışındaki bitakım cezaevlerinde F tipi cezaevi mantığının uygulanması ile bizdeki uygulandığı çok farklı. Şimdi içeride olup da direnen arkadaşların bu direnmelerinin bu sistemi değiştirebileceğine inanmıyorum. Ve bu nedenle de çok üzülüyorum. Fakat tabii bu direnme benim görebildiğim kadarıyla onlar için aslında mücadelenin bir bölümü. Sonunda ölümler olsa bile bu mücadeleyi sürdürmeye kararlı olmalarını, doğrusunu isterseniz haysiyet adına, onur adına çok değerli buluyorum. Ama bir sonuç getirebileceğine inanmıyorum. Bence bütün bunların çözümü Türkiye'nin demokratikleşmesinde yatıyor.

2-) Bu süreçte üniversitelerin genel bir değerlendirilmesini yapacak olursam, bir şey yaptıkları yok. Öyle öğretim elemanları var ki F tipi dediğiniz zaman daha ne olduğunu bile bilmezler. 12 Eylül sonrasında öyle bir yapı oluşturuldu ki, kendi sorunlarına sahip çıkmaktan aciz bir hale geldiler. Ve hayatta asla tahayyül bile edemeyecekleri birtakım mevkilere tepeden indirilen adamlar aynen kendileri gibi nemelazımcı, dalkavuk, akademik hayatta başarıyı ona buna yağ çekmekle elde edebileceklerini zanneden, işin kötü tarafı bunu elde eden insanlarla dolduruldu.

F tipleri ile ilgili bugün savrulma yaşanmasının kökeninde ben birkaç farklı unsur görüyorum. Birincisi F tipinin koşulların olduğundan daha farklı gösteren yoğun bir propaganda var, insanların nasıl bir yalnızlığa itildiği sokaktaki insan tarafından bilinmiyor. İkinci neden de, içeride yürüten insanlar için genel bir yaşama biçimi olmuş bu kavga, ama dışarıdaki insanlar artık bu işten yorulmuşlar.

Tecrit politikasının etkisizleştirilmesine gelince demokratikleşmek lazım. Ben iyimserimdir her konuda. Ama işte bazı arkadaşlar çok ağır bedeller ödüyorlar.

İttifaklar oluşturulmalı ve oluşturulacak da. Uruguay'da tarihinde ilk defa seçimleri sol kazandı. Şili örneği var. Küba herşeye rağmen ayakta. Yani bunlar çekilen eziyetlerin boşuna

olmadığını gösteren örnekler. Ve işte şu anda gerçekleşmekte olan direniş de bu sürecin önemli bir parçası. Ama doğrusunu isterseniz, ben de kısa vadede bir çözüm göremiyorum. Yani bu böyle direne direne sürdürülecek, direne direne götürülecek. Bunlar ileride solun birleşmesinin zeminini oluşturacak. Halkın kandırıldığını anlamasının zeminini oluşturacak. Ümit ediyorum ki iyi olacak. Bu uzun bir yoldur, zahmetli bir yoldur ve devrimciler bu yolu zannediyorum ki bilinçsiz seçmedi. Bunun önemle altını çizmek istiyorum.

Müziyen Nejat Yavaşoğulları: Elimden Geleni Yapmaya Çalıştım

1) Ölüm oruçlarının 5 yıldır sürüyor olması beni çok üzüyor. Ana baba evlatları ya kalıcı sakatlıklara uğruyor ya da ölüyor. Bunun nasıl bir ateş olduğunu ancak yaşayan anlar. Analar babalar evlat acısının ne olduğunu bilir. Ben bu oruçların bu kadar uzamasına karşıyım böyle devam edip gitmez bu iş. Asıl kötü olan genel toplumun bu konuyu kanıksamış olması. Bence bir an önce karşılıklı görüşmelerle gerekirse bazı şeylerden vazgeçerek bu oruçlar sona ermeli. Başka türlü bir protesto biçimine geçilebilir F tipi cezaevlerinin durumlarıyla ilgili. Bu kadar genç insanın bu acıları çekmesini istemiyorum tıpkı onların anaları babaları gibi.

2) Ben elimden geleni yapmaya çalıştım. Toplumda çok sayıda insan da bence bu konuda duyarlı ama yapılanları da medya görmezlikten geliyor. Toplum ancak iletişim araçlarıyla, duydukları haberlerle bilgilenecek ve harekete geçiyor. İşte bunun için daha yeni ama insan yaşamına zarar vermeyen bir protesto yöntemi geliştirmek gerekiyor bence.

Av. Behiç Aşçı: Tecrit Hepimizin Sorunu

1) Ölüm orucu tecritin kalkması talebiyle başladı. Bugün gelinen nokta bu taleplerin ne kadar haklı olduğunu gösterdi. F tiplerinde gerek fiziki gerekse psikolojik rahatsızlıkların gittikçe fazla sayıda görüldüğü bir dönem yaşıyoruz. Üç tane intihar var. Kayıtlara geçen ve geçmeyen sayısız intihar girişimleri var. Gizleniyor, bilinme-

si istenmiyor. Siyasi iktidarın çokça demagojisi var, bu 4 yılı yaşadktan sonra şunu çok rahat söyleyebilirim ki, ölüm orucunu yaratan F tipindeki tecrittir. Yeni Ceza İnfaz Yasasının çıkartılması, iktidarın adeta hapisanelerde yeni ölümler, yeni sakatlar istediğini gösteriyor. Bu açıdan da direniş daha önem kazanıyor.

2) Çalıştığım kurum olan HHB olarak gücümüz yettiğinde siyasi tutukluların - ki çok büyük bir kısmı müvekkilimizdir - sesine ses vermeye çalıştık. Tecrit koşullarını dünyaya, ülkemize, halklarımıza anlatmaya çalıştık. Ama yeterli demiyoruz. En azından hukukçuları tecrite karşı bir araya getiremedik. Bir yönüyle müvekkillerimize karşı sorumluluğumuzu yeterince yerine getirememiş olduk.

Tecrit politikasının etkisizleştirilmesine gelince. İstanbul Barosu bir çözüm önermişti ve siyasi tutuklu ve hükümlüler bu çözümü kabul etmişlerdi. Son derece kolay ve basit bir çözümdü. Sorun Adalet Bakanı'nın bu tercihi yapmakta ikna olmasıdır. Ki bu tercihi yapmak istemiyor. O zaman biz örgütlü halk olarak örgütlü gücümüzün yaratacağı baskıyla zorlamalıyız. Tecrit hepimizin sorunudur. Bu tecrit politikaları hepimiz için uygulanıyor ve bu eylemi de bu çerçevede değerlendirmek gerekiyor.

Av. Hüdaî Berber: Saygı Duymamak Mümkün Değil

1) Onurlu, kararlı bir direniş olduğunu görüyoruz. Bunun karşısında devlet hiç duymamazlıktan gelse bile bu direnişi kırmak için bir çok yola başvurdu. Bizler avukat olarak F tipi gerçeğini gördüğümüzde başka bir direniş yöntemleri kalmadığını kabullendik.

Ne yazık ki devlet bu gerçeği bildiği halde kabul etmeme, tecrit politikası ile iradeleri yok etme politikasında ısrar ediyor. Tarihteki en uzun süreli ve kararlılıkla devam eden nadir eylemlerden bir tanesi. Saygı duymamak mümkün değil.

2) Muhalefetin bu eyleme karşı duyarlılığını ciddi olarak sorgulamak zorundayız. Bırakalım halkın bilgilendirilmesine, kendine sosyalistim, demokratım diyen insanlar bile "ölüm orucu sürüyor mu?" diye bize soruyor. O boyutta duyarlılık. Yani ölüm orucu direnişi, kamuoyunun haber almasının bile tecrit edildiği bir eylem. Tümüyle haklı ve meşru taleplerini ÇHD yöneti-

ciliği yaptığım süreçlerde kendi kurumum elinden geleni yapmaya çalıştı. Muhalefet bazında baktığımızda özellikle sendikalar, sol-sosyalist partilerde bunları göremiyoruz. Yok saydılar. Tecrit politikası cezaevlerinde uygulanmaya çalışıldı ve bunun politik bir sonucu olarak toplumda bir F tipileştirme süreci başlatıldı. Bu konuda değişik kurumların anlatmaya çalışmış olmasına rağmen bilinen nedenlerle bu, toplumda ses getirmedi.

Tecrit politikası nasıl etkisizleştirilecek peki? Sendikalar, demokratik kitle örgütleri, odalarının bu konuya duyarlı hale getirilmeleri gerekir. Sanatçı ve aydınların harekete geçirilmesi gerekir. Tecrit duvarı ancak halkın örgütlü gücüyle kırılacaktır. Özellikle ben meslektaşlarımı, hukukçuları, avukat, savcı, yargıç, akademisyen ayırımı yapmadan asgari hukuk normları boyutunda da olsa eylem olarak tepki vermelerini beklerim.

Av. Yücel Sayman:

Gözümün önünde çok insan kaybettim ve bundan etkilendim. Bir daha aynı süreci terkar yaşamak istemiyorum. Bu eylem aynı zamanda siyasi bir karar. Ve siyasi kararlar adına demec veremeyeceğim.

- Sürecek -

"Uruguay... Şili... ve herşeye rağmen ayakta olan Küba... Çekilen eziyetlerin boşuna olmadığını gösteren örnekler. Ve işte şu anda gerçekleşmekte olan direniş de bu sürecin önemli bir parçası. Böyle direne direne sürdürülecek, direne direne götürülecek. Bunlar ileride solun birleşmesinin zemini oluşturacak. Halkın kandırıldığını anlamasının zemini oluşturacak. Ümit ediyorum ki iyi olacak. Bu uzun bir yoldur, zahmetli bir yoldur ve devrimciler bu yolu zannediyorum ki bilinçsiz seçmedi. Bunun önemle altını çizmek istiyorum."

Gençlik 6 Kasım'a hazırlanıyor

Gençlik Federasyonu Kızılay'a Çağırıyor

Üniversite gençliği, faşizmin gençlik üzerindeki baskı aracı olan YÖK'ün kuruluş yıldönümünde, kendi sorunlarına, ülke ve dünya gerçeklerini kulaklarını tıkamayan, sistemin dayattığı gençlik tipine isyan eden bütün gençleri, 6 Kasım öncesi düzenlediği çeşitli eylemlerle Ankara Kızılay'a çağırdı. Gençlik Federasyonu'nun 6 Kasım'da, Ankara Kızılay'da olacağı açıklanırken, o günden önce de, çeşitli kentlerde YÖK protestoları yapıldı.

"YÖK'e, İşgale ve Tecrit'e Karşı" sloganıyla yapılan 6 Kasım öncesi yapılan hazırlık ve çağrı eylemlerinden bazılarına yer veriyoruz.

◆ Diyarbakır'da 'YÖK'e Hayır' Gecesi

Dicle Gençlik Derneği 30 Ekim günü Nilgün Düşün Salonu'nda düzenledikleri bir geceyle 6 Kasım eylemine çağrı yaptı. 100 kişinin katıldığı etkinlikte, "Eşit, Parasız, Bilimsel, Anadilde Eğitim İçin YÖK'e Hayır", "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız", "YÖK'e İşgale Tecrite Karşı 6 Kasım'da Ankara'dayız" yazılı pankartlar asıldı. Saygı duruşuyla başlayan gece, Dernek Başkanı İlker Boğa'nın konuşması ile sürdü.

İlker Boğa'nın konuşmasının ardından, Gençlik Derneği öğrencilerinin hazırladığı "Hortum Süleyman" "Fil Abuzer" ve "Yakışıklı" lakaplı tescilli işkencecilerin canlandırıldığı tiyatro oyunu büyük alkış aldı. Gece, Grup Nisan Güneşi'nin türkü ve marşlarıyla son buldu.

◆ Adana'da 6 Kasım Hazırlıkları

Adana Gençlik Derneği ve Yeni Demokratik Gençlik, 6 Kasım'da Ankara Kızılay'da olacaklarını düzenledikleri eylemlerle duyurdular.

30 Ekim günü İnönü Parkı'nda yapılan basın açıklamasında "6 Kasım'da Kızılay'a YÖK'ten Hesap Sormaya" yazılı pankart açıldı ve "Halk İçin Bilim Halk İçin Eğitim", "YÖK'e, İşgale, Tecrite Karşı Kızılay'a Eyleme" şeklinde sloganlar atıldı. Grup adına açıklamayı okuyan Çilem Önsel, 6 Kasım eyleminin amacını anlatarak, YÖK'ü teşhir etti.

29 Ekim'de ise yine Gençlik Der-

neği ve Yeni Demokratik Gençlik tarafından İnce Memed Kültür Evi'nde bir panel düzenlendi. YÖK, tecrit ve işgalin

tartışıldığı panelde Adana Gençlik Derneği adına Öner Çelik ve Yeni Demokratik Gençlik adına Serkan Günüşbaş konuşmacı olarak yer aldı.

Adana

◆ YÖK Protestolarından...

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi öğrencileri 3 Kasım günü yaptıkları "YÖK mü? Özerk demokratik üniversite mi?" referandumu içeren bir etkinlik düzenleyerek YÖK'ü protesto ettiler.

Antakya'da gençlik 2 Kasım günü Ulus Meydanı'nda düzenledikleri eylemle YÖK'ü protesto ettiler.

◆ Zonguldak Gençlik Derneği'nin Kapatma Kararı İptal Edildi

Zonguldak Gençlik Derneği, bir süre önce mahkeme kararıyla kapatılmıştı. Bunun üzerine öğrenciler itiraz haklarını kullandılar ve kazandılar.

Danıştay tarafından verilen kararda, "Dernekten tüzük'teki yasaya aykırılıkların giderilmesi 12.03.2003 günlü yazı ile istenmiştir. Bu yazı derneğe usule uygun tebliğ edilmemesine karşın eksiklikler giderilmiş ve bu durum 17.04.2003'de idareye bildirilmiştir. Tüzüğün yasaya uygun hale getirildiği 27.05.2003 tarihli valilik onayı ile sabittir. Bu durumda davanın reddi gerekirken yazılı şekilde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırıdır." ifadesiyle yer verildi.

Düzenin mahkemesi, bu düzenin polisine, okul idaresine, iktidarına diyor ki; yaptığınız yasadışıdır. Onlar da bu kapatma kararının yasadışılığını biliyorlar, ancak ne kadar engellersek kârdır mantığı ile hareket ediyorlar. Gençlik ise tüm bu hukuksuzluklara, baskılara karşı boyun eğmeyeceğini her biçimde gösteriyor.

◆ Uşak Gençliği Yılmayacak!

Uşak Gençlik Derneği 6 Kasım'da Ankara'ya çağırma etkinliklerini sürdürürken, polis de gençliğin bu çalışmalarını engellemek için baskılarını artırıyor.

31 Ekim günü Uşak Gençlik Derneği Başkanı Eda Şişman ve Saymanı Ömer Polat "YÖK'e, İşgale, Tecrite Karşı 6 Kasım'da Ankara'dayız!" afişini astıkları gerekçesiyle evlerine giderken cadde ortasında yakapaça gözaltına alındılar. Afişlerin yasadışı olmaması bir yana, polisin afişleri kimin astığına dair en küçük bir delili olmamasına karşın, dernek yöneticileri saatlerce gözaltında tutuldular.

Uşak Gençlik Derneği tarafından yapılan açıklama ile bu durum protesto edilirken, polisin acizlik içinde tehditler savurduğu bilgisine yer verildi. Poli-

sin dernek başkanını okuldan attıracakları, dernek yönetim kuruluna dava açacakları, ceza verdirecekleri şeklinde tehditler kullandığı belirtilen açıklamada, dernek üyesi Yasemin Tank'ı da "o da asmıştır" diyerek aramaya başladıkları belirtildi.

Polisin "Uşak'ta yapılacak herhangi bir afişte, yönetim kurulunu delilsiz de olsa gözaltına alacakları" şeklindeki ifadesi ise, tam da AKP polisinin pervasızca sergilediği hukuksuzluğa yaraşır nitelikte.

Polisin, yasal bir afiş yasadışıymış gibi gösterek, büyük operasyonlar yapıyor havasında gençliği terörize etmeye çalışması, baskının boyutunu göstermektedir. Amaç, gençliğin akademik-demokratik mücadelesini engellemek Ancak Uşak Gençlik Derneği'nin açıklamasında dile getirildiği gibi, bu tür baskılar gençliği yıldıramaz.

'Demokrasi platformu kuran Kürt milliyetçiliğine baktın! Demokrasi izni Onlardan Geçiyor

Diyarbakır - Dicle Gençlik Derneği ve YDG'li öğrencilerin, 6 Kasım'da Ankara'ya gideceklerini açıklamak amaçlı yapmak istekleri basın açıklaması, Kürt Milliyetçiliğinin, herkesin malumu anti-demokratik anlayışına sahne oldu.

Dicle Gençlik Derneği ve YDG'lilerin haftalar öncesinden 3 Kasım'da Fen-Edebiyat Fakültesinde basın açıklaması yapılacağını duyurmasına karşın, YÖK Karşıtı Birlik aynı güne 'Nasıl bir üniversite istiyoruz' adlı bir forum koydu ve Dicle Gençlik Derneği ve YDG'lilerden açıklamanın 12:10'a alınmasını istedi. Bu durumun kabul edilmesinin ardından bu kez, açıklamaya 15 dakika kala gelen BAGEH temsilcisi, "açıklamayı 12:45'te yapın biz şimdi başlayalım" şeklinde istekte bulundu. Bu ve ardı ardına gelen başka istekleri de, iyi niyetle yaklaşan Ankara'ya gidecek öğrenciler tarafından olumlu değerlendirilmeye çalışıldı. Ancak BAGEH'in amacının çağırıp yaptırmama olduğu anlaşılmıştı. Bunun üzerine, öğrenciler, yaşanan kargaşayı, ders saatleri nedeniyle zaman sorununu da gözönüne alarak, BAGEH'in da-

yatmalarını kabul etmediler.

YÖK Karşıtı Birlik'in Forumunun bitmesi gereken saatte bitmemesi, kitlenin dağılması, sloganlarını sürdürmesi üzerine, Ankara'ya gidecek öğrenciler duyurularını yapmak için pankartlarını açtılar. Dayatma ve engellemelerinin boşa çıkmasını hazmedemeyen bir grup BAGEH'li, slogan atarak açıklamayı kesmeye çalıştı. Bu durum çevredeki öğrencilerin tepkisiyle engellendi. Açıklamanın sonunda bu kez BAGEH'li öğrenciler, Dicle Gençlik Derneği Başkanı İlker Boğa'yı "konuşmak" bahanesiyle çağırarak, aleni şekilde tehdit ettiler, gözdağı vermeye çalıştılar. Bununla da sınırlı kalmayan Kürt Milliyetçiliği, Boğa'yı kimse'nin olmadığı bir alana çekmeye çalışarak, dilinden düşürmedikleri demokrasi anlayışlarının ne olduğunu daha çıplak hale getirdi.

Dicle Gençlik Derneği'ne ve en genelde sola yönelik Kürt Milliyetçiliğinin bu tavrı ne yeni ne de bu örnekle sınırlıdır. Dicle Gençlik Derneği'nin Diyarbakır'daki faaliyetlerinden rahatsız olan Kürt Milliyetçiliği sürekli karalama, tecrit etme, provake etme yoluna başvurmuş, Diyarba-

kır'da başka gruplara çalışma imkanı vermemeye, çalışma yapılacak-

sa da bunun önceden Kürt Milliyetçiliğine bildirilmesi gibi şartlar koymuş, bir çok zaman da zorbalığa kadar götürmüştür. Demokrasi dediğiniz zaten onların iznine bağlıdır!

Anti-propagandada kural tanımayan Kürt Milliyetçiliği, Gençlik Derneği'nin kurduğu ilişkilere giderek, yalan yanlış söylemlerde bulunmaya, "bunlar Türk Solu görünümüne kontradır, ajandır" gibi ifadeler kullanmaya kadar varırmıştır.

"Demokrasi platformları" kuran, demokrasiyi, demokratikleşmeyi dilinden düşürmeyen Kürt milliyetçiliğinin, demokrasi anlayışı tam da böyle bir şeydir. Farklı olan, Kürt milliyetçiliğine hizmet etmeyen hiçbir düşünceye tahammülü yoktur bu düşünce'nin. "Demokrasi bana hizmet ediyorsa vardır" diye özetlenebilecek burjuva düşüncesinin tezhürü olan bu anlayış, devrimci, sol ilişkilerde tahripkar, tahammülsüz ve kullanamadığını susturmaya çalışan bir anlayıştır.

Kürt Milliyetçiliğinin gençlik örgütlenmesi BAGEH de bunun bir örneğini sergiliyor, faşizme karşı mücadele eden gençliği sindirmeye çalışıyor.

İHD Türkiye'ye nasıl bakıyor?

mesinin fazla bir önemi kalmıyor.

İHD'nin AB konusundaki 'muğlaklık' politikası

İHD'nin 12. Genel Kurulu 30-31 Ekim 2004'de Ankara'da yapıldı. Kongre'nin tartışmalı başlıklarından biri AB konusundaki tavır oldu. Fakat bu konuda ciddi bir tartışma yaşanmadı. Genel Kurulda esas olarak **"AB sürecinden memnun"** bir hava hakimdi.

Olayları nasıl değerlendirdiğiniz, o olaylara hangi pencereden baktığınıza göre değişir. İHD de ülkemizdeki gelişmelere AB'nin penceresinden baktığı için, Genel Kurul'da iktidara yöneltilen tüm eleştirilere karşın, demokratikleştiklerimizden emindi herkes.

AB konusundaki kısa tartışma, bu sonucu gösteriyordu. Tartışmanın özeti şuydu:

"Genel Kurul'da, bazı konuşmacılar, İHD'nin AB üyeliği için özel bir uğraş verdiğini ve bu anlamda bazı noktalarda taviz verdiğini ileri sürdü. Konuşmacıların büyük bölümü ise, AB üyeliğinin Türkiye'ye açılım sağlatacağını, ancak İHD'nin Türkiye'nin AB'ye üye olabilmesi için gerçekleri saklamadığını ifade etti." (1 Kasım 2004, Özgür Politika)

Genel Kurul'da Divan Başkanı olarak seçilen Akın Birdal'dan İHD yöneticilerine kadar bir çok konuşmacı **"AB sürecinde yapılan düzenlemelerin olumlu olduğu... bu sürecin demokratik bir ortam yaratacağı... İHD'nin bu demokratik ortamı en iyi şekilde değerlendirme kararlılığında olduğu"** şeklinde görüş açıkladı.

Tabii eleştirileri de vardı; bu eleştiriler de **"yasal düzenlemelerin uygulamada içselleştirilmediği, pratikleştirilmediği"** şeklinde ifade ediliyordu. **Ki bunlar da, AB'nin AKP iktidarına yaptığı eleştiriyle aynıydı.** Bunun ortaya koyduğu gerçek ise şudur: İHD elinde Türkiye faşizminin uygulamalarına ilişkin sayısız istatistik olmasına rağmen, Türkiye'yi AB'nin gözüyle görüyor.

Bir süreci tanımlarken mesele zaten tek başına bazı şeyleri bilip bilmemek değildir. Süreci hangi tercihle değerlendirdiğinizdir. AB **"Türkiye'de işkence sistematik değil"** derken, bunu bilgisizliğinden mi söylüyor. Elbette hayır. Emperyalizmin çıkarları öyle gerektirdiği için öyle söylüyor. İHD de tercihini AB'nin tam sömürgeci bir Türkiye'den yana yaptığı için, **"AB'ye uyum"** sürecine ilişkin değerlendirmesi böyle şekilleniyor. AB üyeliğinin demokratik ortamı yaratacağını söyledikten sonra da mesela AB'den farklı olarak işkence sistematiktir de-

İHD, yöneticilerinin pek çoğunun "sosyalist, komünist, devrimci" gibi sıfatlara sahip olması nedeniyle AB savunuculuğunu açıkça ortaya koyamıyor. Belki de bir kısım üye ve İHD içinde çalışan bazı grupları "kaçırmamak" için politika(!) yapıp AB savunuculuğunu resmileştiriyor.

Bir tür "gölge oyunu" oynuyorlar.

İHD'nin AB konusundaki pragmatik, kaypak tutumu daha önce de tartışma konusu olmuş ve bu tartışmalar üzerine Genel Başkan Hüsnü Öndül tarafından yapılan açıklamada **"İHD'nin AB tartışmasına taraf olmadığı, derneklerinin AB yandaşı ya da karşıtı bir pozisyonda olmadığı"** belirtilmişti.

Bu tavır bir demokrat tavrı mıdır? Hayır!

Bu tavır bir vatansever tavrı mıdır? Hayır!

Bu tavır bir sosyalist tavrı mıdır? Hayır!

Peki ne öyleyse?

"İnsan hakları savunucusu" tavrı mı?

Muhtemeldir ki, böyle cevaplanacaktır.

Peki "insan hakları savunuculuğu" diye siyasi, sosyal bir kimlik olabilir mi?

İHD'deki en temel çarpıklıklardan biri budur zaten. Üyelerinin, yöneticilerinin İHD dışındaki kimlikleri devrimci, komünist, sosyalist ve benzeridir, ama İHD çatısı altında bu kimliklerini unutup "insan hakları savunucusu" olurlar.

İHD dışındaki kimliklerinde **sınıflardan** bahsederler mesela. İHD çatısı altına girince, sınıfları unutup tüm insanlara, hangi sınıftan olursa olsun **"eşit mesafede"** olurlar.

Bu da bir tür "ikili yaşam"dır.

Bu iki kişilikli çizgi içinde tabii ki, ideolojik, politik bir tutarlılık sağlanamayacağı için **"ne AB yandaşıyız, ne karşıtıyız"** diye, düpedüz apolitik bir tutumla ideolojik, politik sorunlar geçiştirilir.

İHD, dünyaya burjuva ideolojisinin gözünden bakar

Dikkat edilirse, İHD yöneticileri **"AB için özel uğraş verdikleri, bunun için tavizler verdikleri"** eleştirisine ne "evet biz AB için uğraşıyoruz" diyorlar, ne de "hayır, biz AB'ye karşıyız" diyebiliyorlar.

Aynı sorun Irak konusunda da yaşanıyor.

Bazı delegeler "İHD'nin Irak'taki olaylara karşı **tarafsız** davrandığı" eleştirisi getiriyorlar. İHD yöneticisi Eren Keskin şu cevabı veriyor: *"İHD taraftır. Ezilenlerin tarafıdır. Meşru direnme hakkından yanadır. Ama direnme diye sivil insanlar katledilecekse İHD buna karşıdır. İHD bütün ötekilerin hakkını korumak zorundadır."*

Eren Keskin, eleştiriyi, basit ve ucuz bir demagojiyle geçiştiriyor. Gerçeği söyleyip "evet tarafsız" diyemiyor.

Sadece siviller öldürüldüğünde mi "kınıyor" İHD? Hayır. ABD'li işgalci bir general öldürüldüğünde de kınıyor. Çünkü İHD "her türlü şiddete karşı". Çünkü İHD "insan yaşamının ne olursa olsun yokedilmesine karşı..."

Delayısıyla İHD bütün olarak silahlı temelde sürdürülen Irak direnişine karşı. Bunun adı da **tarafsızlıktır**. Sınıflar mücadelesindeki bu tür bir tarafsızlığın ise, egemen sınıflardan yana taraf olmak anlamına geldiği bilinir.

İşte İHD gerçeği budur.

Keskin *"ezilenlerin tarafıyız"* diyor. Altı boş bir söz. Ezilenlerin şiddetinin haklılığını, meşruluğunu kabul etmeyenlerin günümüz dünyasında ezilenlerden taraf olması mümkün değildir. **Burjuva hümanizmi ne kadar ezilenlerden yanaysa, İHD de o kadar ezilenlerden yanadır.**

Son Genel Kurul'da konuşmacılar sık sık İHD'nin 18 yıl önce bir grup tutuklu yakınıyla aydınların buluşması sonucu kurulduğunu hatırlattılar. Evet doğrudur ve İHD, o tutuklu yakınlarının sahip olduğu siyasi anlayışların 12 Eylül koşullarında militan bir tutuklu aileleri örgütlenmesi yerine, aydınların meşruluğuna sığınmasının sonucudur. Ve elbette bunun bir bedeli de olmuştur. Bu bedel, meşruluğuna sığındıkları aydınların burjuva, küçük-burjuva bakış açılarının egemenliğine girmek olmuştur.

İHD, bileşimi, üye yapısı, yönetimi nasıl olursa olsun (ki çoğu zaman bu bileşimin, yönetimin içinde komünist, sosyalist, Marksist-Leninist olduğunu söyleyenler olmuştur), Türkiye'ye hep bir aydın bakış açısıyla bakmıştır. Beklentileri, öngörülleri örgütlülükten, sınıflar mücadelesinden uzak bir aydın düşünce yapısıyla şekillenmiştir.

Başlangıçta bu iki kesim arasında kısmi bir denge olsa da zaman içinde insan haklarına burjuva bakış tam anlamıyla hakim olmuştur. Ve gelinen noktada da İHD'ye hakim olan burjuva insan hakları anlayışı adeta tartışılmaz ilan edilmiş, bu anlayış İHD aracılığıyla haklar ve özgürlükler alanına dayatılmak istenmiştir.

AB tartışmasının, Irak tartışmasının bu kadar

yüzeysel, apolitik geçiştirilmesi de bu yüzdendir. Burjuva insan hakları bakış açısı ve "insan hakları savunucusu kimliği" artık o kadar hakimdir ki, her türlü ideolojik-politik tartışmanın önü de otomatikman kesilmektedir.

AB, Irak tartışmasına bakın; **anti-emperyalizm yoktur**. Oysa, Türkiye gibi yeni-sömürge bir ülkede, tüm insan hakları ihlallerinin arkasından emperyalizm çıkar. Ama emperyalist sistem içinde yaşamayı tartışmasız kabul etmişseniz, şiddet, terör gibi konularda burjuva ideolojisini kabul etmişseniz ve artık dünyaya ve ülkemize bu pencereden bakıyorsanız, elbette insan hakları ihlallerinin arkasındaki devasa emperyalizmi görmezsiniz.

Tabii ondan sonra İHD'nin pratiğinin önemli bir bölümünü de halkın direnişine, devrimci mücadeleye yönelik **"kınamalar"** doldurur.

Kongra-Gel eylem yapar, İHD kınar. Derim'de işbirlikçiler cezalandırılır, İHD kınar. Filistin'de feda eylemi yapılır, İHD kınar. Ölüm orucu yapılır, İHD eleştirir, tutsaklar zulmün kuşatması altında bedenlerini tutuştururlar, İHD *"bir hakkın savunulması için insan yaşamının ortaya konulmasını doğru bulmadığını açıklama ihtiyacı"* duyar. Hem de bu ihtiyacı bir defa duymakla yetinmez, her seferinde duyar. Halkın direnişi ve devrimci eylemleri karşısında adeta burjuvazi karşısında iman tazelercesine, bıktırırcasına tekrar edilir bu ezberler.

Burjuva medyada, "Küba diktatörlüğünün gazetecileri yargılamadan cezalandırdığı" yazılır, İHD aynı saat Küba'ya yönelik kınama yayınlar. Bir devrimcinin taşıdığı bomba kaza sonucu otobüste patlar. İHD anlamadan, dinlemeden bunu eylem olarak adlandırıp kınar. Çünkü İHD, *"ülkemiz içinde ve dışında, her türlü şiddet eylemlerine karşıdır."*

Çok merak ettik, acaba İHD yöneticilerinin **devrimci avukatlara karşı polis-medya aracılığıyla kurduğu komplo**ya alet olması bu Genel Kurul'da tartışılacak mı diye? Anlaşılan tartışılmaya değer bulunmadı. Tersine, Ertuğrul Özkök'ün devrimci avukatlara karşı kullandığı, kullanıldığı açıkça ortada olmasına rağmen özür bile dilemeyen kişi, İHD Genel Başkan Yardımcılığı'na seçildi. Bu konunun tartışmaya bile değer bulunması ve bu seçim, burjuva bakış açısının kesin hakimiyetinin sonucundan başka bir şey değildir. (Hürriyet, kendileriyle işbirliği yapmakta sakınca görmeyen bu İHD'liyi yönetime getirdikleri için bu Genel Kurul'u tebrik etmeli.) Ve tüm İHD'liler şunu sormalı: Halkın hukukunu savunan avukatlara karşı komploda yeralanların ödüllendirildiği bir İHD, halkın haklarını savunabilir mi?

Uruguay'da Halk Kazandı

Güney Amerika ülkesi Uruguay'da 31 Ekim günü düzenlenen seçimler, komünist, sosyalist ve sosyal demokrat partilerden oluşan Halk Cephesi'nin zaferi ile sonuçlandı. Halk Cephesi'nin devlet başkanı adayı Tabare Vazquez oyların yüzde 50'sinden fazlasını kazanırken, Milliyetçi Parti yüzde 30, iktidardaki Colorado Partisi yüzde 10'larda kaldı.

Yıllarca diktatörlüğe karşı silahlı savaş yürüttükten sonra, dünyada esen karşı-devrim rüzgarlarından etkilenerek silah bırakan Tupamaro gerillalarının oluşturduğu Halkın Katılım Hareketi (MPP) isimli partinin de yer aldığı Halk Cephesi iktidarı, ülkede diktatörlükler ve sağ iktidarların ardından ilk sol iktidar. Bu arada MPP'nin aldığı oyların iktidardaki partiden daha yüksek olması da, Tupamaroların silahlı mücadelesinin halkta yarattığı sempatinin çarpıcı bir göstergesi oldu.

Yoksulların desteklediği Cephe, emperyalist politikalara, IMF'nin açlık ve yoksulluk dayatan programlarına doğrudan tepkinin ifadesidir. Birçok Latin Amerika ülkesinde olduğu gibi, burada da halklar, emperyalizme tepkilerini bu yolla dile getirdi.

En büyük sorunun yoksulluk olduğu Uruguay'da seçim yoluyla da olsa, sonuç halkın zaferidir. Ancak asıl sorun, halkın büyük beklenti içinde iktidara taşıdığı Halk Cephesi ve devlet başkanı Tabare Vazquez'in izleyeceği politikalar olacaktır. Örneği; IMF ve ABD ile ilişkilerde ne tutum alacağı belirleyici bir etken olacaktır. Brezilya Devlet Başkanı Lula'nın izlediği uzlaşmacı, "tamam programınızı uygulayın ama biraz esnetin" türünden, bir politika mı izleyecek, yurtdışı gezilerine yanına tekellerin patronlarını alıp onlar adına işbirlikçi yaparak solculuk maskesi mi takacak, yoksa emperyalist tekellere, IMF'ye kapıyı mı gösterecek. Büyük bir sorun olan dış borçlar konusunda "bu borçlar bizi bağımlılaştırma aracı olarak verilmiştir, bizim zenginliklerimiz, alınterimizdir" mi diyecek, yoksa "iteleme-erteleme" gibi, kapitalist çözümler mi arayacak. Halk Cephesi'nin gerçekten halktan yana olmasını da bu ve benzeri sorunlar karşısındaki tutumu belirleyecektir.

FHKC'den Eylem

Filistin - İsrail katliamlarını sürdürürken, Filistin direniş örgütleri de, teslim olmayacaklarını, direnmeye devam edeceklerini eylemleriyle ilan ediyorlar. Bu eylemlerden biri de 1 Kasım günü Tel

Aviv kentinde pazar yerinde yapıldı. Filistin Halk Kurtuluş Cephesi tarafından üstlenilen feda eyleminde 4 kişi ölürken, 18 yaşındaki Amir el Fahri'nin düzenlediği açıklandı.

Bu arada, Filistin Devlet Başkanı Arafat'ın sağlık durumu da ciddiyetini korurken, Avrupa Parlamentosu milletvekilleri yaptıkları Gazze ziyareti sonrası 'Bu şiddet ortamı Filistinli çocukları intihar eylemci olmaya teşvik ediyor' diye açıklamada bulundular. Demek ki onlar da anlatıldılar!

"İşgale Son Verin!"

İtalya-İngiltere - ABD seçimlerinin olduğu günlerde birçok ülkede işgale karşı gösteriler düzenlendi.

31 Ekim günü İtalya'nın başkenti Roma'da 70 bin kişinin katıldığı eylemde İtalyan askerlerinin Irak'tan çekilmesi ve işgale son verilmesi istendi. Gösteride bir konuşma yapan İtalya Komünist Partisi Genel Sekreteri Oliviero Diliberto, savaş sürdüğü için eylemlere de devam edeceklerini söyledi. 2 Kasım günü ise İngiltere, ABD ve Avustralya'da gösteriler düzenlendi. İngiltere'de düzenlenen gösteride işgalde hayatını kaybeden 100 bin Iraklı anıldı. Ayrıca Irak'ın 28 ayrı kentinde işgale karşı gösteriler düzenlendi.

Chavez Yine Kazandı

Venezüella - Devlet Başkanı Hugo Chavez, Amerikan emperyalizminin bütün girişimleri, işbirlikçi tekellerin kontra faaliyetlerine rağmen iktidarını sağlamlaştırmaya devam ediyor. Ağustos ayında yapılan referandumun ardından, 31 Ekim günü yapılan yerel seçimde de Chavez zafer kazandı. Chavez'in halen elinde bulunan eyaletlerin dışında 5 eyaleti daha muhaliflerden aldığı açıklanırken, ilk sonuçlara göre, 22 valilikten 18'ini halkçı Chavez'in adayları kazandı. Chavez, yaptığı ilk konuşmada, sonuçların halkın zaferi olarak değerlendirdi ve "Devrim halen burada duruyor, geriye gidiş yok" dedi.

Adli Tutuklular Da Açlık Grevinde

Yunanistan - 17 Kasım üyelerinin ardından farklı hapisanelerde 800 adli tutuklu hapisane şartlarının düzeltilmesi talebiyle 12 Ekim'den bu yana açlık grevinde. İnfazlara ilişkin düzenlemeler ve hapisane idarelerinin keyfi uygulamalara son verilmesi gibi taleplerle başlayan eylemlerin giderek yayıldığı belirtiliyor.

İşçi Direndi 'Çağdaş Sendikacı' Uzlaştı!

Almanya - Almanya işçi eylemleriyle sarsılıyor. Opel'in ardından otomobil tekeli Volkswagen'de (VW) işçiler sermayenin saldırılarına karşı direnme kararlılıklarını eylemlerle ortaya koydular. 29-30-31 Ekim, 1 Kasım günlerinde meydanlara çıkan onbinlerce işçi, uyarı grevi yaptı. Almanya'daki 6 tesiste çalışan 103 bin işçiye ilgilendiren toplu görüşmelerde, patronlar işçi çıkarmayı, fabrikayı ucuz emek cenneti bir ülkeye taşımayı, esnek çalışma, sıfır zam gibi hak gasplarını dayatıyordu. İşçi sendikası IG Metall ise, tüm bunlara karşı çıkarken yüzde 4 ücret artışı istiyordu.

İşçiler eylem çağrılarına kulak vererek VW fabrikalarının bulunduğu Hannover ve Wolfsburg kentlerinde eylemler yaptılar. 1 Kasım günü yapılan uyarı grevinin ardından, 2 Kasım günü de uyarı grevi yapıldı ve patronun tehditlerine karşı 46 bin işçi meydanlara çıktı. Patronların ve hükümetin **"grev sözünü duymak istemiyoruz"** tehdidine karşı, işçiler gösterilerde **"duymak istemeyen hisseder. Grev!"** yazılı pankartlar taşıdılar.

Alman devletinin ortak olduğu VW'deki direnişten hükümet de tedirgin olurken, Avrupa 'Çağdaş sendikacılığının' öncülerinden olan IG Metall ile VW arasında süren görüşmelerin son turunda uzlaşma sağlandığı duyuruldu.

IG Metall adına görüşmeleri sürdüren Harmut Meine, sonuçtan memnun olduklarını belirtirken, VW patronu da "öne sürdüğümüz talepleri en önemli noktalarda hayata geçirdik" diyordu.

Hem patron hem de işçi sendikasının memnuniyeti **nasıl** olur diye sorulabilir. **'Çağdaş sendikacılık'** da böyle bir şeydir. İşçileri satar, satmamış gibi gösterir ve işçilerin direnme kararlılığını da satışı perdelemek için kullanır.

Yapılan anlaşmaya göre Aralık 2011'e kadar işçi çıkarılmayacak. Esnek çalışma yaşama geçirilirken, 2007'ye kadar maaşlara zam yok. Patron işçi ücretlerinden sadece 2006 yılında 1 milyar Euro tasarruf sağlayacak.

İşçi direnme kararlılığını günlerce düzenlediği eylem ve uyarı grevleri ile ortaya koyarken, uzlaşmacı sendikacılık bir kez daha bu gücü kullanmak yerine patron-

la masabaşında uzlaştı. **Ülke-m i z d e "çağdaş sendikacılık"** çizgisini izleyen, Avrupa uzlaşmacı sendikacılığını örnek alanlar da, bu tarzı kanıksatmak istemekte ve son 10 yıldır yaşama geçirmekteler.

Sendika Onaylı Grev Yasağı

Fransa - Avrupa 'Çağdaş sendikacılığının' işçi sınıfına bir başka ihanet haberi de Fransa'dan.

Hükümet ile CGT sendikası arasında yapılan görüşmelerle, sermayenin isteği olan demiryollarında grev hakkının yasaklanması onaylandı. 'Çağdaş Sendika' CGT, Fransa işçi sınıfına ihanetini, "sosyal uzlaşma ve diyalog" ile açıklarken, hükümet durumu mutlulukla karşıladı ve "diğer sektörlerle örnek teşkil edeceğini" açıkladı. Bir kez daha uzlaşmacı sendikacılığın işçi sınıfına ihanetin öteki adı olduğu görüldü.

Sayı 131

47

7 Kasım
2004

Halk Şöleninde Coşku

Fransa - Paris'te faaliyet yürüten Ekin Külür Dayanışma Derneği'nin, 31 Ekim günü düzenlediği Halk Şöleni'nde 1500 kişi coşkulu türkülerle eşlik etti. Salona "Emperyalizm ve Zulme Karşı Direniş Meşrudur, Güçlü Olan Emperyalizm Değil Direnen Halklardır, Avrupa'da Hak Gasplarına Karşı Birleşelim, Ölüm Orucu 5. Yılında Direniş Sürüyor" pankartlarının asıldığı görüldü.

Açılış konuşmasının ardından, ülkemiz ve dünyada özgürlük için direnerek şehit düşenler için saygı duruşunda bulundu. Çocuk korusunun Türkçe ve Kürtçe türkülerinin ardından yazar Cezmi Ersöz, Ölüm Orucu süreci ve TAYAD'lı Ailelerin mücadelesine ilişkin gözlemlerini aktardı. Ersöz ayrıca "Suçtur Umutsuzluğa Kapılmak" isimli kitabını imzaladı. Mikal Aslan Zazaca türküler söylerken Yeni-

nur Ada'nın söylediği Türkçe, Kürtçe ve Zazaca türkülerine eşlik eden izleyiciler halay çekti.

Avrupa HÖC temsilcisi gecede bir konuşma yaparak, Irak ve Filistin'deki kuşatmalardan, Türkiye hapishanelerinde süren Ölüm Orucu direnişinden ve Avrupa'da son yaşanan hak gasplarından söz etti. Konuşmanın ardından Grup Yorum coşkulu alkışlar ve sloganlar arasında türküler ve marşlarını seslendirdi. Gecenin son sanatçısı ise Edip Akbayram oldu.

2 Bin Köylü AKP'yi Protesto Etti

Maliyetin altında taban fiyat, pamuk üreticisini idam etmektir

Diyarbakır'ın Bismil İlçesi'nde pamuk üreticileri, açıklanan taban fiyatlarına tepki göstererek 1 Kasım günü eylem yaptılar. Çeşitli kitle örgütü ve partilerin de desteklediği eyleme yaklaşık 2 bin kişi katıldı. İçerisinden pamuk dolu bir tabutu da yakan çiftçiler, taşıdıkları dövizler ve attıkları sloganlarla hükümeti istifaya çağırdılar.

Eylem sırasında sık sık "Hükümet İstifa", "Çiftçi Burada Hükümet Nerede", "Tarım Bakanı İstifa" sloganları atan pamuk üreticileri, "Çiftçiyi Tefeciye Teslim Ettiniz Hani Adalet", "Pamukla İdam Edildik", "Tövbeler Olsun Pamuk Ekmeye" ve "1 Lt mazot= 3 Kg pamuk= 6 kg buğday" gibi döviz ve pankartlar taşıdılar. Ya-

pılan konuşmalarda, akaryakıt ve gübre fiyatlarının yüksekliği, fahiş elektrik fiyatları, pamuğa 700 bin lira fiyat biçilmesine (950 bin liraya mal oluyor) tepki gösterildi.

Kitleye hitaben bir konuşma yapan Bismil Çiftçi Temsilcisi M. Sait Akyıldız, hükümetin tarım politikasını eleştirdi. Özellikle pamuğa taban fiyatın bu kadar düşük verilmesine tepki gösteren Akyıldız, "köylü pamuğu maliyetinin altında fiyatlarla satmak zorunda kalıyor. Çiftçiler borç batağına düştü" şeklinde konuştu.

Ege bölgesindeki pamuğa oranla bölgeye daha düşük fiyat verilmesi de ayrımcılık olarak nitelendirildi.

"Çiftçiler böyle perişan

iken, 'Gözünüzü toprak doyursun' diyen Tarım Bakanı'nı bu söyleminden dolayı kınıyoruz" diyen Akyıldız'ın konuşmasından sonra söz alan Bismil Ziraat Odası Başkanı Übeydullah Ay da bölge nüfusunun yüzde 85'inin tarımla geçindiğini hatırlattı ve "pamuk yok olma tehlikesi ile karşı karşıya kalacak. Hala elektrik borçlarımızı ödeyemedik. Bir çoğumuz bu elektrik borçları nedeniyle icralık olmuşuz. Hepimize yapılan potansiyel hırsız muamelesinden bıktık artık." dedi.

Üreticilerin traktörleri ile katıldığı eylemde, konuşmaların ardından, üzerinde "Pamukla İdam Edildik" yazılı bir çuval temsili olarak idam edildi ve ardından ateşe verildi.

AKP'li Belediyeler 3.5 ayda 11 bin kişiyi işsiz bıraktı İŞÇİ DÜŞMANI AKP

AKP belediyelerde yönetimlerinin çoğunu elde ettiği 28 Mart seçimlerinden sonra toplam 10 bin 938 işçinin işine son verdi veya iş akitlerini askıya aldı. Bir başka deyişle, milyonlarca işsiz olduğu ülkemizde, 11 bine yakın işçi ve bunların ailelerini AKP iktidarı açlığa mahkum etti. Bu rakamlar, İşçileri Bakanlığı Mahalli İdareler Genel Müdürlüğü tarafından 19 Temmuz'da verildi ve 3.5 aylık gibi bir süreyi kapsıyor. O tarihten bu yana kıyımın aynı hızla sürdüğü hesaba katıldığında, bu rakamın katlanmış olması büyük olasılıktır.

CHP Antalya Milletvekili Nail Kamacı'nın, verdiği soru önergesine verilen cevapta ortaya çıkan bu rakamlar, hiçbir yoruma gerek bırakmaksınız, hiçbir yalan ve demagojiyle açıklanamayacak bir işçi düşmanlığının ifadesidir. AKP'li belediyeler bu kısa süre içinde, demek

ki başka hiçbir iş yapmamış, işçi çıkarmış!

Bu işçilerin 5 bine yakınının sendikalı olması, örgütsüzleştirmeye yönelik bir saldırının da kanıtı olurken, en büyük kıyım Türk-İş'e bağlı Belediye-İş Sendikası üyelerine yönelik oldu.

Dikkat çekici bir başka nokta da, kıyımın daha çok parti değişikliklerinin olduğu belediyelerde yaşanmış olduğu. Yani, AKP, "benim taraftarım olmayan işçiyi aç bırakırım" diyor, birçok alanda olduğu gibi kadrolaşma yapıyor.

İşçi Kıyımına Karşı Direnelim!

Bu kadar işçinin kısa sürede işten atılmasına karşı, bu işkolunda örgütlü sendikaların ciddi bir pratik sergilememesi, direniş örgütlenmemiş olması, sorunun bir başka vahim boyutudur. İşçi çıkarmaların kanıksandığı, "belediye yönetimi değişir, işçi çıkarılır" anlayışının yerleştiği bir gerçek. Ama işçi sınıfının haklarını savunma iddiasıyla varolan sendikalar böyle bakamazlar. AKP iktidarının belediyelerdeki kıyımına karşı harekete geçilmelidir. Özelleştirmelerle, ya da örgütlendikleri için işten atılan işçilerin mücadelesi ile birleşecek bir mücadele, sonuç alıcı olacak ve iktidara, "meydanın boş olmadığını" gösterecektir.

İşçi Komisyonundan Nakliyat-İş-Tümtis Sorununa İlişkin Açıklama Bu Sorumsuzluğa Artık Dur Denilmelidir!

1 Yıldan fazladır süren ve 3 işçinin ölümü, onlarca işçinin yaralanmasıyla sonuçlanan Nakliyat-İş ve Tümtis sendikaları arasındaki çatışma, son olarak İzmir'e de sıçramış ve iş silahlı saldırı düzenlemeye kadar boyutlanmıştır.

Emeği ve işçi haklarını savunduğunu iddia eden bu çevrelerin, sorumsuzca beyanatlari ve düşmanca tavırları, olayları çığrından çıkarmış ve sorunu telafisi gittikçe zorlaşan bir sürece sokmuştur.

DİSK nerede? Türk-İş nerede?

Yaşananlar onları ilgilendirmiyor mu?

(...) Aylardır süren ve işçi, emekçi, sendikal çevredeki bütün kamuoyunu yakından ilgilendiren bu sürece ilişkin DİSK ve Türk-İş neden suskun? Neden hiç bir girişimde bulunulmuyor? Bu sorun onları ilgilendirmiyor mu?

Hatırlanacaktır, olayların ilk yaşandığı dönemlerde devrimci-demokrat kimi sendikacılar tarafından bir komisyon kurulmuş ve soruna çözüm bulunabilmesi amacıyla bir takım öneriler yapılmıştı. Ancak sorunun asıl muhataplarından birisi olan DİSK ve Türk-İş tarafından bir takım hesaplarla sorun adeta görmezden gelinmiş ve kapalı kapılar arkasındaki bir iki açıklamayla sorun gündemlerinden çıkartılmıştır.

(...) Bugün geline aşamada şunu açıkça söyleyebiliriz: Sorunun bu denli büyümesinde ve

sendikal güçleri bu kadar zan altında bırakmasında, Nakliyat-İş ve Tümtis sendikaları kadar DİSK ve Türk-İş de SORUMLUDUR!

(...) bu durumun, ileride sendikal cephede telafisi imkansız sonuçlar yaratacağı ortadadır. Bu iki konfederasyon sorunu derhal gündemlerine almalı ve gerçekten en ufak bir sorumluluk duyuyor iseler bu sorumsuzluğa dur demelidirler.

Kimse bana ne diyemez!

Sorunu sendikalar arası mücadele olarak gören veya beni ilgilendirmiyor diyenler, yanılıyorlar. Bunun adı sendikal mücadele değil, halka karşı sorumsuzluk ve sol içi şiddettir.

Sol içi şiddetin haklar ve özgürlükler mücadelesi yürüten kesimleri ne derece yıpratmış ve nasıl olumsuz sonuçlar yarattığı geçmiş dönemlerin acı derslerinden hatırlanacaktır. Yaratılan bu olumsuz tablo başta devrimci-demokrat güçler olmak üzere tüm emekçileri doğrudan etkileyecektir.

Devrimci demokrat tüm güçler, bu soruna duyarsız kalmamalı ve sol içi şiddet bulunduğumuz her yerde mahkum edilmelidir.

28 Ekim 2004

**İstanbul Temel Haklar ve Özgürlükler
Derneği İşçi Komisyonu**

Antalya Temel Haklar Genel Kurulu Yapıldı

Antalya Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, 30 Ekim günü 1. olağan genel kurulunu başarı ile gerçekleştirdi. Dernek binasında yapılan genel kurulda, ilk olarak halen derneğin genel başkanlığını yapan Funda ÖZCEYLAN, derneğin faaliyetleri hakkında bir konuşma yaptı. Türkiye ve dünya gündemi ve buna ilişkin Temel Haklar'ın çalışmalarına dair bilgiler veren ÖZCEYLAN, 1 nisan hukuksuzluğuna da değindi.

Dernek üyelerin verdiği, Temel Haklar derneklerinin federasyonlaşmayla ilgili önerge okundu. Önerge coşkuyla karşılanarak kabul görürken, yetki oluşturulacak yeni yönetim kuruluna bırakıldı.

Yapılan seçimde, yeni yönetim kurulunda, Funda ÖZCEYLAN başkanlığa yeniden seçilirken, yardımcılığına Mustafa ABACI getirildi.

Malatya Temel Haklar'dan Polise Suç Duyurusu

Elazığ ve Malatya Temel Haklar üzerindeki baskılar, 1 Kasım günü Malatya Temel Haklar tarafından düzenlenen basın açıklaması ile protesto edildi. Elazığ Temel Haklar başkanı Mehmet DOLAS'ın derhal serbest bırakılması istenen açıklamada, Malatya polislerinin Temel Haklar üyelerine yönelik baskıları anlatıldı. Dernek üyelerinin ailelerine yönelik polisin, korkutma, "çocuklarınıza dikkat edin terör örgütleriyle ilişkisi var, gittiği yer örgüt yeri" gibi gözdağı verme, baskı oluşturma amaçlı hukukdışı faaliyetlerine örnekler verilen açıklamada, "mücadeleden vazgeçmeyeceğiz. Derneğimizin üzerinde kurulmak istenen kompoları boşa çıkaracağız. Üyelerimize gelecek her türlü olumsuzluktan Malatya Emniyeti sorumludur." denildi. Açıklamanın ardından Malatya Emniyeti hakkında suç duyurusunda bulunuldu.

kahramanlar Ölmez

11 Eylül - 17 Eylül Şehitlerimiz

Çetin GENÇDOĞAN

6 Kasım 1994

Darbeci kontra çetesi tarafından Almanya Köln'de katledildi.

1965 Dersim Hozat ilçesi Tavuk Köyü doğumluydu. 1992 yılında geldiği Almanya'da devrimci hareketle tanışarak mücadeleye katıldı.

Kadir GÜVEN
Devrim Aslan GÜLER
Erkan DİLSİZ

12 Kasım 1996

gerilla birliğiyle oligarşinin askeri güçleri arasında yaşanan çatışmada şehit düştüler.

1958 Malatya-Pötürge doğumlu Kadir Güven, 1980 öncesi Devrimci Sol saflarında mücadeleye katılmıştı. Devrimci İşçi Hareketi içinde çalıştı. 12 Eylül'den sonra tutsak düştü. Tutsaklığı bittiğinde tereddütsüz mücadeleye devam etti. 1993'de gerillaya katıldı.

Aslan Güler, 1977 Hozat doğumluydu. Devrimci mücadeleye katıldığı süreçte demokratik alanda çeşitli faaliyetlerde bulundu. 1996 yazında gerillaya katıldı.

Erkan Dilsiz, Cephe'nin bir halk ilişkisiydi. Henüz 15 yaşındaydı. Erken büyüyen ve ülkesine, halkına karşı sorumluluklar üstlenen çocuklarımızdandı.

Cihan GÜRZ

9 Kasım 1997

Dersim İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği'nde savaşçıydı. Pertek'te düşürüldüğü pusuda çatışarak şehit düştü.

Dersim-Hozat doğumluydu. 1996'dan 97 baharına kadar Kurtuluş Gazetesi muhabirliği yaptı. 97'de gerillaya katıldı.

Turgut İPÇİOĞLU

10 Kasım 1978

İstanbul Bakırköy'de Aydınlıkçı hanımlar tarafından pusuya düşürülerek katledildi.

Liseli DEV-GENÇ mücadelesinde önemli görevler üstlenmiş bir devrimciydi.

Büyük direnişte ölümsüzleştiler

Nail ÇAVUŞ (DHKP-C)

7 Kasım 2001

16 yıldır

bu mücadelenin içindeydi. 16 yıl, faşizme karşı kah kalemle, kah silahla, kah pankartıyla döğüştü. Son girdiği kavgada silahı bedeni oldu.

1964 Ocak'ında Sivas'ın Zara İlçesi'nin Belenlar Köyü'nde dünyaya geldi. 1971'in sonlarında Hasköy'de bir göz gecekonduya taşındılar. Hasköy Lisesi'nin orta bölümündeyken, devrimcilere sempatisi somutlaştı.

1983'de Marmara Üniversitesi Basın Yayın Yüksek Okulu'nda öğrenci derneği çalışmalarında yer alarak uzun yürüyüşünü başlatmış oluyordu. Yeni Çözüm İstanbul ve Ankara bürolarında, Sivas Mücadele bürosunda çalıştı. Gözaltılar ve tutsaklıklar yaşadı.

1992'de Akdeniz Bölge Komitesi Siyasi Sorumlusu olarak görev aldı. Bu görevini sürdürürken tutsak düştü. 1995'te Çanakkale Hapishanesi'ne sevk edildi. Bu zorlu kavgayı işte orada karşıladı. 19 Aralık sonrası sevk edildiği Tekirdağ F Tipi'nde 4. Ölüm Orucu Ekibi'nde kızıl bantını kuşandı. 5 Kasım'da Armutlu Katliamı'nı duyduğunda, zulmün üstüne bir alev topu gibi fırlattı tuttuşturduğu bedenini.

Eyüp SAMUR (DHKP-C)

7 Kasım 2001

23 yaşında genç bir devrimciydi bedenini tutuşturduğunda. İstanbul'da 13 Kasım 1978'de doğdu. Aslen Tokat-Zile Kızılcağöl'lüdür. Tutuklanıncaya kadar 18 yılını Gazi'de geçirdi. Gazi halkı ayaklandığında semtinin tüm gençleri gibi o da katıldı. 1996'da örgütlü bir Cepheli oldu.

Kısa zaman içerisinde Gazi'nin Sekizevler, Zübeyde Hanım Mahalleleri'nin sorumluluğunu üstlendi. Bir süre sonra milis örgütlenmesinde yer aldı. 1998 sonlarından itibaren Küçükarmutlu'da mücadelesini sürdürdü.

1999 Kasım'ında tutsak düştü. Ümraniye Hapishanesi'ne konuldu. F tipi saldırısı gündeme geldiğinde oradaydı. Ölüm orucu gönüllülerinden biri de oydu.

19-22 Aralık'ı yaşadı, ardından F tipi hücrelerdeki direniş başladı. Ölüm Orucu Dördüncü Ekibi direnişçilerinden biri olarak ölüm orucunu sürdürürken, Armutlu katliamına karşı feda eyleminin de gönüllüsü oldu ve hiç tereddüt etmeden çaktı kibri.

Serdar KARABULUT (DHKP-C)

8 Kasım 2002

3. Yılına giren Ölüm Orucu Direnişinin 98. şehidi oldu. Sincan F tipi Hapishanesi'ndeki 6. Ölüm Orucu Ekibi direnişçilerindendi.

1970 yılında, Amasya'nın Merzifon ilçesi Alişar Köyü'nde doğdu. 1987'de Denizli Mühendislik Fakültesi öğrencisiyken akademik demokratik mücadele içinde yer almaya başladı. 3. Sınıfta artık bir DEV-GENÇ'liydi. Defalarca gözaltına alındı, işkencelerden geçirildi, okuldan uzaklaştırıldı. Okulunu sürdüremez hale geldiği bu dönemde, İzmir'de, Uşak'ta devrimci dergilerde çalıştı.

1991'de illegal örgütlenme içinde yer aldı. Bir süre sonra Ege Kır Gerilla Birliği'ne katıldı. 1992 Eylül'ünde tutsak düştü.

On yıl boyunca her türlü zulmü yaşadı oligarşinin hapishanelerinde. Buca katliamında Buca'daydı. 1996 ölüm orucunda yanbaşında yoldaşları öldü. Hiçbiri, Serdar Karabulut'un 17 yaşından beri taşıdığı düşüncelerini değiştiremedi.

Hapishanelerde de yönetici olarak, temsilci olarak çeşitli görevler üstlendi. Son üstlendiği görev, alına kızıl bantı takıp, bütün ülkenin F tipi haline çevrilmesini amaçlayan bu saldırı karşısında örülen barikata bedeniyle katılmaktı. Bu onurlu ve zorlu görevi, layıkıyla yerine getirdi.

Muharrem ÇETİNKAYA (DHKP-C)

12 Kasım 2001

Armutlu'ya karşı düzenlenen katliam operasyonunun durdurulması için Sincan F tipi Hapishanesi'nde bedenini tutuşturdu. Kaldırıldığı Ankara Numune Hastanesi'nde şehit düştü.

Muharrem, 1972'de Malatya Doğanşehir Suçatı Köyü'nde doğdu. Akçadağı Öğretmen Lisesi'nde okudu.

Devrimci hareketle ilk ilişkisi 1991'de olur. 92-93 döneminde, bir çok kez gözaltına alındı. Aralık 93'te Dersim'de gerillaya katıldı. 1996 sonlarına kadar gerillada faaliyet yürüttü. Sonra bir süre harekettan ayrı kaldı ve bu süreçte tutsak düştü.

Malatya hapishanesi'nde 19 Aralık katliam saldırısında yoldaşlarıyla omuz omuza direndi. Hücrelerde direnişini sürdürdü.

Armutlu'da direnen halka saldırıldığını duyduğunda, altı aydır, ölüm orucunda hücre hücre eriyerek zulmün duvarlarını eritiyordu. Bir alev topu olup zulmü yakarak ölümsüzleşti.